

ANMATOR

- 1. OH, TADIRENDAJ. ORATORIJ 1995
- 2. PESEM, IGRA, PLES. Bansi
- 3. KDO JE KDO. Eneagram
- 4. SONCE ZAVSE. ORATORIJ 1996
- 5. BISERPLANIN. ORATORIJ 1997
- 6. JEZUSOVA CERKEV, Možje in žene za življenje sveta
- 7. VESELO SRCE. ORATORIJ 1998
- 8. PRIDI, OTROKMOJ. ORATORIJ 1999
- 9. LAVRA VIKUNJA. ORATORIJ 2000
- 10. VSAKEMU KOŠČEK NEBA. ORATORIJ 2001
- 11. UJEMI BLESK DAVNINE. ORATORIJ 2002
- 12. ALI HOČETE TUDI VI ODITI? Priročnik za birmanske voditelje ...
- 13. IZZIVALCI. Priročnik za delo v skupini
- 14. NASMEH ZA SREČO VSEH. ORATORIJ 2003
- 15. LAHKO SI ZVEZDA. ORATORIJ 2004

Zbirka knjig ANIMATOR je namenjena tistim, ki se na razne načine posvečajo delu med mladimi in za mlade, kot voditelji skupin ali animatorji. Koristna pa bo tudi za mlade same in za vse druge, mlade po srcu, ki želijo odkrivati skrivnosti globljega in lepšega komuniciranja med seboj.

Vedno znova odkrivamo, kako pomembno vlogo igra skupina v življenju mladega človeka. Skupina ni zgolj kraj priložnostnih srečanj, ampak je ozračje, ki pomaga mlademu človeku pri njegovi človeški in krščanski rasti. Zato nobena resna vzgojna ponudba, najsi bo na duhovnem ali izobraževalnem, športnem ali kulturnem področju, ne more mimo skupine. Skupina omogoča mlademu človeku, da se sreča s seboj, z drugimi, s stvarstvom in z Bogom.

Za utrip skupine je pomemben vsak posamezen član. Posebno mesto in vlogo pa ima voditelj skupine ali, kakor ga radi imenujemo, animator. Življenje skupine je v veliki meri odvisno prav od njega, od njegove iznajdljivosti in iskristosti, od njegove teoretične in praktične podkovanosti, od njegove človeške in duhovne zrelosti.

Poleg posebne karizme in usposobljenosti, ki jo imenujemo ljubezen do mladih, je za dobrega animatorja potrebna tudi osebna rast. Za delo z mladimi ne zadošča le trenutno navdušenje, kar je stvar srca, ampak je potrebno dosti teoretičnega in praktičnega znanja, kar je stvar razuma. In, resnici na ljubo, vzgoja mladih je tudi, in pogosto predvsem, stvar vere.

Spričujočo zbirko želimo salezijanci vsem, ki verjamejo v smisel vzgojnega prizadevanja, ponuditi niz priročnikov za pomoč pri njihovem versko-vzgojnem delu. Zbirka zajema dve področji: teoretično osvetljuje vlogo in pomen animatorja v mladinski skupini, hkrati pa skrbi za praktično usposabljanje animatorjev. Zato vzporedno s teorijo pripravljamo tudi priročnike za praktično delo animatorjev v pripravi različnih praznovanj in slovesnosti, pa tudi pri rednih srečanjih, dejavnostih in razvedrilu.

ORATORIJ 2004

LAHKO SI ZVEZDA

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

Pripravili:
salezijanci,
sestre hčere Marije Pomočnice,
Mladinski ceh
in mladi animatorji

Ljubljana 2004

■
LAHKO SI ZVEZDA, ORATORIJ 2004

Priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih

■
Oratorijski portal: <http://www.oratorij.net>

■
CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

37.018:282

LAHKO si zvezda : oratorij 2004 : priročnik za oblikovanje otrok in doraščajočih / pripravili salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice in mladi animatorji ; [uredil Janez Potočnik ; risbe Ivanka Zakrajšek]. - Ljubljana : Salve, 2004. - (Zbirka Animator, ISSN 1408-6603 ; 15)

ISBN 961-211-283-5

1. Potočnik, Janez, 1959-
129163520

■
Pripravili: salezijanci, sestre hčere Marije Pomočnice, Mladinski ceh in mladi animatorji

Uredil: Janez Potočnik

Oblikovanje naslovnice: Petra Černe-Oven

Risbe: Ivanka Zakrajšek, hmp

Lektor: Mihaela Vodlan

Urednik zbirke: Marko Košnik

Izdajatelj: Salezijanska mladinska pastorala in društvo Mladinski ceh

Založba: SALVE d.o.o. Ljubljana, Rakovniška 6

Tisk: Salve d.o.o. Ljubljana, 2004

ORATORIJ 2004

ZGODBE

MOLITVE ZA OTROKE.....

KATEHEZE (A - za mlajše, B - za starejše)

DELAVNICE

IGRE

dodatek – ŠE ŠEST ZGODB

ANIMATORJEM, PESMI

VSEBINSKI PREREZ PRIROČNIKA

Oratorij - to so dnevi veselja, razgibanih dejavnosti, pesmi, igre in tudi krščanskega življenja. To so dnevi, ki jih navadno otroci skupaj s svojimi animatorji in voditelji preživijo kar v svojem domačem okolju (nekaj dni, cel teden ali tudi več). Mnogim staršem je program oratorija dobrodošla ponudba, da v času svoje službe niso v skrbeh za svoje otroke. Za otroke je to dobrodošla sprememba včasih v že kar zdolgočasnem počitniškem času. Za mlade animatorje pa je oratorij velik izziv, da zaslutijo vrednoto zastonjskega darovanja, da vzljubijo svoje mlajše sovaščane, da se navadijo skupinskega dela, da koristno preživijo del svojih počitnic, da se veliko naučijo za življenje. Poleg tega je namen oratorija tudi:

- Pomagati mladim, da bi izkusili življenje s pozitivne, sproščene plati; da bi se zavedli, kako bogato je lahko njihovo življenje.
- Obrniti pozornost mladih na to, da se resno vprašajo o tem, kako živijo nekatere človeške in duhovne vrednote.
- Spodbuditi mlade, da bi se odgovorno vključili v življenje in dejavnosti okolja, v katerem so (*družina, prijatelji, oratorij, skupina, vas, mestna četrt ...*).
- Vzgajati mlade, da bi odkrivali Boga, ki je navzoč v dogodivščinah vsakdanjosti, da bi odkrivali Boga tudi po vsem lepem, ki se nam razodeva (*po naravi ...*).
- Pomagati mladim, da bodo na zdrav način zaživel s seboj, z drugimi in z Bogom.

- Idejna zasnova – pripravljalna skupina: Janez Potočnik SDB, Marjan Lamovšek SDB, s. Majda Merzel HMP, s. Dani Kordež HMP, Matej Cepin (Mladinski ceh).
- Zgodba o Modri: Marjan Lamovšek SDB.
- Kateheze za mlajše: s. Marija Imperl HMP, s. Mateja Kranjc HMP
- Kateheze za starejše: Mojca Krajnc, kpl. Marko Čižman z mladimi, Mihaela Vodlan, Melita Čušin.
- Delavnice: s. Cilka Hozjan HMP, Klavdija Kordeš, Štefka Košir, s. Dani Kordeš HMP, Betka Kos, Silvan Pipan, Marjanca Debeljak.
- Igre: Kristian Koželj, Jure Babnik SDB, mladi iz Sevnice.
- Kateheze za animatorje: Mladinski ceh: Matej Cepin, Urška Novak, Sabina Derganc.
- Molitve za otroke: sestre hčere Marije Pomočnice iz Murske Sobote.
- Molitvena srečanja za animatorje: prev. Kristina Škibin.

- Risbe in naslovnica: s. Ivanka Zakrajšek HMP.
- Pesmi: Aleš, Minca, Monika, Gregor, Petra, Peter, Mateja.

Vsem tem in mnogim drugim, ki so sodelovali in svetovali pri nastajanju priročnika LAHKO SI ZVEZDA, iskrena hvala. Najvse pri tem delu spremlja don Boskova misel: *Če hočete storiti kaj dobrega, svetega, potem vzgajajte mladino!*

3 ZGRADBA PRIROČNIKA ORATORIJ '04

Izhodišče priročnika LAHKO SI ZVEZDA je legenda o sv. Katarini Aleksandrijski, ki je umrla mučeniške smrti pod cesarjem Dioklecijanom v začetku 4. stoletja. V triletnem tematskem krogu se za zgodbo oratorija odločamo med: svetopisemsko, svetniško in narodopisno tematiko. Letos je z Modro (sv. Katarino) tako na vrsti življenjepis svetnika. Sv. Katarina je tudi zavetnica evropske mladine. In kako zelo je prav, da nas nagovarjajo tudi vzori svetnikov in ne le najrazličnejši drugi idoli in zvezdniki.

Zgodba je razdeljena v šest zgodb/enot. Večina oratorijev namreč poteka teden dni. Na temo vsake od zgodb so izdelane kateheze in molitve, delno pa tudi delavnice in igre ter srečanja za animatorje in pesmi za letošnji oratorij. V dodatku pa najdemo še šest kratkih zgodb o šestih svetnikih – mučencih iz obdobja preganjanja kristjanov, ki nam lahko služijo npr. za kak oratorijski dan med letom ali pa so ponudba tistim, ki imajo oratorij 14 dni ali tri tedne. Seveda te dodatne zgodbe niso nadgrajene s katehezami ipd., ampak je tukaj prostor za ustvarjanje animatorjev na terenu.

- **Vrednote oz. vzgojni cilj** - Vsaka zgodba nakazuje prizadevanje za neke vrednote oz. vzgojni cilj posamezne vsebinske enote, ki usmerja delo dneva. Te vrednote so najbolj izrazito izražene v katehezah. Pomembno je, da animatorji poznajo vrednote vseh zgodb (naj se o njih že prej pogovorijo) in da jih skušajo tudi uresničevati. S preprostimi plakati jih lahko predstavimo vsem udeležencem oratorija, njihovim staršem in drugim odraslim.
- **Zgodba** – 6 zgodb o življenju, spreobrnitvi in mučeništvu sv. Katarine.
- **Kateheze** – Za vsako zgodbo sta predlagani dve katehezi: za mlajše in starejše; na začetku pa imata skupni uvod (v premislek), ki lahko služi kot skupen uvod v katehezo in ga poda voditelj oratorija, župnik ipd.
- **Molitve** – Predlog za 6 jutranjih molitev, priložnostne molitve pa lahko najdete na oratorijskem portalu (www.oratorij.net) in jih prilagodite temi.
- **Delavnice** – Predlaganih je več delavnic, za vsak dan približno dve. Drugo je prepuščeno pobudi animatorjev na terenu. Imamo že kar nekaj pripomočkov za delavnice (nekaj brskanja!). Pomembno je, da poskušamo tudi delavnice, tako kot molitve, kateheze in igre, povezati z zgodbo oratorija.

- **Igre** – V tem poglavju najdemo nekaj velikih iger in potem še več kratkih, ki jih lahko uvrstimo v velike igre. Več iger lahko najdemo v knjigi *Vija vaja ven!*, ki jo je pripravil Mladinski ceh ali drugih priročnikov, nekaj tudi na oratorijskem portalu.
- **Molitvena srečanja za animatorje** – Na odlomke iz evangelijev se navezujejo razmišljanja o delu animatorjev, njihovem odnosu med seboj, do otrok, do Boga in do samega sebe; sledijo psalmi na temo. Molitev obogatite s primernimi pesmimi. Ta srečanja imate lahko ob začetku ali sklepu dneva.
- **Šola za animatorje** – Vpripravi na oratorij imate na voljo tri osnutke srečanj (katehez?), da bi se tako tudi teoretično bolje pripravili na zahteven projekt oratorija.

Opozorilo:

Animator naj poskrbi, da bo notranja povezanost zgodbe, kateheze, molitve, delavnic in iger med izvajanjem programa oratorija ostala jasna. To namreč zagotavlja ob koncu neko harmonično izkušnjo. Časovno lahko priročnik prilagodimo, kot smo že omenili. Prilagoditve ne smejo prekiniti notranje doslednosti. Naj mladi zaslutijo, kako se lahko avantura njihovih počitnic in sploh njihovega življenja logično vzporeja z življenjsko zgodbo o Modri.

4 NAMEN IN UPORABA PRIROČNIKA

Gradivo je namenjeno animatorjem oz. voditeljem za delo z osnovnošolskimi otroki. Priročnik lahko uporabljamo tudi v kakšni drugi skupini, lahko pa je koristen tudi posameznikom za njihovo osebno rast.

Uporabimo ga lahko npr. za:

- * poletni oratorij
- * počitnice v hribih ali na morju
- * duhovna srečanja, duhovne vaje ipd.
- * skavtska taborjenja
- * mesečna sobotna srečanja oratorija skozi vse leto (6 + 6 enot)
- * delo v raznih skupinah skozi vse leto (npr. pri uri verouka, pri ministrantskih srečanjih, pri duhovnih spodbudah pri delu z otroškimi zbori, na skavtskih srečanjih ipd.).

Za poletni oratorij je gradivo sestavljeno tako, da ga lahko uporabljamo za *** tedenski program** (po eno enoto/zgodbo na dan), *** štirinajstdnevni program** (6 rednih enot in 6 zgodb – s prilagoditvami) ali *** tritedenski program** (prolog, 6 rednih enot, 6 zgodb iz dodatka, ki jih je treba še dopolniti; vse skupaj pa je potrebno obogatiti še z drugimi ponudbami (izleti, igre ipd.).

Priporočamo, da tisti, ki imate oratorij en teden, vse vsebinske elemente, ki jih predlaga priročnik, izvedete v enem dnevu: zgodbo, katehezo, molitev, delavnice in igre, pa tudi molitev animatorjev zjutraj oz. zvečer ob dnevni preverbi oratorija.

5

DNEVNI RED

(z možnimi časovnimi zamiki/prilagoditvami)

- 8.00 Zbiranje animatorjev, priprava na dan, pričakovanje in sprejemanje otrok, igre z otroki
- 9.00 Prihod otrok, začetek ob zastavi oratorija, petje, jutranja molitev, zgodba, kateheza
- 10.15 Delo v delavnicah
- 12.00 Opoldanska molitev Angel Gospodov, malica/kosilo
Odmor (ponekod gredo na kosilo domov, zelo pa priporočamo kosilo/malico v sklopu oratorija, kajti tudi to je eden od močnih vzgojnih elementov)
 Popoldanske igre, igre brez meja, velike igre, olimpiade, bazen, skriti zaklad, kolesarska tekmovanja ipd.
- 16.00 Sklep oratorija s spuščanjem zastave, kratko molitvijo (zahvala, morda spraševanje vesti in kesanje), z navodili in kratko mislijo voditelja ob slovesu dneva za *srečno!*
- 16.30 Animatorji pospravijo prostore in dvorišče ter se zberejo k preverbi dneva in molitvi, ki je predlagana v priročniku, ki pa jo lahko prosto prirejajo, prilagajajo oz. izbirajo tudi druge molitve. Naj gredo pravočasno počivat, da ne bodo naslednji dan preveč utrujeni.

6

OPOMBE K ZGODBI

Zgodba iz prvih časov krščanstva; o Katarini Aleksandrijski (Modri), kako je postala kristjanka in za Kristusa dala svoje življenje

1 SV. KATARINA – KRATEK ŽIVLJENJEPIS

*sv. KATARINA Aleksandrijska (Sinajska), mučenka, zavetnica mladine
 god: 25. november*

Katarina Aleksandrijska velja po vsej Evropi za zavetnico mladine, zlasti deklet. Njeno češčenje se je razširilo na Zahodu v 8. stoletju. Najstarejše poročilo o njenem mučeništvu je iz 6. ali 7. stoletja in ima izrazito legendarni značaj.

Katarina je bila kraljevskega rodu, izredno lepo dekle, visoko izobrazena in že od doma obdarjena z neizmernim bogastvom, zelo ponosna ... Nkega dne je srečala starega puščavnika, ki ji je razložil, da je njen pravi ženin Jezus Kristus. Ob tem doživetju se je Katarina globoko zamislila. Spoznala je svoje dotedanje zmote in se zgrozila ob misli na svoje prazne poglede. Kmalu nato je poiskala duhovnika in sprejela sv. krst.

Ko se je cesar Maksencij odpravljal iz Aleksandrije, je ukazal, da morajo vsi prebivalci, tako bogati kot revni, žrtvovati bogovom bike in ptice. Katarina pa je odšla s svojimi služabniki v svetišče, da bi podžgala kristjane k odporu. Cesar jo je poklical na odgovor in Katarina mu je pogumno dejala: »Zakaj pogubljaš ljudi s češčenjem malikov? Uči se spoznavati Boga, stvarnika sveta, in njegovega edinega sina Jezusa Kristusa, ki je s križem rešil človeštvo pekla!« S svojo izredno govorniško sposobnostjo je cesarja spravila v zadrego. Zato je po končanem žrtvovanju v svetišču poklical filozofe in govornike (kakih 50), ki naj bi jo spametovali in javno dokazali napačnost njenih izjav. Katarina je ovrgla vse argumente s tako prepričljivostjo, da so se vsi možje spreobrnili in se dali krstiti. Cesar Maksencij je Katarini ponujal tudi razna bogata darila in končno jo je celo zasnuhil. Toda Katarina je ostala neomajna in cesar jo je vrgel v ječo, kjer jo je obiskal sam Odrešenik in kamor ji je golob nosil hrano. Ker tudi ječa ni uklonila Katarine, jo je cesar obsodil na smrt s kolesi. Toda angeli so Katarino rešili in kolesa so strla mnogo poganskih vojakov. Po njeni čudežni rešitvi sta se za Katarino zavzela sama cesarica in dvorjan Porfirij. Oba sta se spreobrnila h krščanstvu in pretrpela mučeniško smrt; pa tudi 200 vojakov, ki so tudi izjavili, da so kristjani. Ko so Katarino peljali iz mesta, da bi jo doletela enaka kazen, je molila za vse verne in Bog sam ji je odgovoril z oblaka. Med obglavljenjem je brizgnilo iz njenega vratu mleko namesto krvi in angeli so takoj odnesli njeno truplo na Sinaj, kjer je iz njenega groba pritekalo mleko in olje s čudežno zdravilno močjo.

Umrla naj bi okrog l. 306. Eden najbolj znamenitih samostanov sv. Katarine je kraj njenega groba – na gori Sinaj – zato tudi sv. Katarina Sinajska.

Spomin na sv. Katarino je ohranjen tudi v slovenskih legendah in v ljudski pesmi. V Sloveniji je svetnici posvečenih 8 župnijskih cerkva in 23 podružnic. Sv. Katarino upodabljajo običajno s kolesom in mečem, na Slovenskem spada Katarina med najbolj pogosto upodobljene svetnice (Turnišče, Lom, Ptujška gora, Velika Nedelja, Bolfenk na Pohorju, Brod v Bohinju, Letuš v Savinjski dolini, Slovenj Gradec, Radovljica, Ljubljana – uršulnike ...).

Sv. Katarino častijo kot zavetnico deklet, mladine sploh, bibliotekarjev, filozofov, pravnikov, učenjakov, znanstvenikov, vseh poklicev, ki imajo opravka s kolesom ali nožem: kolarjev, lončarjev, mlinarjev, predilcev, vrvarjev, ladjarjev, strojarjev, frizerjev, trgovcev z blagom, tiskarjev in čevljarjev, šivilj itn.; priporočajo se ji proti migreni, boleznim jezika, za najdenje utopljenčev in za srečno zadnjo uro; je ena od 14 priprošnjikov v stiski.

Običaji: Na Primorskem začno na god sv. Katarine pobirati oljke. Na kmetih je na njen god navadno konec paše, pa začeli so striči ovce, dekle in hlapci so na ta dan dobili plačo in so smeli zamenjati gospodarja; eden največjih kmečkih praznikov pa je bil Katarinin ples na večer 25. novembra, to je bil tudi dan, ko so nekdanj zadnjič pred adventom lahko svatovali.

(Prim. Leto svetnikov 4 (Mohorjeva družba), str. 437s in Svetniki (Mladinska knjiga), str. 607s.)

P.s. Naj vas ne moti nekoliko prirejena oratorijska zgodba ... saj beremo v začetku tega sestavka, da ima zapis o sv. Katarini izrazito "legendarni" značaj!

2 OPREDELITEV IN UPODOBITEV OSEB

Pestunja: starejša žena, lahko za kakšnim kolovratom oz. šivalnim strojem, ki pripoveduje zgodbo; včasih naj gre tudi na osrednji del prizorišča, da nekoliko poživijo dogajanje; lahko tudi plete ...

Modra: 15-letno dekle, umirjeno, opravljeno kot dekla (kakšen predpanik, kdaj lahko tudi s priborom za čiščenje ...)

Starec Apolonij: starejši mož z brado, lahko se opira na kakšno palico; umirjen, prijazen; oblečen v kakšen suknjič; ko krsti Modro, lahko tudi v belo oblačilo (albo)

Kralj Maksencij: ogrnjen s kakim kraljevim plaščem, na katerem so lahko kakšni pozlačeni našitki; v rokah ima žezlo (kratko palico), na glavi krono (iz papirja ...); samozavesten vladar

Kraljica Helena: kraljevsko oblečena, s krono na glavi; spletkari proti svojemu možu

Cecilija: dekla, kot Modra, njenih let

Pisar: oblečen lahko v kako dolgo oblačilo, v rokah ima (gosje) pero, na glavi ima lahko (arabski) svitek (zvita brisača ...)

Zvezdogled: nekoliko kraljevsko oblečen, dolga halja, na kateri je lahko upodobljena kakšna zvezda, v rokah naj ima daljšo cev, ki naj spominja na teleskop

Bobnar: preprosto oblečen, s kakšno čepico s cofom na glavi, v rokah ima boben in paličice ter zvitek, iz katerega bere razglas

Vojak: opravljen po "vojaško", s sulico ali helebardo v roki; lahko ima tudi čelado

Popotnik: beraško opravljen, na povodcu vodi kamelo (dva igralca, pokrita z rjavo odejo)

3 POJAVLJANJE OSEB V ZGODBI

V zgodbi je razmerje med moškimi in ženskimi osebami 7 : 4.

	P.	1.	2.	3.	4.	5.	6.
Pestunja	●	●	●	●	●	●	●
Modra		●	●	●	●	●	
starec Apolonij	●	●	●			●	
kralj Maksencij			●	●	●		
kraljica Helena	●		●		●		
Cecilija				●			●
pisar						●	
zvezdogled						●	●
bobnar					●	●	
vojak					●	●	
popotnik					●		
skupaj	1	4	3	6	6	8	4

4 IZVEDBA GLEDALIŠKE IGRE

Prizorišče dogajanja (scenografija)

Vse se dogaja na razkošnem dvoru, ali v njegovi bližini. Za glavno sceno naj bo torej postavljen grad (iz kartona, pobarvan), najbolje da kar samo zunanjščina. Na prizorišče naj bo, kadar zgodba to zahteva, postavljen tudi prestol (stol, ovit s kakšno odejo, zaveso ...). Stalni scenski rekvizit (ob strani) je lahko tudi kolovrat ali šivalni stroj pestunje.

5 REKVIZITI

P. kolovrat (oz. šivalni stroj)

1. prestol za kraljico

2. konj (lahko dva igralca, pokrita z odejo, narejena konjska glava); šop trave; na steni narisana preprosta riba

3. golob (lahko iz papirja); starec-duhovnik oblečen v obredno oblačilo; zvitek (za Sveto pismo); dva prestola za kralja in kraljico;

4. boben, zvitek; sulica (helebarda); zrna kadila (pesek); kos kruha; kamela; prestol

5. (gosje = petelinje) pero; teleskop; 2 prestola; občinstvo, ki gleda razpravo, so lahko kar gledalci ...; boben; sulica (helebarda)

6. zvitek

ZGODBA

Osebe

Pestunja, starejša gospa, pripovedovalka

Modra, dekle Katarina Aleksandrijska, kristjanka

starec Apolonij, prezbiter—duhovnik

kralj Maksencij, rimski cesarski upravitelj

kraljica Helena, njegova žena

Cecilija, kristjanka,

pisar, dvorni služabnik

zvezdogled, modrijan, nato hoče postati kristjan

bobnar, vojak, popotnik s kamelo

Pestunja

Moja zgodba govori o časih, ko ljudje še niso smeli misliti s svojo glavo. Bili so to časi, ko so vladarji o vsem odločali, kaj je za njihove podložnike prav in kaj ne. Bili so dnevi, ko ni bilo dovoljeno prepevati pesmi, ki si jih hotel, ko niti govoriti nisi smel na glas tisto, kar si mislil. Da, celo misli so bile predpisane. Rekli so ti celo, v katerega Boga veruj, kateremu Bogu se pokloni. Kdor se ni v vsem strinjal s svojim vladarjem, se je moral ukloniti pod težo njegove palice, ali še huje, njegovega ostrega meča.

Rada bi vam povedala zgodbo iz teh davnih dni, ko se je pisalo okrog leta 300. Čeprav so bili vladarji neizprosni, so se našli pogumni možje in žene, ki so si upali misliti in delati s svojo glavo. Moja zgodba pa je še toliko bolj privlačna, ker govori o mladem dekletu, ki si je drznilo govoriti na glas to, kar je mislilo.

Živel je v mestu Aleksandrija, nedaleč stran od čudovite obale Sredozemskega morja. Skoraj vsi po vrsti so jo klicali z ljubkovalnim imenom Modra, čeprav je bilo njeno pravo ime Katarina. Novo ime je dobila po sinjih očeh, s katerimi je zvedavo gledala v svet; prav tako so mnogi okrog nje kmalu opazili, da je bila njena misel jasna, da je marsikoga o čem poučila in da je ni bilo mogoče prepričati, da bi v kako stvar slepo verjela.

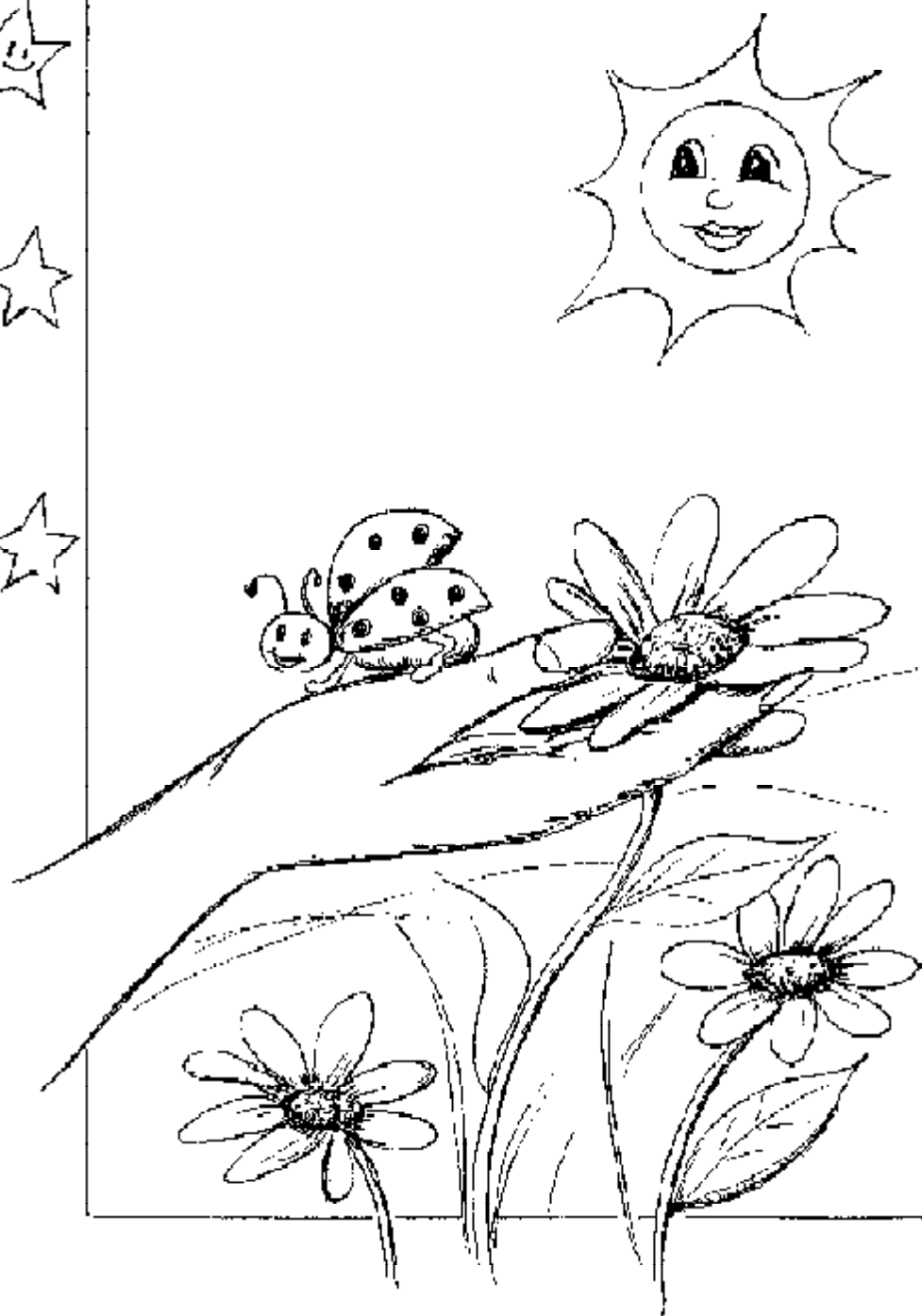
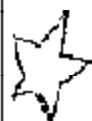
Ker družina ni bila pretirano bogata, so jo že zelo zgodaj poslali za deklo na bližnji dvor rimskega cesarskega upravitelja Maksencija. Z mnogimi hlapci in deklami si je delila delo; veliko od teh je bilo surovih in neotesanih, bili pa so med njimi tudi prav prijazni, celo takšni so se našli, da so kako težko delo napravili namesto nje. Čudila se je tem ljudem, ki so prostovoljno in brez povračila pomagali drugim in so bili do vseh prijazni. Med temi je še posebno občudovala moža, čigar siva brada je razodevala visoko število let. Vsi, ki so se z njim srečevali, so od njega odhajali radostnih obrazov. In prav s temi ljudmi se je Modra pobljše seznanila.

Tudi sama sem v njenem času služila na dvoru rimskega cesarskega namestnika Maksencija kot pestunja in sem Modro od blizu poznala, zato vam o njej lahko kaj povem.

1

Pestunja: Starec, ki je na dvoru rimskega upravitelja veljal za nekakšnega vodjo dvorne služinčadi, je nekega dne Modri naznanil, da kraljica Helena želi imeti Modro za svojo sobarico. Ko ji je povedal to novico, jo je globoko pogledal v sinje oči in ji dejal:

Starec: Pazi se, Modra! Nisi še z obema očesoma pogledala v svet.

Modra: Kako pravite? Mar menite, da sem slepa?

Starec: Nisi me dobro razumela. Hotel sem reči, da ni vse zlato, kar se blešči. Pojdi h kraljici Heleni, a vedi za vselej, da se za prikupnim obrazom lahko skriva tudi hudobija.

Pestunja: Modra starčevih besed še vedno ni dobro razumela, a jih je ohranila v svojem srcu. Plaho je vstopila v sobane kraljice Helene.

Helena (*sedi na prestolu*): Dobrodošla, mladenka sinjih oči! O tebi mi je bilo rečeno, da si vestna, ubogljiva in marljiva. Prav takšno potrebujem.

Modra: Blaga gospa, trudila se bom, da bi bila vedno takšna, kot pravite.

Helena: Če boš resnično ubogljiva, te bom za zvestobo bogato nagradila. (*Zaničljivo.*) Saj vem, kako ste doma revni in se oblačite v strgane cunje ... (*Hinavsko.*) Veš, pri meni bo drugače! Toda, ti sama o tem odločaš – s tem, kako zvesto mi boš služila.

Modra: Razumem, blaga gospa.

Helena: Pojdi, hišna ti bo zdaj določila delo, kmalu pa se o vsem natančno pogovoriva.

Pestunja: Modre sprejem ni preveč navdušil. V kraljičinih besedah je bilo preveč zaničevanja, a kljub temu sta se v naslednjih dneh kar dobro razumeli. Modrino delo ni bilo težko. Po kakšnem mesecu službe jo je nekega jutra kraljica zopet poklicala k sebi.

Helena: No, dvorna služabnica, opazam, da ti je v moji službi všeč. Bi rada še kaj postorila za svojo kraljico?

Modra: Bi, blaga gospa, pripravljena sem na vaše ukaze.

Helena: Takšna si mi všeč! Stopi no malo bližje. (*Se ozira naokrog.*) Saj veš, da imajo stene včasih ušesa.

Modra: Mar mi pripravljate kaj posebno zaupnega, blaga gospa?

Helena: Poglej, kako bistro si uganila! O tem, kar ti bom govorila, ne smeš nikomur ... (*da prst na usta*) ... niti besede! Si razumela?

Modra: Sem, blaga gospa, a ... se bojim ... Ne vem ...

Helena: Ah, kaj bi trepetala. Strah je za majhne deklice, ti pa si že postavna, da bi te lahko že marsikateri princ vprašal za rokó, če ne bi bila hči revnih staršev ...

Modra: Blaga gospa, ne razumem, kaj nameravate?

Helena: Lepo počasi, mladenka! (*Zaupljivo.*) Veš, moj mož Maksencij je trd gospodar. (*Vstane, samozavestno hodi sem tja.*) Zapostavlja me, ne dovoli mi imeti mesta, ki mi po postavi pripada. Nesramen je. ... Ah, kaj bi ti to pripovedovala, verjetno ne bi razumela.

Modra: Blaga gospa, resnično ne vem, čemu to govorite meni, ki nisem vredna vašega zaupanja?

Helena (*se zamisli*): Da, zaupanje! ... Hotela sem nadaljevati: Mojemu možu boš danes za kosilo nesla kozarec izbranega vina. Pa še rumenkast prašek boš dala notri, da se bo moj mož bolje počutil ...

Modra: Mar sem prav razumela? Ali vam je res do tega, da bi se vaš mož bolje počutil?

Helena: Izvrstno vprašanje, in brez ovinkov! Tudi moj odgovor bo jasen: Ne, ne želim, da bi se dobro počutil, sploh ne želim, da bi se kakor koli počutil, hahaha ...

Modra: Joj, ali naklepate kaj hudega?

Helena: Saj pravim, da ti možgančki delujejo pravilno.

Modra: Blaga gospa, jaz kaj takega ne bi počela.

Helena (*posmehljivo*): Pa ne, da trepetas?

Modra: Ne vem ... jaz pri tem ne bom sodelovala.

Helena: Kaj, je to upor? Veš, da neposlušnosti nisem vajena!

Modra: Razumem, toda ...

Helena: Dam ti zadnjo prilžnost, da spremeniš svojo odločitev. ... No?

Modra: Nimam kaj razmišljati. Moj odgovor je ne!

Helena: Kakšna odločnost. Ali si pozabila, da so tvoji domači raztrganci in da se boš s takšnim obnašanjem vrnila mednje – če se sploh boš? Sicer pa, ali ne veš, da ima kralj nad tabo vso oblast? Lahko mu samo namignem in ...

Modra: Ni mi za denar in razkošje. Pošteno srce odtehta vse zlato.

Helena: Če je tako, proč izpred mojega obličja! Izgubila si mojo naklonjenost. Odslej boš opravljala najbolj umazana dela, ker si mi odrekla zvestobo. Še prosila me boš, a pri meni nimaš več kaj iskati! In še nekaj si zapomni: Da o najinem pogovoru nihče ničesar ne izve. Če bi to storila ...

Modra (*skloni glavo in odide*).

Pestunja: Modra je s strahom v očeh odšla izpred kraljičinega obličja. Nenadoma ji je na roko priletela pikapolonica. Kar milo se ji je storilo, ko je videla, kako je svobodno letala, sama pa je bila zapletena v kraljicine zanke. Zaželela si je, da bi bila preprosta kot pikapolonica. Mislila si je, da bo le tako lahko srečna.

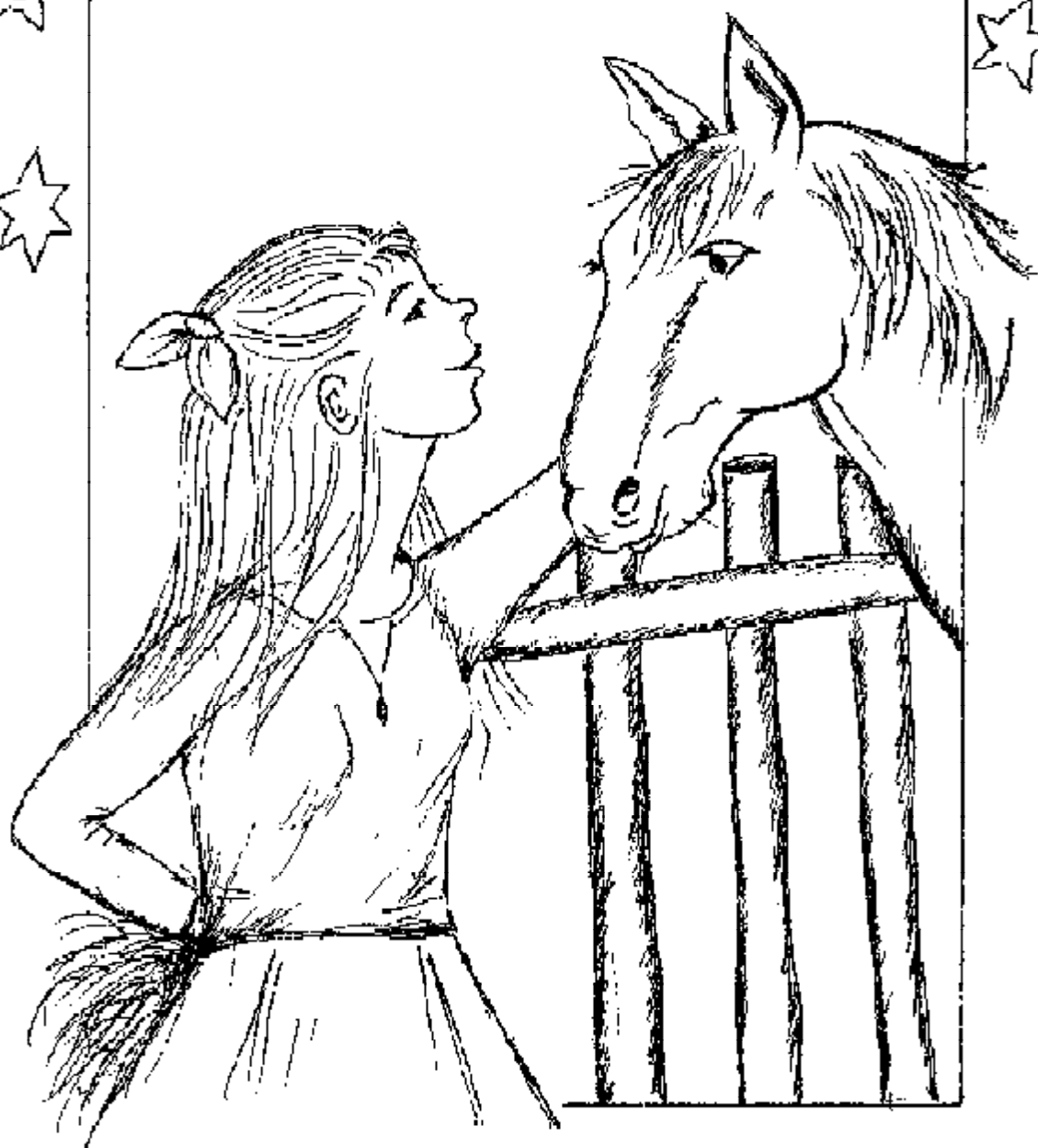
Tudi ob večerih, ko se je ozirala v bogato zvezdnato nebo, je doživljala enako slutnjo. Kako rada bi postala ena sama, majhna zvezda, daleč stran od kraljevega dvora, daleč od umazanih spletk ...

Njeno delo je bilo poslej težavno. A prišla je zopet med plemenite ljudi. Le nečesa pri njih ni mogla razumeti: Kako to, da so celo o kralju in kraljici lepo govorili, pa čeprav sta jim za zvesto službo vedno znova odmerjala krivične udarce. Odločila se je, da bo na to vprašanje poiskala odgovor.

2

Pestunja: Razkošna palača rimskega cesarskega namestnika kralja Maksencija je razpolagala tudi z več konjušnicami. Vedno znova, ko je Modra opravila umazano delo v grajskih kletih, je za trenutek skočila v konjušnico. Občudovala je čudovite konje, za katere je skrbel starec. Še posebno ji je prirasel k srcu rdečerjavi Pram. Nikoli se mu ni približala brez grizljaja sena.

Starec: Pozdravljena, Modra! Zelo redko te je videti. Kako se imaš?

Modra: Oh, starec Apolonij, saj veš, da sem pri kraljici Heleni padla v nemilost.

Starec: Da, novica je prišla tudi na moja stara ušesa. Veš, ponosen sem nate. Zakaj si se tako junaško uprla?

Pestunja: Modra ni hotela nič odgovoriti. Bala se je, da ne bi prelomila kraljicine zapovedi o molčanju. V zadregi je pristopila k Pramu, mu ponudila grizljaj sena in ga začela božati. Apolonij je ponovil svoje vprašanje.

Starec: Zakaj si se tako junaško uprla?

Modra: Ne želim odgovoriti!

Starec: Odločna je tvoja beseda. Prav, naj ostane skrivnost. ... (*Po trenutku molka.*) Veš, tudi jaz imam skrivnost!

Modra: Prosim vas, ne nalagajte na moja mlada ramena vedno novih skrivnosti!

Starec: Kar ti bom jaz razodel, ti bo le pomagalo nositi tvoje breme ...

Modra: Gorje meni! Ali ste kaj izvedeli?

Starec: Dejal bi, da nič novega. To, kar ti je predlagala kraljica, je že mnogim služabnicam pred tabo. Vse so jo ubogale, a je bila zarota kmalu odkrita in vse so slabo končale ...

Modra: Torej resnično ... stene v tem gradu imajo ušesa!

Starec: Ne, stene ne, ampak starec jih ima.

Modra: No, če torej res kaj veste, sem pripravljena prisluhniti vaši skrivnosti.

Starec (*se oprezno ozre okrog*): Počasi, Modra, počasi. Ne še sedaj. Vse ima svoj čas. Ko bo primerno, boš vse izvedela. Sedaj pa pojdi.

Modra: Starec Apolonij, ali tudi vi kaj hudega naklepate?

Starec: Ne, Modra. Lahko mi zaupaš. Jutri, ko se bo delal mrak, boš nekje pred dvorom našla narisano ribo. Pojdi v smer, kamor bo obrnjena njena glava, in me boš našla. Tam se bova pogovorila.

Pestunja: Modra je starcu Apoloniju zaupala, zato je bila pripravljena prisluhniti njegovi skrivnosti.

Na večer naslednjega dne je na steni zagledala narisano ribo. S tesnobo in pričakovanjem se je odpravila na pot. Ozirala se je proti nebu, občudovala zvezde in si želela, da bi bila kot one: Daleč stran, v večnem soju svetlobe ... Končno je uzrla starčevo postavo.

- Modra:** Oh, skoraj sem se vas ustrašila.
- Starec:** Ni se ti treba bati, tu naju nihče ne bo motil.
- Modra:** Ali je vaša pripoved res tako nevarna?
- Starec:** Moja pripoved je silno vesela. Res pa je, da je v naših časih nevarna. Rad bi ti spregovoril o veri v Jezusa Kristusa.
- Modra:** Jaz častim boga groma, boga rodovitnosti, boga popotnikov ... in kar dobro shajam.
- Starec:** Mi pa verujemo in priznavamo, da je Bog en sam.
- Modra:** Saj to vendar ni mogoče! Saj eden ne more imeti vsega pod nadzorom. Saj ne more spremljati popotnikov in hkrati bedeti nad bliskom in gromom ...
- Starec:** Je mogoče. Bog je eden in je vsemogočen. On je vse ustvaril: zemljo, nebo, zvezde ...
- Modra:** Ali je morda to vaša skrivnost?
- Starec:** Da.
- Modra:** Potem pa niti ni tako skrivnostna. To bi mi lahko povedali tudi pri vходу na dvor.
- Starec:** Ne, kaj si ob pamet! Kristjani se zbiramo naskrivaj, ker naš kralj in cesar v Rimu ukazujeta, da se smejo častiti le tisti bogovi, ki jih častita onadva. Kdor prekorači ta njun ukaz ... mora umreti.
- Modra:** In kaj pravi Bog Jezus?
- Starec:** Pravi, naj se imamo radi med seboj, naj ljubimo celo svoje sovražnike ...
- Modra:** No, sedaj mi je končno jasno, zakaj so vaši obrazi tako veseli. In zakaj celo o zlobni kraljici dobro govorite.
- Starec:** Tudi ti boš lahko dobra kristjanka, ker imaš dobro srce in ker si pogumno ravnala proti naklepom kraljice.
- Modra:** Saj takšno ravnanje se mi je vendar zdelo nujno.
- Starec:** Vidiš, Jezus ti je v srce položil moč, da se upreš hudobiji.
- Modra:** Ha, pa saj me Jezus sploh ne pozna!
- Starec:** O ne, bolje te pozna kot kdor koli drug.
- Modra:** (*se malo razjezi*): Saj sem si rekla, da je na tem dvoru vse polno spletk in skrivnosti, ko imajo vse stene ušesa in ko vsi o vseh vedo vse!
- Starec:** (*jo miri*): No, počasi, pa brez razburjanja. Če boš želela, ti bom o našem Bogu še kaj več povedal.
- Modra:** Prav rada bi slišala še kaj več. Kako ga sploh častite?
- Starec:** Najlepša daritev je lepo, čisto srce in ljubezen do vseh ljudi, celo do sovražnikov.
- Modra:** Torej nobenih molitev?

- Starec:** O, da, a o tem se bova lahko še veliko pogovarjala, če želiš.
- Modra:** Seveda. Zaupam vam. Vem, da ste zame kot ona zvezda (*pokaže proti nebu*), ki mi bo svetila proti domu ...
- Starec** (*se zamisli, skrivnostno*): Oh, da ... zvezda! Prav si povedala. Zago-tavljam ti: Tudi *ti si lahko zvezda!*
- Modra** (*ga presenečeno pogleda in se razveseli*).
- Pestunja:** Modra je bila navdušena zlasti nad tem, da jo Jezus med toliko mno-žico ljudi pozna po imenu. Vpraševala pa se je, kako da je tudi ona lahko zvezda?! To ji ni dalo več miru.

V naslednjih tednih sta se z Apolónijem redno srečevala. Starec ji je razlagal nauke nove vere in jo pripravljaj na krst. Spoznala je tudi mnogo kristjanov. Če bi kralj in kraljica vedela, koliko jih imata na svojem dvoru! Hudo ji je bilo, da so se o veri pogovarjali le na skrivaj. Verjela je v dan, ko bo smela svobodno verovati v Jezusa.

Pestunja: Naglo se je bližal dan Modrinega krsta. Starec Apolonij jo je učil, ona pa je bila dobra, do vseh prijazna, odpustila je tudi kraljici. Po svojih močeh je pomagala revežem, bolnikom je prinašal hrano, o vseh je lepo govorila. O starcu Apoloniju je Modra v času priprave na krst izvedela, da je duhovnik, to je prezbiter – starešina, kot so ga v tihih pogovorih bratje kristjani klicali.

Za krst je starec Apolonij izbral posebno skrit kraj, da jih ne bi nihče motil. Pot do osmerokotnega vodnjaka je bila označena z znamenjem ribe. Ko jih je bilo že precej zbranih, je prišla tudi Modra.

Starec: Pridi, Modra, izpovedala boš vero v troedinega Boga in se odpovedala delom hudega duha.

Modra: Z vsem srcem hočem biti krščena v Jezusovo ime in želim vedno biti njegova učenka.

Pestunja: Nato jo je duhovnik Apolonij trikrat potopil v vodo in jo krstil. Po krstu je Modra doživela še en ganljiv prizor. Prijateljica Cecilija, ki je znala lepo igrati na lutnjo, je zaigrala čudovito melodijo, vsi zbrani kristjani pa so kot v en glas zapeli slavno pesem Gospodu.

(po napevu »Stvarnik zemlje in neba«)

*Svet, resnično, si Gospod
Bog vsega stvarstva si
poln ves nebesni svod
tvojih je dobrot.*

*Blagoslovljen si,
ki prihajaš,
v imenu Gospodovem.*

Cecilija: Draga Modra! Ob Jezusovem krstu se je prikazal golob, naj bo tudi ta golob znamenje, da te ima Jezus poslej še rajši.

Modra: Hvala, prijateljica Cecilija.

Pestunja: Ob tem velikem dogodku pa ob Modri ni bilo njenih staršev. Ne bi razumeli in preveč so jo imeli radi, da bi jo zaradi krščanstva prepustili preganjanju kralja in cesarja.

In res, le nekaj dni zatem je kraljica na dvoru zaslutila, da se je moralo pred kratkim med služničadjo nekaj zgoditi. Modra je bila namreč še bolj razigrana kot navadno, zato je kraljica za njo oprezovala. In jo je našla, kako je brala zvitek – sveto pismo.

- Helen** (*hinavsko*): O, poglej, služabnica ima v rokah zvitek!
- Modra** (*ječlja*): Moo...j...a... kkk...ra...ljica!
- Helen**: Od kdaj pa podložniki znajo brati?
- Modra**: Na..uu...čila sem se ...
- Helena**: Da da, ampak nekdo te je moral naučiti! ... Torej vas je več!
- Pestunja**: Kraljica je po tem, da je Modra brala Sveto pismo, takoj razumela da je kristjanka. Zato se je nemudoma odpravila v sobane svojega moža.
- Helena** (*pride hitro, vihravo*): Moj kralj, želela bi te opozoriti, da se na našem dvoru dogajajo nenavadne reči.
- Makséncij** (*sedi, zdolgočaseno*): Oh, kraljica moja, kaj ti je zopet stopilo v glavo. Prepusti se udobnemu dvornemu življenju in ne daj se vznemirjati.
- Helena** (*histerično*): Ne, moj kralj! Stvari so bolj resne, kot si jih tvoji možgani morejo predstavljati.
- Makséncij**: Naj torej tvoja usta spregovorijo, zakaj me pustiš čakati?
- Helena** (*hinavsko*): Moj kralj, verjetno ti ni ostalo prikrito, da sem pred meseci za službo v svojih sobanah izbrala nadarjeno mladenko, imenovano Modro. Ta je moju velikodušnost do nje poteptala. Vendar, to ne bi bilo nič, če ne bi storila še kaj hujšega. Nekoč se je uprla, da bi tebi prenesla moje srčne pozdrave in skromno darilce v znamenje moje naklonjenosti do tebe.
- Makséncij**: To mi pač ni znano; toda, če je to storila, mora za to odgovarjati.
- Helena**: Blagi moj kralj, a to še ni vse! Videla sem jo z zvikom v rokah, kako je brala ...
- Makséncij**: Hočeš reči, da je postala gosposka in da noče delati?
- Helena**: Ah, kaj še, o njeni marljivosti ni pripomb. Toda, ali si slep? Ali ne veš, da se med podložniki učijo brati samo ...
- Makséncij** (*začuden*): ... kristjani? Ne, tega na svojem dvoru ne smem dopustiti!!! Takoj pišem cesarju Dioklecijánu, da začnemo z akcijo čiščenja! (*Vstane, besen*) Očitno sem se zelo motil, misleč, da smo jih pred dvema letoma polovili vse. (*Nekaj časa zmedeno hodi semtertja, nato se skloni h kraljici, zaupno.*) Toda, draga moja kraljica, nikomur ne govori, niti najbolj zvestim dvorjanom, da so med nami kristjani! Preveč sramotno bi bilo za naju.
- Helena** (*hinavsko*): Prav gotovo, dragi moj kralj, se razume, psst (*da prst na usta*). Vendar imam tudi jaz majceno prošnjo.
- Makséncij**: Ne boj se je izreči ...
- Helena** (*priliznjeno*): Služkinja Modra naj bo kaznovana ... no, saj veš ... po najstrožjih zakonih. Da ni častila tebe - to je nezaslišano!
- Makséncij**: Brez skrbi, tvoja želja bo izpolnjena.

Pestunja: Starec Apolónij je izvedel za sestanek med kraljem in kraljico. Takoj mu je bilo jasno, da to pomeni še hujše čase za kristjane. Zato je med rednim nedeljskim shodom na skrivnem kraju, potem, ko so končali obred lomljenja kruha, med agápe, vernike nagovoril.

Starec: Bratje moji in sestre! Dolgo časa smo živeli v miru. Od zdaj naprej se bomo težje zbirali. Nad nas se spravljajo temni oblaki. Toda nismo zato tukaj, da bi jokali in tožili nad sedanjimi časi. Vse to je v Božjem načrtu. Bodimo pogumni. Ne izpostavljajmo se nevarnostim, toda ne bojmo se priznati Jezusa Kristusa pred ljudmi, bodimo kot drobne zvezde: Čeprav je okrog nas tema, oddajajmo od sebe svetlobo, ki nam jo daje Kristus. Molitev naj nas povezuje. Zgled imamo v vélikih Jezusovih učencih. Peter je omahoval med Jezusovim trpljenjem, toda, ko je bil sam na vrsti, je bil junak. Naše trpljenje bo seme novih kristjanov. Pojdimo v miru.

Pestunja: Apoloniju ni bilo lahko pri srcu, a bil je prepričan v tolažbo Jezusovih besed. Tudi Modro je za trenutek obsla misel, zakaj je pristala v tej skupini ljudi. Toda kmalu je to temno misel pregnala s spoznanjem, da je vendarle njeno življenje v Božjih rokah in da kar Bog stori, vse prav stori, čeprav človek ni vedno prepričan v to.

4

Pestunja: Kralj je v Rim pisal dolgo pismo. Naj cesar ve, da je stvar silno resna, da celotno njegovo kraljestvo ogroža krščanska nevarnost. Kralj se je silno bal, da cesar slučajno ne bi zaslutil, da so se kristjani že naselili na dvoru.

Čakal je nekaj tednov, ko je iz Rima prispel Dioklecijánov strogi razglas. Kar odleglo mu je, da cesar o njegovem dvoru ni nič podvomil. Razglas je dal prebrati po vseh ulicah aleksandrijskega mesta in po vseh koncih svojega kraljestva.

Bobnar (*bere iz zvitka*): Ljudje slavnega rimskega cesarstva! Prisluhnite besedam, ki prihajajo iz cesarjevih božanskih ust: "V mojem cesarstvu s tem svojim razglasom dokončno prepovedujem vero v Jezusa Kristusa. Kdor koli bo omenjal to ime, mora umreti. Porušiti se morajo vsi kraji, kjer se kristjani zbirajo! Častiti se smejo samo bogovi, ki so od nekdaj doma v slavnem rimskem cesarstvu. Dovolj jih je, zato ni treba dodajati novih imen. Moja usta so govorila in moje pero je zapisalo. Poslej je v rimskem cesarstvu to zakon."

Pestunja: Odslej je bilo po mestu še več vojakov. Pred spomenikom vsem bogovom rimskega cesarstva ob vhodu v Maksencijev dvor so pred podobo *neznane*ga boga zakurili majhen ogenj in od mimoidočih zahtevali, da so v znamenje češčenja rimskih bogov vrgli na ogenj zrno kadila.

Tudi Modra je morala zaradi dvornih opravil iti tam mimo - in vojaki so jo zaustavili.

Vojak: Hej, mlada dama! Izpolni svojo podložniško dolžnost. Daruj zrno kadila svojim bogovom.

Modra: Tisto zrno kadila je premajhno, da bi z njim dala vso čast svojemu Bogu.

Vojak: Kako, ti veruješ samo v *enega* boga?

Modra: Bog je samo eden; vse, kar je, je ustvaril on.

Vojak: Tvoja usta so govorila drzno. Ukazujem ti: Daruj zrno kadilo.

Pestunja: Tedaj je tam mimo prišel izmučen popotnik s kamelo.

Popotnik: Prosim, usmilita se me, lačen sem.

Vojak: Izgini, nesnaga.

Modra: Pusti ga. (*Popotniku*) Na, ubogi človek, kos kruha.

Popotnik: Hvala, dekle! Blagrujem tvojo dobro dlan, kot blagrujem hrbet kamele, ki me je nosila po puščavskih sipinah.

Vojak (*popotniku*): Spravi se čimprej! (*Modri*) Ti pa daruj bogovom!
Modra: Si slep? Saj sem že darovala. Jaz svojemu Bogu služim po ubogih. Kar njim storim, storim hkrati svojemu Bogu.
Vojak: Po tem beraču, ki je pravkar prišel iz gnoja, ti daješ čast bogovom? To je predrznost brez primerjave. Povej, kdo je tvoj gospodar!
Modra: Služim tukaj, na dvoru kralja Maksencija.
Vojak: Če je tako, te ne smem kaznovati jaz, ampak te moram peljati h kralju.

Pestunja: In tako jo je vojak odpeljal pred kralja, ki jo je o vsem natančno izprašal.

Maksencij: Kako ti je ime, prestopnica.

Modra: Katarina sem, a me vsi kličejo Modra.

Maksencij: Tista Modra, ki je bila za sobarico pri moji kraljici Heleni?

Modra: Da, milostljivi gospod.

Maksencij: In ti ji nisi izkazovala spoštovanja, kot vem.

Modra: Milostljivi gospod, usta, ki so to govorila, niso pričala po resnici.

Maksencij: Izdajalka naroda – kristjanka, hočeš reči, da moja kraljica ne govori resnice?

Modra: Ne vem, blagi gospod, katere besede vam je kraljica govorila. Jaz jo spoštujem. Nisem pa je ubogala, ko mi je naročila nekaj proti vam.

Maksencij: Hočeš reči, da mi je kraljica stregla po življenju?

Modra: Kraljica Helena mi je naložila molk o teh stvareh.

Maksencij: Veš, zaradi česa si pri meni?

Modra: Obtožena sem krščanstva.

Maksencij: In poznaš razglas cesarja Dioklecijana?

Modra: Slišala sem zelo hude besede.

Maksencij: Torej veš, da je tvoje življenje na nitki. No, predno bova to nitko pretrgala, mi boš vseeno povedala, kaj je kraljica nameravala.

Modra: Ker je kraljica proti vam naklepala hudobijo, menim, da nisem dolžna izpolniti ukaza molčečnosti.

Maksencij: Modro si govorila, mladenka!

Modra: Prosila bi vas, da mi tudi vi izkažete milost, kot sem jo jaz vam.

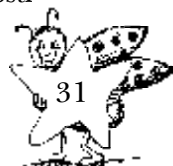
Maksencij: Saj si vendar podložnica! Ha, nikoli ni bilo slišati, da bi podložniki izkazovali milost svojim vladarjem, hahaha.

Modra: O pač, blagi gospod, kraljica mi je naročila, naj vas zastupim. Če bi ukaz izpolnila, bi vi danes ne sedeli več na prestolu ...

Maksencij: Hude so tvoje obtožbe, dekle sinjih oči! ... Toda, kakšno zagotovilo mi daš, da govoriš resnico?

Modra: Dam vam svojo besedo.

Maksencij: Verjamem ti, ker je kraljica že kdaj nameravala zlo proti meni. Ne bom te takoj kaznoval. Naslednji teden se boš v svoji modrosti

lahko pomerila z nekaterimi učenjaki. S tem si boš pridobila nekaj dni življenja, dvor pa malo (*zaničljivo*) krščanske zabave. Tako puščobno je tu ...

A ti, po mojem, nisi kristjanka. Preveč si lepa in ne prinašaš zdrah med ljudi, kot to počnejo kristjani. Zasejali so nemir. Zato imam še en namen.

Modra: Prizanesite mi, o kralj!

Maksencij: (*odločno*): Ko se boš odpovedala krščanstvu, boš moja žena!

Modra: To se pa ne bo zgodilo.

Maksencij: Kakšen pogum, celo predrznost! Ali ne veš, da polovica deklet v mojem kraljestvu sanja, kako bi nekoč postale dvorne gospe in da si jaz lahko izberem, katero hočem?

Modra: Jaz že imam svojega ženina.

Maksencij: Ti bom že pomagal, da ga boš pozabila!

Modra: Dam vam zagotovilo, da ne boste uspeli.

Maksencij: (*se silno razjezi*): Tiho, predrznica. (*Pokliče vojaka*) Vojak! Pelji jo v ječo. (*Modri, odločno.*) Dam ti teden dni, da si premisliš, sicer pa že veš, kaj se bo zgodilo!

Pestunja: Modra si je oddahnila, da je kralj ni takoj kaznoval. Spoznala je, da je kralj hudoben in da ne mara kristjanov, vedela pa je tudi, da se ji z Božjo pomočjo ni ničesar bati. Verjela je Jezusovim besedam, da ji bo Božji Duh dajal modrost, s katero bo premagala kraljeve modrijane in si tako ohranila življenje.

5

- Pestunja:** Na dvoru je bilo precej živahno. Vsepovsod je bilo videti razne učenjake. Kralj jih je sklical na posvet, kako bi se lotili izгона kristjanov. Hkrati pa je določil še srečanje med Modro in učenjaki, da bi si privoščil poceni zabavo na račun bistrourne kristjanke.
- Bobnar** (*vabi občinstvo*): Dvorjani in učenjaki, pozor! Danes se ima v imenu srečnovladajočega kralja Maksencija na našem dvoru vršiti razprava med dvornimi modrijani in dvorno služabnico Modro. Kraljeva visokost vabi vse, ki si želijo brezplačne zabave na račun pametne služabnice neplemenite krvi.
- Helena** (*zdolgočaseno, zeha*): Poglejte, gospoda, sedaj bomo pa še čas zapravljali zaradi dvornih hlapcev.
- Maksencij** (*nejevoljen*): No, moja kraljica, lahko bi že enkrat zaprla svoj kraljeviski kljun. Besedo ima Modra. Lepotica Modra!
- Helena** (*začudeno*): Mar hočeš reči, da ti je všeč – kristjanka?
- Maksencij** (*zmagoslavno*): Oh, saj ne bo več dolgo!
- Bobnar** (*občasno bobna*): Dame in gospodje, dvorniki in vsi navzoči, besedo prepuščam učenjakom. Najprej zvezdogled.
- Zvezdogled:** Dejali so mi, Modra, da si popotniku dala kruh in s tem počastila svojega Boga. Kako lahko s tem, ko pomagaš popotniku, častiš boga, ko vemo, da je za boga dobro le najboljši? Jaz popotnika–berača pač ne bi prišteval k "najboljšim" ...
- Bobnar:** Poglejmo, kako bo dékla Modra na to odgovorila.
- Modra:** Zelo preprosto. Naš Bog, Jezus, nas uči, da kar koli storimo svojim bližnjim, storimo njemu. Najbolj pa so mu pri srcu nemočni, ubožni, ker so preprosti in v njih ni narejenosti in hinavščine.
- Pisar:** Hočeš torej reči, da ima berač pri tvojem bogu več veljave kot, recimo, naš plemeniti kralj?
- Maksencij:** No, da vidimo, kaj bo izmodrovala ...
- Helena:** Če bi bila jaz njen bog, bi dala prednost beraču ...
- Bobnar:** Dame in gospodje, prisluhnite odgovoru.
- Modra:** Na tvoje vprašanje, pisar, je odgovor silno preprost. Bogu Jezusu ni pomembno, kakšno obleko nosi človek, kako mogočen je, koliko ima premoženja, pač pa šteje edino srce. Kdor je pošten v srcu, ta je v kraljestvu Jezusa Kristusa največji.
- Zvezdogled:** Zanimivo je tvoje modrovanje.
- Pisar:** Jaz pa bi rad vedel, ali je tvoj Bog kralj?
- Maksencij:** Odlično, pisar! Tole bo odločilno vprašanje!
- Modra:** Da, on je kralj, vendar ne takšen, kot naš kralj Maksencij.
- Maksencij:** Hahaha, prav gotovo. Takšnega, kot sem jaz, sploh ni!
- Helena:** Da, ti si res čudna izjema!

- Makséncij:** Bodi no, že tiho, kraljéva gos! In ne zaničuj me pred dvorjani. (*Helena mu pokaže jezik, Maksencij pa se za to ne meni, hoče čimprej slišati odgovor Modre.*)
- Bobnar:** Nisi še odgovorila na vprašanje zvezdogleda.
- Modra:** Jezusovo kraljestvo je kraljestvo ljubezni, miru in pravičnosti. To kraljestvo je tu, med nami, vendar še tako kot pšenično zrno. Bolj ko bomo Jezusove zapovedi spolnjevali, bolj se bo to zrno razraščalo v klas, večje bo torej njegovo kraljestvo.
- Zvezdogled:** Dejal sem že, da je tvoja misel modra. Še to povej meni, zvezdogledu: Kako samo en bog lahko vodi in ureja tisoče zvezd na nebu?
- Modra:** Zvezdogled, tudi na to vprašanje ti bom preprosto odgovorila. Bog je zelo mogočen. Vse, kar je, je ustvaril on in za vse skrbi. Celo lase na glavi vsakega človeka ima preštete, pa ne bi vedel za zvezde in njihove poti?
- Zvezdogled:** Neverjetno, takšna preprostost in hkrati takšna modrost. Takšnega dekleta še nisem srečal!
- Makséncij:** Zvezdogled, ne navdušuj se preveč. Mar ne veš, da so kristjani zanetili nemir med nami?
- Modra:** Moj kralj! Niso kristjani zanetili nemira ...
- Makséncij:** Tiho! Kar jaz rečem, je res!
- Bobnar** (*slovesno*): Dame in gospodje, kar reče kralj, je res!
- Modra:** Ali niste dejali, da bom lahko na vsa vprašanja odgovarjala ...
- Makséncij:** Nič več! Poglej zvezdogleda kako vneto ti pritrjuje. Ne boš je dobil. Moja bo!
- Bobnar:** Zvezdogled, kar reče kralj, je res: Ne boš je dobil!
- Helena** (*kralju*): Kaj, ali se hočeš z njo poročiti? S kristjanko?
- Makséncij:** Saj ne bo več kristjanka. (*Pokliče z roko k sebi bobnarja in mu nekaj šepne na uho.*)
- Bobnar** (*slovesno*): Dame in gospodje, pozor, kralj želi postaviti vprašanje.
- Makséncij:** Sedaj te, Modra, pred vsemi velikaši vprašam: Ali se hočeš odpovedati krščanstvu, postati moja žena in zavladati polovici kraljestva?
- Helena** (*zgroženo*): Pa ne, da me boš tako na lepem zapustil?
- Bobnar:** Kraljica, oprostite, vprašanje ni bilo namenjeno vam. Torej, Modra?
- Modra:** Ne, ostanem kristjanka!
- Makséncij:** Tako? Takšna nehvaležnost do moje velike darežljivosti?!
- Zvezdogled:** Kralj Makséncij, pustite jo.
- Makséncij:** Kaj? Najmodrejši izmed mojih velikašev se navdušuje nad kristjanko?!
- Zvezdogled:** Modro je govorila.
- Makséncij:** Jaz sem hotel samo zabavo. A sedaj vidim, da me je ta zabava veliko stala.
- Pisar:** Dragi kralj, tudi jaz bi rad ...

- Makséncij:** ... povedal, da te je navdušila?
- Pisar:** ... ne, dejal, da vas je zabava veliko stala ...
- Makséncij** (*vstane*): Tiho! Se hočete vsi norčevati iz mene? (*Odločno.*) Bobnar, preberi razglas!
- Bobnar** (*vzame zvitek*): ... Vsi, ki izpovedujejo ime Jezusa Kristusa, morajo umreti!
- Makséncij:** Torej! Nobene milosti več, Modra! Ponudil sem ti veliko. Takšnega ženina, kot sem jaz, ne bi našla nikjer.
- Modra:** O, pač. Jezus, kateremu sem obljubila svoje življenje, mi veliko obljublja.
- Makséncij:** Ste jo slišali, predrznico?! (*Pokliče vojaka*) Vojak! Odpelji jo nazaj v ječo. Jutri ti bodo že rablji pomagali, da si boš premislila. A nisem prepričan, da bom *jaz* spremenil svojo odločitev.
- Modra:** Saj ni potrebno. Jaz ostanem pri svoji veri
- Pestunja:** In tako so vojaki odpeljali Modro nazaj v ječo. Starec ji je večkrat govoril o pogumnih pričevalcih. Sedaj je bila ona na vrsti. Stiskalo jo je pri srcu, mislila je na svoje domače, na brate kristjane. Vso noč je prečula v molitvi, da bi ji Gospod dajal moči. Sedaj je točno razumela, kaj pomeni postati zvezda ... Na stenah ječe je gledala znamenja ribe, ki so jih kristjani pred njo vrezali v živo steno. To je bil izraz njihove vere. Tudi sama je vzela oster kamen in v steno zarisala ribo. Pod njo pa je z velikimi grškimi črkami zapisala preprosto in skrivnostno besedo: RIBA.

Pestunja: Ko je starec Apolonij izvedel, da je bila Modra odpeljana nazaj v ječo, je vedel, da zanjo v kraljevih očeh ni več milosti. Tudi Cecilija se je bala zanjo, zato jo je starec Apolonij skušal potolažiti.

Starec: Res je, Modro čaka palma mučeništva.

Cecilija: Ampak jaz se bojim.

Starec: Nimaš se česa bati. Moliva zanjo, da bo svoje trpljenje prenašala vdano kot Jezus Kristus.

Cecilija: Vem, Jezus je bil kot jagnje, ki so ga nedolžnega peljali v zakol; ni kričal, ni se upiral, vdano je sprejel voljo svojega nebeškega Očeta.

Starec: Verjemi, tudi Modra bo imela moč, da bo Jezusa v tem posnemala.

Pestunja: Ko sta se tako pogovarjala, je za vrati nekaj zaropotalo. Pred njiju je stopil dvorni zvezdogled.

Cecilija: Gorje, tudi nama strežejo po življenju!

Starec: Mirna bodi, Cecilija!

Zvezdogled: Ne bojte se! Našel sem vaju, ker sem sledil znamenju ribe.

Starec: Ali sedaj že dvorjani poznate krščansko znamenje?

Zvezdogled: Bil sem pri Modri v ječi in mi je razložila. ... Tudi jaz bi rad postal kristjan.

Starec: Kaj? Tudi dvorni velikaši hočejo biti kristjani?

Zvezdogled: Da. Modrine besede so me prepričale. Pa ne samo to. Videl sem jo, kako je pogumno prenašala trpljenje in kako je umrla.

Cecilija: Ne pripoveduj mi, grozno je!

Zvezdogled: Če Modra ne bi bila prepričana, da jo bo Jezus bogato nagradil, ne bi bila sposobna takšnega junaštva. To me je prepričalo. Kar govorite kristjani, mora biti res.

Starec: Da. In tudi to je res, zvezdogled, da je kri mučencev seme novih kristjanov. Vedno, ko so kristjani preganjani, je to znamenje, da živijo evangelij.

Pestunja: Nato je starec potegnil zvitek, na katerem je bilo napisanih veliko imen kristjanov, ki so pretrpeli mučeništvo.

Starec: Poglejta ta zvitek. Mnogim imenom mučencev smo dodali še eno: *Katarina Aleksandrijska, imenovana Modra*. Ničesar se nimamo bati. Vsi ti so v nebesih za nas kot svetle zvezde, vsi ti so naši priprošnjiki, da bi tudi mi nekoč dosegli večno srečo.

- Cecilija:** Težko sprejemem to resnico, vendar sem v veri prepričana, da nam Gospod, z vsem, kar nam stori, hoče dobro.
- Zvezdogled:** Jaz pa težko razumem, zakaj morate biti kristjani tako dosledni. Zakaj ne bi pred kraljem rekli, da verujete v njegove bogove, v resnici pa bi verjeli v svojega Boga? Lahko bi celo vrgli tisto zrno kadi, saj to je malenkost.
- Starec:** Zelo razumem tvojo stisko, brat zvezdogled. Toda Bog nam v stari zavezi Svetega pisma zelo jasno govori: *"Ne imej drugih bogov."* Jezus pa pravi: *"Kdor bo mene priznal pred ljudmi, njega bom tudi jaz priznal pred svojim Očetom v nebesih."*
- Zvezdogled:** Zakaj pa se potem ne zbirate na javnem kraju?
- Starec:** Zato, ker smo dolžni braniti svoje življenje in ne smemo izzivati svojih nasprotnikov. Mi nočemo smrti, a če nas v to prisilijo, tedaj se od nas pričakuje, da pokažemo pogum.
- Cecilija:** Ampak jaz poznam kristjane, ki niso pokazali poguma in so začeli častiti kraljeve bogove.
- Starec:** Tudi jaz jih poznam. A ne smemo jih obsojati. Nimajo vsi moči, da bi za Jezusa darovali svoje življenje.
- Cecilija:** Je to potem dar?
- Starec:** Da, in Bog samo nekaterim daje, da so mu zvesti celo v strašnem trpljenju.
- Zvezdogled:** Zato jih tako vneto častite?
- Starec:** Da, to so svetle zvezde, ki nam svetijo na poti našega prizadevanja.
- Zvezdogled:** Kako ponosen sem, da sem poznal Modro, še več, da mi je ona pokazala pot v krščanstvo.
- Cecilija:** Saj res, bi nama povedal, zakaj hočeš postati kristjan, ko pa imaš na dvoru tako pomembno službo.
- Zvezdogled:** Modra mi je govorila, da hoče postati zvezda, za Jezusa! Tedaj sem videl, da sem vse življenje iskal zvezde, tisoče zvezd, sedaj pa sem spoznal Zvezdo. Jezus Kristus je luč, ki daje svetlobo vsakemu človeku. Tudi jaz hočem postati zvezda!
- Cecilija:** Resnično smo lahko srečni, da smo spoznali ime Jezusa Kristusa, da nam on daje smisel življenja.
- Starec:** Vesta, ko je Modra začela spoznavati krščanstvo, sem ji povedal, da bo z Jezusom lažje šla skozi življenje. In res, ko je postala kristjanka, je njen obraz vedno izžareval posebno veselje.
- Zvezdogled:** Tudi jaz opažam, da ste kristjani sproščeni in veseli ljudje.
- Starec:** Kristjani moramo biti veseli ljudje, ker oznanjamo veselo novico. V naših srcih, če zares verjamemo Jezusovim besedam, ne sme biti prostora za žalost in zaskrbljenost. Kot zvezde: vedno svetijo, pa čeprav jih lahko zakrivajo oblaki!
- Zvezdogled:** Slišal sem Modro, ki je govorila: *"Vesetje v Gospodu je naša moč."*
- Cecilija:** Tudi jaz bom z veseljem prepevala Gospodu vse dni svojega življenja.

Starec: Nič naj nas ne vznemirja. Dobro opravljajmo svoje dolžnosti in naši obrazi naj bodo še naprej veseli. Če je Bog z nami, kdo more biti zoper nas?

Pestunja: S tem sklepam svojo pripoved o življenju Katarine Aleksandrijske. Njen zgled naj vsakega utrdi v veri in mu pomaga razumeti, da je naša moč edino Gospod. Zgled njene vere pomeni za nas eno svetlo zvezdo več na nebu krščanskih pričevalcev. A tudi *ti si lahko zvezda!*

MOLITVE ZA OTROKE

1. DAN

Tema: angel varuh nam navdihuje dobra dejanja

Priprava prostora: izpostavimo sliko ali kip angela varuha

V imenu Očeta ...

Pesem: *Z nasmehom v očeh*

Tebe ljubim, Stvarnik moj

O Gospa moja

Voditelj: Danes bomo spoznali deklico, ki je služila pri kraljici. Čeprav ni poznala krščanske vere, je bila zvesta Božjemu glasu v srcu. Ni hotela sodelovati pri hudobnih dejanjih. Tudi mi prosimo našega angela varuha, naj nam navdihuje dobra dejanja in nas obvaruje pred slabimi. Lepo molimo:

Sveti angel

Pesem: *Veš, o Marija*

2. DAN

Tema: prijateljstvo

Priprava prostora: pripravimo Marijino podobo; izdelamo lahko tudi »verigo prijateljstva« iz papirja (vsak otrok napiše svoje ime na listek, nato listke povežemo v verigo in jo položimo k Mariji)

V imenu Očeta ...

Pesem: Zate Marija

Tebe ljubim, Stvarnik moj

O Gospa moja

Voditelj: Deklica Modra (Katarina) se je začela družiti s kristjani. Med njimi je našla dobre prijatelje in čudovitega učitelja Apolonija. Danes izročimo Marijinemu varstvu vse naše prijatelje, da bi bili dobri in plemeniti.

Prosim jo, naj nas ona uči pravega prijateljstva.

Primemo se za roke in tako sklenemo verigo prijateljstva.

Vsak sedaj moli za tistega, ki ga drži za roko:

Zdrava Marija ...

Pesem: *Na poti skozi življenje*

3. DAN

Tema: sveti krst

Priprava prostora: prinesemo posodo z blagoslovljeno vodo

V imenu Očeta ...

Pesem: *Želel si, da bi pasel jagnjeta*

Tebe ljubim, Stvarnik moj

O Gospa moja

Voditelj: Deklica Modra (Katarina) je prejela sveti krst in zelo rada brala Sveto pismo. Ko smo bili mi krščeni, so namesto nas starši in botri izpovedali vero. Zdaj pa to lahko storimo sami. Na vprašanja odgovarjamo: »se odpovem« in »verujem«.

Se odpoveste grehu, da boste živeli v svobodi božjih otrok? - *Se odpovem.*

Se odpoveste hudemu duhu, ki je začetnik in vzrok greha? - *Se odpovem.*

Verujete v Boga Očeta, ki nas je ustvaril? - *Verujem.*

Verujete v Jezusa, ki nas je odrešil? - *Verujem.*

Verujete v Svetega Duha, ki nas posvečuje? - *Verujem.*

To je naša vera. To je vera Cerkve. To ponosno izpovedujemo v Jezusu Kristusu, našem Gospodu. *Amen.*

Pesem: *Jezus je pot, resnica in življenje*

4. DAN

Tema: zvestoba Jezusu – spoved

Priprava prostora: izpostavimo stolo ali/in križ

V imenu Očeta ...

Pesem: *Jezus moj, ljubim te*

Tebe ljubim, Stvarnik moj

O Gospa moja

Voditelj: Modra (Katarina) ni hotela zatajiti svoje vere. Niso je prepričale niti grožnje niti hinavske obljube. Ostala je zvesta Jezusu in delala dobra dela. Pomislimo, če kdaj nismo bili zvesti Jezusu. Morda smo se bali pokazati svojo vero ali pa so nas premamile skušnjave sveta: televizija, računalnik, rojstni dnevi itd. in smo zaradi njih pozabili na Jezusa. Prosimo ga, naj nam odpusti.

Moj Bog, žal mi je

Pesem: *Živo verjem Jezus v te*

5. DAN

Tema: moč Svetega Duha

Priprava prostora: prižgemo svečo ali baklo

V imenu Očeta ...

Pesem: *S skupno pesmijo prosimo*

Tebe ljubim, Stvarnik moj

O Gospa moja

Voditelj: Modra (Katarina) je morala zagovarjati svojo vero pred dvornimi učenjaki. Ni se prestrašila, ampak je zaupala Bogu. On ji je navdihoval tako pametne odgovore, da so vsi začudeno strmeli.

Tudi mi prosimo za milost, da bi poslušali glas Svetega Duha in govorili vedno prijazne, poštene, resnične in ljubeznive besede.

Na vsako prošnjo odgovorimo z odpevom: *Pridi, pridi, Sveti Duh.* (2x)

1. Daj nam dar modrosti, da bomo ločili med dobrim in slabim.
2. Daj nam dar umnosti, da bomo vedno iskali Resnico.
3. Daj nam dar sveta, da bomo slišali s srcem, kaj nam svetuje Bog.
4. Daj nam dar moči, da bomo res delali, kar nam Bog govori v naših srcih.
5. Daj nam dar pobožnosti, da bomo svoje srce obračali k Bogu in se z njim pogovarjali.
6. Daj nam dar vednosti, da bomo Boga prepoznali v vsem.
7. Daj nam dar strahu Božjega, da bomo vedeli, da je Bog vsemogočen in zelo dober.

Voditelj: Bog, naš Oče, Sveti Duh nas razsvetljuje in uči. Pomagaj nam, da bomo spoznali, kaj je prav, in se vedno veselili njegovih navdihov.

Po Kristusu, našem Gospodu. *Amen.*

6. DAN

Tema: evharistija

Molitev se odvija v cerkvi – pred tabernakljem

Voditelj pred vstopom v cerkev nagovori otroke:

V cerkvi Jezus živi pod podobo kruha v tabernaklju. Danes gremo k njemu in bomo molili tam. Katarina je pri Jezusu v tabernaklju dobila moč, da je dala življenje za vero. Tudi mi ga bomo prosili, naj nam da moč, da bomo živeli našo vero.

Ko bomo zdaj stopili v cerkev, se bomo pokrizali z blagoslovljeno vodo. Nato bomo šli naprej do tabernaklja in bomo tam poklekili. Jezusa bomo pozdravili z vzklikom:

»Hvaljeno in česčeno naj vedno bo - *presveto Rešnje Telo.*

Zdaj in vekomaj. *Amen.*«

V imenu Očeta ...

Pesem: *Hvalnico pojem Bogu*

Tebe ljubim, Stvarnik moj

O Gospa moja

Pesem: *Bodi hvaljen, o Gospod*

KATEHEZE

(A – za mlajše, B – za starejše)

Vrednota: *odločnost, poštenost*

Utrinek dneva: *Bolje je imeti malo po pravici kakor veliko bogastvo po krivici*

Simbol: *pikapolonica*

CILJI

1. Vzgajati k zavesti, da poštenost osrečuje.
2. Pomagati k zavesti, da je človek tudi v svoji preprostosti in ponižnosti lahko »velik«.
3. Spodbuditi otroke in mlade, da bi obnovili svoje večerno izpraševanje vesti.

V PREMISLEK

V svoji vesti vsak človek odkriva postavo, ki si je ne more dati sam, ampak se ji lahko samo pokorava. Vest ni nekaj, kar bi izumil človek, kar bi lahko čutil ali pa ne. Vest imamo, vsaj v začetku, vsi. Vsem nam govori, saj je vest glas tistega, ki nam je vsem dahnil življenje. Glas takšne postave človeka kliče vedno, naj ljubi, naj dela dobro ter se izogiba vsega hudega. Vest je človekovo najbolj skrito jedro, je svetišče, kjer je človek čisto sam z Bogom, čigar glas je vest. To je glas, ki ne ukazuje, ampak kliče. Vedno kliče samo k dobremu, saj Bog ve, da smo samo tako srečni. Saj vendar sami pravimo, da nas sicer vest 'peče'. To povzroči greh. Če hočemo torej biti srečni, moramo svojo vest, Boga v sebi, vedno poslušati in se ravnati po njej. Greh vodi v nesrečo, dobra dejanja pa v radost, ki si je še zamisliti ne moremo. Zato je najbolj žalostno, če nas vest niti ne peče več. Takrat je to znamenje, da smo se že navadili živeti v grehu, da smo svojo vest 'ubili', zato sploh ne more več 'delovati'. Izgubili smo Boga v svojem srcu, pregnali smo ga. Takrat ne vemo več, kaj je sreča. Jezus pa nas prav k njej kliče. Povsem sami moramo izbrati: srečo ali nesrečo, poštenje ali nepoštenje.

A ZA MLAJŠE

IZKUŠNJA

Animator pove izkušnjo (o poštenosti, združeni z odločnostjo) iz svojega življenja ali iz življenja otrok; pozoren je, če se je morda kaj 'uporabnega' že zgodilo na oratoriju; ali si pomaga z naslednjo zgodbo:

Trije sošolci iz tretjega razreda so po pouku šli skupaj v trgovino. Želeli so si kupiti Pochemon nalepke. Ko pri polici izbirajo pakete, Jan pošepne Mojci in Toniju: »Te tri pakete bom kupil, enega pa bom dal v žep.«

Toni: »Saj res, kako si pameten!«

Mojca: »Kaj pa, če nas vidijo?«

Jan: »Kje pa, saj vidiš, da ni nikogar!«

Mojca: »Meni pa se to ne zdi prav.«

Jan: »Saj nas ne bo nihče videl! Neopazno naredi, potem pa se delaj, kot da nič ni.«

Mojca: »Ampak, tudi če nas nihče ne vidi, se ne sme krasti.«

Jan: »Pa kaj zato!«

Mojca: »Jaz ne bom! Jezus me pa vidi!«

Mojca se je odločno uprla in ni kradla. Bila je zadovoljna z dvema paketkoma sličic, ki si jih je kupila za pošten denar.

POGOVOR

Animator naveže pogovor glede na izkušnjo, ki jo je povedal. Če uporabi zgodbo o treh sošolcih, v pogovoru primerjajo Mojco in Modro; lahko tudi Jana in kraljico Heleno. Otroci povedo njihove lastnosti, doživljanja. Poudarimo, da je bila Modra poštena in pogumna.

Otroci pripovedujejo, kdaj so znali biti poštene, pogumni. Vprašamo jih, kako so se počutili, kadar so bili poštene, in kako, kadar niso bili.

Na plakat, kamor bo vsak otrok pri dejavnosti nalepil svojo risbo, prilepimo večjo zvezdo z napisom: Modra; nekam na plakat napišemo: poštenost, pogum.

OZNANILO

V Svetem pismu nas Bog uči, kako naj živimo, da bomo veseli in srečni. V stari zavezi (od 3. r. naprej naj bi otroci poznali ta izraz) je zapisan pregovor: »Bolje je imeti malo po pravici, kakor veliko bogastvo po krivici« (Prg 16,8). Pregovor lahko sproti napišemo ali že napisanega prilepimo na plakat ali drugo primerno mesto.

V novi zavezi je Jezus povedal prispodobo o luči: »Vi ste luč sveta. Mesto, ki stoji na gori, se ne more skriti. Svetilke tudi ne prižigajo in ne postavljajo pod mernik, temveč na podstavek, in sveti vsem, ki so v hiši. Takó naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih« (Mt 5,14–16). Tudi ti in jaz sva kot 'luč'. Svetiva dobro ali pa slabo; drugi to vidijo. Bog naju je ustvaril zato, da bi svetila dobro. Takrat nama daje veselje v srce. Kadar se upava za to dobro postaviti, sva kot svetli zvezdi na nebu. Tudi danes Jezus vabi mene, tebe ... da sem tako svetla zvezda.

Animator navduši otroke, da se bodo čez dan potrudili v kakšni konkretni stvari, npr.: pogumno bom povedal resnico; pri igri bom pošten – bom upošteval pravila ...

DEJAVNOST

Vsak otrok nariše dogodek, ko je bil pošten in pogumen, kljub nasprotovanju drugih in risbo prilepi na plakat.

Če se zdi primerno, izberemo ime skupine in ga zapišemo na plakat.

IGRA: Žabji boj

Žabe čepe poskakujejo in skušajo z rokami vpredročenju z odprtimi dlanmi ena drugo spraviti iz ravnotežja. Na voditeljev znak se začne boj parov. Tekmovalec, ki se je prevrnil, mora sedeti na tleh. Igro nadaljujemo, dokler ne ostane samo eden. (Rafo Pinosa: Igrajmo se, str. 143)

PESEM: Svet mora biti lepši
Nočem več ur

B ZA STAREJŠE

PESMI: *Bojim se samote, Dva novčiča, Glej te očke, Mnogo poti*

SVETO PISMO: KDO JE NAJVEČJI (Lk 9, 46-48)

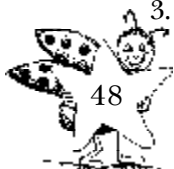
Vanje je prišla misel, kateri izmed njih je največji. Jezus pa je poznal misli njihovih src. Vzel je otroka, ga postavil poleg sebe in jim rekel: »Kdor sprejme tega otroka v mojem imenu, mene sprejme, in kdor mene sprejme, sprejme tistega, ki me je poslal. Kdor je namreč med vami vsemi najmanjši, ta je velik.«

ANIMACIJSKA IGRA: Vodim slepega

V skupini otroke razdelimo v pare po dva. Eden v paru stoji pred drugim. Tisti, ki je spredaj, je slep (ima zaprte oči), tisti, ki je zadaj, pa prvega drži za roko in vodi po učilnici. Ko animator določi, da začnejo, mora tisti, ki je zadaj, prvega voditi po vsej učilnici in mu pokazati čim več stvari (npr. z roko se dotakneta stola in zadnji reče: to je stol ...). Naloga prvega je le, da se prepusti 'voditelju' in ima zaprte oči. Po npr. dveh minutah se zamenjajo, tisti, ki je bil prej slep, je zdaj voditelj in obratno.

POGOVOROBZGODBI

1. Smo že kdaj bili v situaciji, da smo imeli na izbiro: ali bi zdaj lagali ali pa bi bili poštene? Kaj se je zgodilo ob kakšni od odločitev? Se spomnite laži, ki se ni obnesla, ali pa pogumnega dejanja, ko ste se laži uprli, čeprav bi lahko goljufali ...
2. Kako se počutimo, kadar lažemo? Kaj nas bolj prizadene? Da so nas odkrili, ali da smo ravnali narobe?
3. Mislite, da je v življenju vredno izbrati pot, ki izgleda najlepša in

- najbolj blesteča, kakršno je npr. imela kraljica? Mislite, da je ta pot nujno tudi najboljša? Smo lahko srečni tudi, če nismo bogati?
4. Poskusimo se postaviti v kožo prevaranega, tistega, ki mu lažemo, tistega, ki ga goljufamo ... vsak zase to naredi v tišini, lahko tudi zapre oči ... kako ste se počutili? Kaj bi radi povedali tistemu, ki vas je prevaral?
 5. Kaj najbolj občudujete pri Modri? Je bila jezna na kraljico? Se vam je zdelo pravično, da jo je kraljica tako ponižala? Kaj pa bi vi storili na njenem mestu?
 6. Kaj pa bi se zgodilo, če bi Modra sprejela kraljičino ponudbo? Bi bila srečna? Sploh kdaj? Bi lahko pozabila na to svoje dejanje?
 7. Ob odlomku iz Svetega pisma smo videli, da se je kraljica krepko zmotila, ko je mislila, da je največja, najmočnejša, najboljša samo zaradi svojega položaja v družbi. Jezus nam je povedal drugo skrivnost; mu verjamete?

DEJAVNOST

1 *Pikapolonice*

Animator ima že vnaprej pripravljene pikapolonice za vsakega od otrok in (prazen) plakat. Izrezane pikapolonice jim razdeli in jih povabi, da vsak zase vanje vpiše, kaj je zanj poštenost in kaj nepoštenost (npr. v levo krilo pišejo lastnosti nepoštenosti, v desno pa lastnosti poštenosti). Animator je pozoren na čas. Ko končajo, vsakega povabi, da predstavi svojo pikapolonico. O vsem zapisanem se sproti pogovorijo. Nazadnje pikapolonice skupaj nalepijo na plakat in se vsak pod svojo podpišejo.

2 *Priznanje: jaz sem največji!*

Animator še enkrat obnovi vsebino odlomka iz Svetega pisma in otroke povabi k razmišljanju, kdo je največji v njihovi skupini (tisti, ki je 'najmanjši' - najbolj ponižen, delaven ...). Ugotovitev zapišejo, nato pa določijo še, kdo je največji na oratoriju (tudi v drugih skupinah). Tako določijo dva ubogljiva, ponižna in mirna človeka, ki jima, vsakemu posebej, izdelajo priznanje (čim bolj slovesno) z naslovom *Jaz sem največji!*, v katerem razložijo, zakaj ta oseba zasluži priznanje, in se vsi podpišejo.

Zaključimo z molitvijo:

Dobri Bog, v življenju se dostikrat ne znamo prav odločati, saj nas skušnjave vsakič znova vodijo na kriva pota. Prosimo Te, pomagaj nam, da se bomo, kakor Modra, v takšnih situacijah odločali pravilno in po Tvoji volji. Tvoja milost naj bo vedno z nami. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Zgodba.

Učiteljica je pripovedovala dogodek iz svojega otroštva, ki se ji je močno vtisnil v spomin. Takole se je zgodilo: Bil je čas kosila, vsi smo bili za mizo, vseh šest z očetom, ki je kot ponavadi sedel na čelu. Nenadoma je nekdo na vso moč odrinil vrata, da so se odprla na stežaj. Brez trkanja je vstopil gospodar žage, njegova zajetna postava se je jasno zarisala med vrati na svetlem ozadju. Obraz je imel spačen od jeze in sovraštva, stopil je naravnost k mojemu očetu in zavpil: »Tat, tat! Jožef, vi ste tat!« Oče je prebledel, vendar je obsedel, ko da bi okamenel, in mu kar najmirneje odgovoril: »*Motite se. Nisem tat.*« »Pač,« ga je še vedno enako divje zavrnil oni, »imamo dokaze, jaz in moji družabniki z žage. Ko ste peljali gnoj, ste si naredili pot, ponoči pa ste ukradli najlepši hlod z našega kupa.« Medtem je oče vstal. Še vedno je bil čisto miren. »Ne,« je odgovoril, »nisem bil jaz.« »To vas bo drago stalo! Prodali bomo vašo hišo, na katero ste tako ponosni, vaši otroci pa bodo lahko povezali culo in začeli beračiti.« »*Še enkrat vam povem, da nisem vzel ničesar.*« Lastnik žage je odvihral, kakor je prišel. Mi smo medtem od strahu obsedeli kot pribiti. Potem je oče rekel: »*Pojete do konca.*« In nihče več ni spregovoril niti besedice, dokler nismo pojedli.

Istega dne popoldne je prišel k nam kmet z male goličave. Svojo kravo je prignal k našemu biku. Preden jo je spet odgnal, si je drznil reči očetu: »Kaže da bo pri vas preiskava.« »Da,« je rekel oče in dodal: »*To je prav žalostna reč, grd madež, ki je še tem neznosnejši, ker poznam pravega krivca.*« Oče je pogledal kmetu naravnost v oči in mu rekel: »*Vem celo to, kam je izginil tisti hlod, v mesečini sem ga videl na saneh in sem prepoznal tudi tistega, ki ga je vlekel.*«

Možak je spremenil barvo . . . V hipu je smrtno prebledel, zajecjal nekaj nerazumljivih besed in se pobral s svojo kravo. Naslednjega dne smo imeli preiskavo. Kdor pozna življenje in miselnost vaščanov, si lahko predstavlja, kaj to pomeni. Če si imel preiskavo, si že kar veljal za krivega. Da ne govorimo o tem, koliko ljudi se zbere, huje kot za morilca. Po nekaj urah iskanja so morali priznati, da na naši kmetiji ni hloda, ki so ga iskali, in komisar se je pobral praznih rok, za njim pa še vsi drugi. Potem se ni nič več premaknilo, zadeva je za zmeraj ostala brez odgovora, bila je le ena sama preiskava, ki pa ni pojasnila ničesar, le to, da hloda ni pri nas . . . Samo moj oče bi bil lahko pojasnil vse skupaj, vendar ni nikoli ničesar povedal. Mislim, da zaradi njegovega molka ni nikoli nihče zvedel, kaj se zares zgodilo, ne družina, ne tatovi otroci, ne ljudje z žage.

(Zgodba je skrajšana, vir: *Življenje nas uči II*, s. 48, zgodba 118)

2

SKRIVNOSTNI STAREC

Vrednota: *odprtost za vero, biti vreden zaupanja*

Utrinek dneva: *Hodi po poti dobrih, drži se poti pravičnih*

Simbol: *konj*

CILJI

1. Odkrivati, na kak način lahko pride kdo do vere v Boga.
2. Ravnati se po svetopisemskem stavku: kar želite, da bi drugi storili vam, storite tudi vi njim.
3. Poskušaj narediti nekaj dobrega tistemu, ki ga morda ne maraš.

V PREMISLEK

Apostolom so bile Jezusove besede dostikrat nerazumljive, nelogične. Danes z nami ni prav nič drugače, pa čeprav je minilo 2000 let, odkar je bil Gospod tudi fizično med nami. Eden gotovo najbolj nerazumljivih Jezusovih naukov je tisti o ljubezni do sovražnikov. Pa vendar bi ga morali še kako razumeti, saj ga vsak dan živimo in doživljamo. Ljudje okrog nas praviloma delujejo kot ogledalo. Kakor potrebujemo ogledalo, da vidimo svoj obraz, tako potrebujemo druge, da se vidimo v njih in da vidimo v njih našo držo do njih. Potrebujemo druge, da so nekakšno ogledalo naše duše. Obnašanje drugih do nas je odziv na naše ravnanje do njih. Ko se zavemo, kako se drugi obnašajo do nas, bomo spoznali, kako se mi obnašamo do njih. Tega se prepogosto ne zavedamo. Raje kažemo s prstom. Jezus pa nas uči ljubiti sovražnike. To je pot do odprtosti, do zaupanja. Če jo želimo zares doseči, gotovo ne bomo kritizirali drugih, jih podcenjevali, jim nalagali prevelikih obveznosti, preveč pričakovali od njih, jih presojali, primerjali med seboj, jim postavljali pogojev, jih sodili. Bog nas je ustvaril vse in Bog ima vse rad. Mi se mu moramo truditi biti podobni, torej moramo tudi mi podpirati ljudi, jim odpusčati napake, jih pohvaliti, podariti jim svoje zaupanje, jim pokazati, da jih cenimo, jim zaupamo in jih sprejeti, takšne kot so. Takšne jih je v naše življenje poslal Gospod.

A ZA MLAJŠE

IZKUŠNJA

Animator pove svojo izkušnjo Boga: kakšen poseben dogodek, ko je Boga doživel, razumel na poseben način ... ali si pomaga z zgodbo:

Matej in Kristina sta bila bratec in sestra. Hodila sta v 4. in 2. razred devetletke. To, da hodita k verouku, se jima je zdelo čisto normalno, saj hodi večina sošolcev. Ni pa jima šlo v račun, da ju vsako nedeljsko dopoldne mami naloži v avto in ju odpelje pred cerkev. Onadva morata k maši, mami pa se odpelje domov, ati pa lahko še kar naprej spi do kosila. Ali ni to brez veze? Matej se je včasih upiral in tudi ostal doma pred TV. Matej in Kristina sta zelo rada šla na obisk k babici, še posebej takrat, ko sta ostala pri njej čez vikend. Zvečer so sedli k topli peči. Matej je vzel veliko rdečo knjigo – Sveto pismo in babica jima je brala zgodbe o Jezusu. Kar koli sta jo vprašala, vse jima je znala odgovoriti. Matej je sčasoma veliko izvedel o Jezusu. Postala sta prijatelja. Ob nedeljah mu ni bilo več težko iti k maši, saj je vedel, da se tam sreča z Jezusom.

POGOVOR

Pogovorijo se o tem, v kaj je verovala Modra, kakšno vero/Boga ji je predstavil starec Apolonij, kako se je odzvala Modra?

Ali: če smo uporabili zgodbo o Mateju in Kristini: Kaj mislite, da se je Matej naučil o Bogu. (Otroci bodo pripovedovali to, kar sami vedo o Bogu. Odgovore lahko zapisujemo na plakat.) Kaj vi veste o Bogu, o Jezusu? Kdo vam je pripovedoval o Njem? Za malo večje: Kaj za vas pomeni, da je Bog Stvarnik?, da je Jezus delal čudeže?, da je Bog povsod? ...

OZNANILO

Modra je bila radovedna, v kakšnega Boga veruje starec Apolonij in nekateri služabniki, ki so vedno tako veseli in govorijo dobro celo o zlobni kraljici.

Vsi smo radovedni, kakšen je pravzaprav Bog. Tudi Jezusovi učenci so bili. Ko so se nekoč pogovarjali o tem, je apostol Filip v imenu vseh prosil Jezusa: »Gospod, pokaži nam Očeta in zadosti nam bo.« Jezus mu je dejal: »Filip, toliko časa sem med vami in me nisi spoznal? Kdor je videl mene, je videl Očeta. Kako moreš ti reči: ›Pokaži nam Očeta.‹ Mar ne veruješ, da sem jaz v Očetu in Oče v meni? Besed, ki vam jih govorim, ne govorim sam od sebe; ampak Oče, ki ostaja v meni, opravlja svoja dela« Jn 14,8–10.

Ali:

V knjigi pregovorov nas Bog uči: »Hodi po poti dobrih, drži se poti pravičnih« Prg 2,20.

DEJAVNOST

Otroci listajo po Svetem pismu s slikami, lahko povedo, kakšno zgodbo, ki jo že poznajo, ali skupaj kakšno preberemo, potem jo narišejo ali zaigrajo.

PESEM: Veruj v Boga
Jezus je pot, resnica in življenje

IGRA: Peter kliče Pavla

Telefon (Voditelj lahko prvemu zašepeta na uho kakšno sporočilo iz zgodbe ali pogovora pri katehezi, ta pove sosedu, ta spet sosedu, dokler ne pride do zadnjega, ki sporočilo pove na glas.)

B ZA STAREJŠE

PESMI: *Vsi, ki upajo Vanj; Veruj v Boga; Sem jaz, gradim prijateljstvo; Ne obupaj (Če misliš, da si sam...)*

SVETO PISMO: LJUBEZEN DO SOVRAŽNIKOV (Mt 5,43-48)

Slišali ste, da je bilo rečeno: *Ljubi svojega bližnjega* in sovraži svojega sovražnika. Jaz pa vam pravim: Ljubite svoje sovražnike in molite za tiste, ki vas preganjajo, da boste postali sinovi svojega Očeta, ki je v nebesih. On namreč daje svojemu soncu, da vzhaja nad hudobnimi in dobrimi, ter pošilja dež pravičnim in krivičnim. Če namreč ljubite tiste, ki ljubijo vas, kakšno plačilo vas čaka? Mar tega ne delajo tudi cestinarji? In če pozdravljate le svoje brate, kaj delate posebnega? Mar tega ne delajo tudi pogani? Bodite torej popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče.

ANIMACIJSKA IGRA: *Psički in hišice*

Skupina se razdeli po parih, eden mora ostati sam. Eden v paru stopi pred drugega in počepne, tisti, ki je zadaj pa stopi en korak nazaj od svojega 'partnerja'. Tisti, ki je sam, stoji, pari pa morajo skupaj tvoriti krog. Vsi, ki stojijo, so hišice, zato malce raztegnejo noge in skrijejo roke na svoj hrbet. Tisti, ki pred njimi čepijo, so psički. Hišica, ki je brez psička, ga lahko k sebi pokliče tako, da mu pomežikne. Druge hišice seveda branijo svoje psičke, tako da jih ulovijo (seveda samo do polovice poti, ko psiček prestopi sredino kroga, je že last druge hišice). Animator skrbi, da so hišice res dovolj oddaljene od psičkov in imajo roke na hrbtih. Če je potrebno, lahko kdaj zamenja hišice in psičke.

POGOVOROBZGODBI

1. Komu lahko vi zaupate? Kako prepoznate človeka, ki se vam zdi vreden zaupanja?
2. Zaupate Jezusu in Njegovim besedam, o katerih nam je danes govoril tudi Apolonij? Kako lahko ljubimo svoje sovražnike? Je to sploh možno?
3. Ste vi vredni zaupanja? Zakaj? Kako si lahko pridobimo zaupanje?
4. Mislite, da je res, da ljudje okoli nas delujejo kot ogledalo? Da, če jim izkažemo prijateljstvo, tudi oni postanejo prijateljski do nas? Ali pa, če se jim prijateljsko nasmehnemo, če jim pomagamo. Nam bodo povrnilo?
5. Ali to torej pomeni, da je imel Jezus prav, ko je dejal: »Ljubite svoje sovražnike.« Je to način, s katerim lahko pretrgamo začaran krog sovraštva? Je to lahko storiti?
6. V vsakem izmed nas je mnogo možnosti: za ljubezen, prijateljstvo, služenje, umetnost, molitev ... Ste že kdaj spoznali to? Ste kdaj presenetili samega sebe, ko ste videli, da zmorete?
7. Kaj potrebujemo, da sploh lahko ljubimo druge, da smo lahko odprti, zaupljivi? Ljubezen do samega sebe. Od tu črpamo ljubezen za druge.

DEJAVNOST

1 Vidim dobro v tebi

Skupina se usede v krog, v sredi katerega je pripravljen plakat in barvice. Animator jih povabi, da za vsakega posebej odkrijejo njegovo/njeno dobro lastnost. To bodo najlažje naredili, če se bodo z osebo, katere lastnost ugotavljajo, malo pogovorili. Seveda pa ta oseba ne sme neposredno sodelovati pri odkrivanju svojih dobrih lastnosti – to storijo drugi člani skupine. Ugotovljeno lastnost v obliki simbola narišejo na plakat (en plakat naj bo dovolj za vse). Animator poskrbi, da pridejo na vrsto vsi.

2 Tudi jaz sem lahko zvezda!

Vsak od otrok na svoj list zapiše dobre Modrine lastnosti, nato pa izmed njih podčrta tiste, ki jih ima tudi sam. Izbere tisto, ki se mu zdi najlepša ali najpomembnejša. Animator razdeli nove listke, kamor napišejo izbrano lastnost. Listke na koncu zberejo in pomešajo, nato pa jih animator razdeli naključno. Vsak naj bo pozoren, da ni dobil svojega listka. Ves čas oratorija naj bodo še prav posebej pozorni, da bodo tudi oni rasli v lastnosti, ki so jo prejeli zapisano.

*Zaključimo z molitvijo **Oče naš** in poudarimo, kako nas ravno ta molitev med seboj povezuje, kot je povezovala že prve kristjane.*

Zgodba.

Neko dekle je pripovedovalo: »Nekje sredi šolskega leta sem se zagledala v fanta iz sosednjega razreda. Bil mi je všeč in večkrat sem ga skrivaj opazovala, ko je šel mimo mene. Čeprav sem ga le gledala, sem se o njem veliko pogovarjala z najboljšo sošolko. Po nekaj tednih pa sem opazila, da se mi, vedno kadar gredo mimo mene, smejejo njegovi sošolci. Najprej sem mislila, da se ne smejijo meni, ampak neki osebi za menoj. Ko pa so začeli dajati tudi opazke, kot so »A to je *una*, ki je zaljubljena v tistega bedaka« in: »Kje imaš pa svojega ljubčka!?« sem vedela, da vedo vse o meni. Ni mi bilo jasno kako. Potem pa sem med nekim odmorom videla mojo najboljšo sošolko in zaupnico v družbi teh fantov, kako se pogovarjajo, ko pa sem prišla bliže, so se mi samo smejali. Naslednji dan sem od prijatelja izvedela, da jim je ta moja sošolka govorila o meni in moji zaljubljenosti in se mi skupaj z njimi posmehovala. Sedaj sem spoznala, da je ona izdala moje zaupanje.

3

NOVO ŽIVLJENJE

Vrednota: *sadovi Duha: veselje, mir ... Sveto pismo*

Utrinek dneva: *Gospod je moja luč in moja rešitev*

Simbol: *golob*

CILJI

1. Zavedati se, da sem z zakramentom krsta prejel nekaj velikega.
2. Odkrivati, da nas ima Bog zelo rad.
3. Doma spet vzeti Sveto pismo v roke in ga redno prebirati.

V PREMISLEK

Krst je prvi in najpomembnejši zakrament, ki smo ga skoraj vsi prejeli že v svoji zgodnji mladosti. Po krstu postanemo Božji otroci, ukoreninjeni v Gospoda, pa če se takrat tega zavedamo ali pa ne. V nas deluje milost. Milost, ki nas potem, ko odrastemo, nagovarja, da delamo v Gospodovem imenu. Kristjani ne morejo molčati o tem, kar jih uči vera! To je preveč vesela novica!! Vsi smo lahko Božji otroci! Vsi smo povabljeni v to milost! Apostole je bilo tako strah ob Jezusovi smrti, a koliko bolj so se razveselili ob Njegovem vstajenju! Vsak strah je izginil. Pogumno so stopili na ulice, tja, kjer so Jezusa pribili na križ, in oznanjali Njegov evangelij. Kdo od nas bi si danes upal narediti podobno? In vendar nas Jezus vabi ravno k temu; vsakega od nas je pri krstu poklical po imenu. Vsakega od nas zares sprejel. Ne zaradi števila; Bog ničesar ne dela nespametno. Poklical nas je, ker ima z vsakim izmed nas svoj načrt. Ker ima nad vsakim izmed nas veselje. Ali kdaj začutimo, da tudi nam govori: »Ti si moj ljubljeni sin, nad teboj imam veselje.«

A ZA MLAJŠE

IZKUŠNJA

Animator pove svojo izkušnjo: v neki življenjski prelomnici je začel novo življenje.

Ali: V skupini izvedejo poskus: manjšo svetlejšo umazano obleko (umazano s prahom, blatom – da voda izpere) v skupini operejo v vodi. Obleka postane čista.

Ali: Igra, kjer morajo premostiti neko težavo.

POGOVOR

Pogovor poteka glede na izkušnjo, ki jo je izbral animator. Če jim je povedal svojo izkušnjo, poprosi še soanimatorja, da kratko pove svojo izkušnjo; potem povabi otroke, da pripovedujejo kaj iz svojega življenja.

Ali: Primer z obleko. Pogovarjajo se o tem, kakšna je bila obleka prej, kakšna je postala potem; kaj jo je očistilo ... kako se nekdo počuti v umazani, kako v čisti obleki.

Ali: Pogovor glede na vsebino zgodbe: V današnji zgodbi smo videli, da je Modra prejela krst. Kaj se je takrat z njo zgodilo? Je bila Modra potem kaj drugačna? Kakšna? Kako je izgledal krst? Kako krst izgleda danes? Pripove-

dujejo, če so že bili kdaj na krstu ali če je bil morda kdo od njih krščen že večji.

OZNANILO

Pri krstu se je z nami zgodilo nekaj podobnega kot z obleko. Prej je bila naša duša 'umazana' zaradi izvirnega greha (in drugih grehov), pri krstu jo je Bog očistil. Zato dobi krščenec pri krstu belo oblačilo. Voda, s katero ga duhovnik oblije, pomeni božje življenje, ki je odslej v krščencu. Prižgejo mu svečo pri velikonočni sveči, ki pomeni Jezusa.

»Ti si moj ljubljeni sin/hči, vesel sem te« (prim. Mr 1,11), so Božje besede vsakemu novokrščencu in vsakemu kristjanu vsak dan življenja; tudi danes vsakemu od nas. Zato smo kristjani lahko vedno tako zelo veseli.

DEJAVNOST

V cerkev gremo pogledat krstni kamen. Tam vsak prižge svojo svečo in se Jezusu zahvali za dar svetega krsta.

Ali: Igra vlog: obred krsta.

PESEM: Aleluja, tebi Bog
Želel si, da bi pasel jagnjeta
Odločil sem se slediti Njemu

IGRA: Angelček in varovanček

Polovica skupine stoji v krogu (angeli), druga polovica čepi na tleh (varovanci), vsak pred svojim angelom. Eden od angelov je brez varovanca. Ta pomežikne enemu od varovancev

Igre zaupanja

B ZA STAREJŠE

PESMI: *Slavim Boga (Alabare); Ti, ki vir življenja si; Danes je zasijala luč; In polje prepeva; Tebi, o Gospod*

SVETO PISMO: JEZUSOV KRST (Mr 1, 9-11)

Tiste dni je prišel Jezus iz Nazareta v Galileji in Janez ga je krstil v Jordanu. Brž ko je stopil iz vode, je zagledal nebesa, ki se razpirajo, in Duha, ki se je spuščal nadenj kakor golob. In zaslišal se je glas iz nebes: »Ti si moj ljubljeni Sin, nad teboj imam veselje.«

ANIMACIJSKA IGRA: Limona, pol limone

Vsak od otrok dobi zaporedno številko. Če je ta npr. ena, se bo imenoval ena limona, pol limone; naslednji dve limoni, pol limone ... Igra poteka tako, da se med seboj čim hitreje kličejo. Izpade tisti, ki se zmoti v izgovorjavi ali se pozabi oglasiti oz. za to porabi preveč časa.

POGOVOROBZGODBI

1. Kako je bila krščena Modra? V čem se ta krst razlikuje od današnjega? Zakaj danes ljudi ne potopijo, ko jih krščujejo? Ali pa jih še? Zakaj?
2. Znamenje česa je golob, ki se je prikazal ob Jezusovem krstu? Zakaj se je Jezus sploh moral krstiti? Kaj se je s tem začelo? V čem sta si podobna Jezus in Modra glede svojega krsta? Oba sta začela po njem delovati v veri.
3. Kdo je vas nesel h krstu? Bi bili vi žalostni, če poleg vas ob krstu ne bi bilo staršev? Bi jih počakali ali bi se dali krstiti, kot se je dala Modra? Je bila Modra žalostna, ker ni bilo staršev?
4. Kdaj ste bili pri krstu? Koliko ste bili takrat stari? Kdo je vaš krstni boter? Zakaj sploh izbiramo botre?
5. Ste že kdaj bili na krstnem obredu? Kaj vam je v njem najbolj všeč?
6. Kaj pomeni zakrament krsta? Zakaj otroke krstimo? Je samo krst dovolj? Kateri so še drugi zakramenti? Zakaj jih potrebujemo?
7. Seznanjanje z našimi krstnimi zavetniki, spoznavanje njihovega življenja ... (morda vključiti v delavnico – zadnja delavnica!)

DEJAVNOST*1 Pismo prijatelju*

Vsak udeleženec zase napiše kratko pismo, v katerem prijatelju sporoča, kaj počne v vsakdanjem življenju. Pismo piše, kot da ni bil krščen. Kaj bi torej počeli, kakšni bi bili, če ne bi bili krščeni?

2 Simbol

Vsak zase iz barvnega papirja, barvic ... izdelata simbol, ki ga povezuje z Bogom. Lahko je to vsakdanji simbol (npr. križ, golob ...), lahko pa je tudi kakšen drug, ki prav tega posameznika spominja na Gospoda.

V sredini kroga prižgemo svečo. Animator vsakega od njih pokliče: »I., ti si moj ljubljeni/a sin/hči, nad teboj imam veselje!« Vsak se na svoj način Gospodu zahvali za ta dar, po tem pa v sredino kroga položi svoj simbol/pismo. Zaključimo z molitvijo Slava Očetu ...

Vrednota: *dobrodelnost, vzgoja za odpoved*

Utrinek dneva: *Ne odklanjaj dobrote, če jo lahko izkažeš*

Simbol: *kamela*

CILJI

1. Doživeti, da se dobro počutim, kadar mi kdo pomaga, ko sem v stiski.
2. Spoznati, da z dobrimi deli razveselim druge in Boga.
3. Tudi sam bom nekomu pomagal in ga razveselil.

V PREMISLEK

Živimo v svetu, kjer se pogosto srečujemo z najrazličnejšo vraževernostjo, lahkovernostjo. Ukvarjanje s predmeti in 'nauki, ki so povezani z vraževernostjo nas lahko hitro prevzame, da izgubimo možnost treznega razmišljanja in presojanja. Jezus je opozarjal na krive preroke, ki jih danes lahko spoznamo v napovedovalcih prihodnosti, bralcih iz kart, pri pisateljih horoskopa. Ne nasedajmo jim! Le kaj bi se zgodilo, če bi se vsi ljudje zanašali na njihove besede? Nastala bi popolna zmeda – dokler seveda ne bi spoznali, da je vse skupaj zlagano. Kaj pa se bi se zgodilo, če bi vsi živeli po Jezusovih naukih? Ljubezen. In ravno to je tisto, česar nas Jezus uči: »*Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem in svojega bližnjega kakor samega sebe.*« Dostikrat to pomeni odpoved sebičnosti, lahko pa tudi samo prijazen nasmeh, pogled. Ljudje potrebujemo drug drugega, potrebujemo se za ljubezen. Kdor ima torej pred očmi, da po nauku naše vere živimo za ljubezen, tisti na malike niti pomisli ne. Ne pomisli, da bi namesto molitve sedel pred računalnikom ali televizorjem. Ne pomisli, da bi tistega, ki ga sreča, pogledal grdo, namesto, da bi se mu nasmehnil ... Apostol Pavel nam je povedal, koliko pomeni ljubezen. Če je ne bi imel, sem brneč bron, nisem nič. Za zdaj nam torej ostanejo vera, upanje in ljubezen. In največja od teh je ljubezen.

A ZA MLAJŠE

IZKUŠNJA

Pogovorimo se o tem, kdaj so bili otroci že deležni pomoči: da jim je kdo pomagal, ko so se znašli v težavah.

Vsak otrok iz skupine lahko nariše dogodek in ga potem na kratko opiše.

POGOVOR

Obnovimo 4. del zgodbe o Modri:

1. popotnik je potreboval pomoč (bil je lačen);
2. Modra bi morala darovati zrno kadila v čast rimskim bogovom, vendar naredi to, kar jo Jezus uči: popotniku da kos kruha, ker je lačen/odpove se temu, kar sama potrebuje;
3. na ta način izpolni to, kar Jezus uči po Svetem pismu

OZNANILO

Jezus v evangeliju pravi, da kdor pomaga komu, ki potrebuje pomoč, pomaga Njemu samemu.

Preberemo odlomek:

"Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: ›Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.‹

Tedaj mu bodo pravični odgovorili: ›Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?‹

Kralj jim bo odgovoril: ›Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.‹" (Mt 25,34-40)

Jezus nas vzpodbuja, da bi drugim pomagali in jih razveselili. Kadar naredimo neko dobro delo, nas je Jezus zelo vesel, pa tudi sami smo veseli, da smo drugega osrečili.

Tako je tudi v neki zgodbi o dveh bratih:

ŽITO SKRBI

Dva brata sta delala skupaj na kmetiji. Eden je bil oženjen in je imel veliko družino, drugi pa je bil samski. Brata sta si delila pridelke in dobiček.

Nekega dne pa si je samski brat dejal: "Ni prav, da vse, tudi dobiček, deliva na pol. Jaz sem sam in potrebujem manj." Zato si je vsako noč natovoril vrečo žita in ga odnesel iz svoje hiše čez dvorišče v bratovo kaščo.

Skoraj istočasno je poročeni brat razmišljal: "Ni pravično, da z bratom deliva pridelke in dobiček na pol. Jaz sem poročen in zame skrbi žena, v prihodnosti pa bodo skrbeli otroci. Brat pa nima nikogar, ki bi v prihodnosti skrbel za njega." Zato si je vsako noč natovoril vrečo žita in ga iz svoje hiše odnesel čez dvorišče v bratovo kaščo.

Po dolgih letih brata nista mogla razumeti, da se njuni zalogi žita ne zmanjšata. Neko noč pa sta v temi trčila drug ob drugega. Odkrila sta, zakaj se zaloga žita ni zmanjšala. Odložila sta vsak svojo vrečo in se objela, srečna zara-

dimedsebojne nesebične in darujoče se ljubezni. (Božo Rustja: Drobne zgodbe z biserom.)

DEJAVNOST

1. možnost

Že predhodno se je potrebno dogovoriti, ali bi v dneh oratorija obiskali kakšnega bolnika, starejšo osebo, bolnega prijatelja – otroka, sošolca ...

V tem primeru bi lahko npr.: otroci nekaj narisali in nesli tisti osebi kot dar; se naučili neko pesem in jo tistemu zapeli.

2. možnost

Zbiramo kakšno stvar za npr. kakšnega misijonarja: otroci se nečemu odpovejo, da bodo drugega razveselili.

3. možnost

Vsak izmed otrok prinese kakšno igračo in si jih potem v skupini zamenjamo s pomočjo medsebojnega obdarovanja.

Ali: namesto da prinesejo, lahko izdelajo kakšno konkretno stvar (majhno) in si jo ob koncu kateheze izmenjajo. Poudarek naj bo na odpovedi.

IGRA: Cesar in služabnik

Čarovnica

Čarovnica hodi okoli prosto gibajočih igralcev in kogar se dotakne s čarobno palico (jo zvijemo iz npr. časopisnega papirja), mora ostati negiben v istem položaju, dokler ga od čarovnije ne reši nezačarani igralec. Čarovnica zmaga, ko začara vse igralce.

Lahko je to tekmovanje med dvema skupinama.

BANSI: Sem jaz, gradim prijateljstvo ...
Naša četica koraka (spremljamo z gibi)

B ZA STAREJŠE

PESMI: *Hej, brat; Jezus se ob morju ustavi; Ko bi ljudje ljubili se; Ko čutiš to; Naš najboljši brat je Jezus*

SVETO PISMO: NAJVEČJA ZAPOVED (Mt 22, 34-40)

Farizeji pa so slišali, da je saduceje prisilil k molku, in so se zbrali na istem kraju. Eden izmed njih, učitelj postave, ga je preizkušal z vprašanjem: »Učitelj, katera je največja zapoved v postavi?« Rekel mu je: »*Ljubi Gospoda, svojega Boga, z vsem srcem, z vso dušo in z vsem mišljenjem. To je največja in prva zapoved. Druga pa je njej podobna: »Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe.«* Na teh dveh zapovedih stoji vsa postava in vsi preroki.«

ANIMACIJSKA IGRA: Magična trgovina

Razdelijo se v skupine po tri (ali štiri), eden izmed njih naj bo prodajalec, druga dva/trije pa so kupci. Vendar to ni navadna trgovina; v njej ne prodajajo materialnih stvari, ampak duhovne. Tam se da kupiti npr. ljubezen, razum, spoštovanje, samozavest ... Prodajalec bi vse to rad prodal, vendar zahteva tudi plačilo. Seveda tudi to ni denar, ampak duhovne vrednote, ki jih kupci imajo sami. Nekdo ima npr. dosti znanja, drugi poguma, tretji ljubezni ... Vsak da, kar ima, in kupi, kar potrebuje.

POGOVOROBZGODBI

1. Kako mi pomagamo drugim? Kako bi jim še lahko? Naredimo dovolj za bližnje?
2. Kaj je v današnji zgodbi pomenil cesarjev ukaz za kristjane? Kaj bi naredili vi, če bi živeli v tistem času? Bi darovali drugim bogovom?
3. Če bi se odločili za popustljivost, kaj bi sledilo vašemu dejanju? Bi bili srečnejši?
4. Čemu vse se je odpovedala Modra, ker se ni hotela odvrniti od krščanstva? Čemu ste se pripravljene odpovedati vi? (Če so prepričani, da vsemu, jih spomnimo na odpoved TV zjutraj za obisk Jezusa pri nedeljski maši.)
5. Modra je s svojim dejanjem pokazala, da ji vera v Jezusa pomeni več kot vse bogastvo, ki ji je bilo obljubljeno, če bi začela častiti druge bogove, malike. Ali tudi vi poznate kakšnega takega malika?
6. Ali danes še kdo časti malike (TV, računalnik, horoskopi, predmeti za srečo ...)? Ste se pripravljene odpovedati vsem tem malikom za Jezusa? Kaj bi to pomenilo v vašem življenju? Več česa? In česa manj?
7. Kaj potrebujejo tisti, ki jih je strah in se zato obračajo k malikom? Zaupanje v Boga. Vi imate takšno zaupanje? Kako se ga pridobi?
8. Sveto pismo nam pomaga rasti v dobrodelnosti. Veliko je primerov, ki nas spodbujajo, da delamo dobro. Poznate kakšnega? (animator opozori na utrinek dneva, ki je vzet iz Knjige pregovorov)

DEJAVNOST

1 *Bog nam pripravlja nagrado*

Vsak otrok iz kartona (ali tršega papirja) izreže križ kot znamenje resnične vere v Kristusa. Nanj zapiše dobra dejanja, ki jih zmore storiti. Zapiše tudi tista dejanja, ki jih sicer ne bi rad delal, ker se mu ne ljubi ipd. Vse, kar zmore. V skupini si ideje med seboj podelimo, nato pa se vsak odloči, kaj bo storil tudi zares. (Ni potrebno, da izbira samo iz svojih idej, lahko uporabi tudi kakšno drugo.) Animator jih spodbudi, da dejavnost zares uresničijo. Povebi jih, da svoje križe položijo v sredino kroga.

2 Skriti prijatelj

Animator ima že vnaprej pripravljene listke z imeni vseh udeležencev skupine. Otroke opozori, da bo ta igra skrivnostna, zato si ne smejo izmenjavati listkov, jih kazati drugemu ipd. Igra bo uspela le, če bomo znali skrivnost obdržati zase. Nato razdeli listke in je pri tem pozoren, da kdo ne dobi sebe – če se zgodi tako, žrebanje ponovimo. Ko ima vsak pred seboj ime enega od otrok v skupini, jih animator spodbudi, naj danes tej osebi naredijo čim več dobrega. Tej osebi so 'skriti prijatelj', kar pomeni, da nihče ne sme vedeti, kdo ta skriti prijatelj je. To bomo odkrili ob koncu oratorija. In kaj lahko svojemu skritemu prijatelju storimo? Napišemo mu lepo misel, nabereemo rože, poskrbimo, da dobi za kosilo dva kosa kruha, smo pozorni, da ima, kar potrebuje ... vsekakor pa pazimo, da nas ne spozna! Biti moramo čim bolj skriti ...

5

MED UČENJAKI

Vrednota: *pogum v pričevanju*

Utrinek dneva: *Upaj v Gospoda in bodi močan*

Simbol: *riba*

Cilji

1. Doživeti, da v življenju potrebujemo pogum, da premagamo težave.
2. Spoznati, da Bog vedno skrbi za nas.
3. Danes bom drugim nekaj povedal o Jezusu.

V PREMISLEK

Bog nas na naši poti vedno spremlja, mi pa le s težavo verjamemo, da nas res nikoli ne zapusti. Tudi ko je najhuje ne. Znamenja Njegove navzočnosti so vidna samo tistim, ki jih iščejo. Če bi bil danes kdo izmed nas na Katarininem mestu, bi ga gotovo zamikale kraljeve ponudbe ali pa vsaj molčečnost o Bogu. Čes, saj nam tako ne bo zameril, saj razume. Toda Modra je ravno v tem toliko močnejša od nas, toliko bližje Jezusu; v vseh preizkušnjah ostaja z Njim in priča zanj. Pa ne samo to, v svojem pričevanju celo ohranja pogum, pokončno drži! Kako smo dostikrat drugačni od nje! Kako se nam zdi včasih primerneje lagati kot pa svojim 'kul' prijateljem priznati, da gremo k sveti maši; to je bolj za tiste stare, mi pa moramo živeti ... Da, res je čas za življenje – življenje v Jezusu Kristusu, ki nam obljublja toliko več! »*Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.*« (Mt 5,10)

In čeprav danes marsikomu ni več treba žrtvovati življenja, nam je vseeno težko. Ko se prepiramo s starši, nam je zelo težko slišati klic »*Hodi za menoj!*«

(Mt 4, 19) Teh besed ne slišimo, ko je treba k maši, ko hočemo komu prikriti resnico, ko se hočemo pretepati ... a ravno takrat nas Jezus čaka in upa, da bomo našli pravo pot. Kliče nas: »Hodi za menoj.« Modra je znala iti. Če ji bomo sledili, bomo gotovo našli pot h Gospodu tudi mi.

A ZA MLAJŠE

IZKUŠNJA

IGRA (kjer je potrebno veliko poguma)

ŽELVA

Vsi sezujejo svoje čevlje in jih zložijo na kup, znotraj kroga s premerom približno 1,75 m. Igralec žzelva', ki je izbran, da straži ta žjajca', je v notranjosti kroga. Na jajcih lahko sedi, leži preko njih ali pa jih drži z nogami.

Ostali igralci sedijo okrog kroga in predstavljajo galebe, ki poskušajo ukrasti jajca; to pomeni dobiti svoje čevlje nazaj, ne da bi se dotaknil želvine noge ali roke. Kdor se dotakne želve, mora svoje jajce položiti nazaj.

Kdo ima prvi spet svoje čevlje - kar pomeni, da je ukradel dve jajci?

POGOVOR

Obnovimo zgodbo o Modri:

- danes se je morala zagovarjati pred kraljem;
- govorila je o Jezusu - svojem Bogu: za njega so vsi ljudje enaki, važno je le srce; ta Bog skrbi za vse;
- bila je zelo pogumna;
- rajši se je odločila, da bo umrla, kot da ne bo več verovala v Jezusa, in to je pogum!

OZNANILO

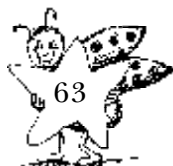
Jezus nas vabi, naj zaupamo v nebeškega Očeta, ker on skrbi za vse, kar je ustvaril.

Preberemo odlomek:

»Kar vam pravim v temi, povejte na svetlobi; in kar slišite na uho, oznanite na strehah. Ne bojte se tistih, ki umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti. Bojte se rajši tistega, ki more dušo in telo pogubiti v peklenški dolini! Ali ne prodajajo dveh vrabcev za en novčič? In vendar nobeden od njiju ne pade na zemljo brez vašega Očeta. Vam pa so celo vsi lasje na glavi prešteti. Ne bojte se torej! Vi ste vredni več kakor veliko vrabcev.« (Mt 10,27-31)

Bog je zelo mogočen, velik. Vse, kar lahko vidimo, je ustvaril in za vse skrbi. Celo lase na glavi vsakega človeka ima preštete, ve za vse zvezde in njihove poti.

In ta veliki Bog prebiva v srcu vsakega človeka.

Prisluhnimo nekemu dogodku:

SRČNA OPERACIJA

»Jutri jutraj,« je pričel zdravnik, »ti bom operiral srce ...«

»Tam boš našel Jezusa,« ga je prekinil deček. Zdravnik ga je nejevoljno pogledal. »Odprl bom tvoje srce, da bom videl, kako bolno je, kakšne poškodbe ima ...«

»Toda, ko mi boš odprl srce, boš našel tam Jezusa.«

Zdravnik je pogledal starše, ki so tiho sedeli poleg. »Ko bom videl, koliko škode je bilo storjene, ti bom spet zašil srce in prsi in razmislil, kaj bomo storili potem.«

»Toda v mojem srcu boš našel Jezusa. Sveto pismo pravi, da tu živi. Vse pesmi pravijo, da živi tukaj. Njega boš našel v mojem srcu.«

Zdravniku je bilo dovolj. »Povedal ti bom, kaj bom našel v tvojem srcu. Našel bom poškodovano mišico, nizko zalogo krvi in ošibele prekate. In ugotovil bom, ali te lahko pozdravim.«

»Tudi Jezusa boš našel. Živi tukaj.«

Zdravnik je odšel. Sedel je v svoji pisarni in si zapisoval: »... poškodovana aorta, poškodovana pljučna vena, mišična poškodba. Brez upanja za presaditev, brez upanja za ozdravljenje. Terapija: tablete proti bolečinam in počitek v postelji. Prognoza ...« tu se je ustavil, »smrt v enem letu.« Odložil je pero. »Zakaj?« se je glasno vprašal, »zakaj si to storil? Postavil si ga sem, dal si vanj to bolečino. Namenil si mu zgodnjo smrt. Zakaj?«

Gospod je odgovoril in rekel: »Deček, moja ovčica ni bila namenjena za dolgo bivanje na zemlji, ker je del moje nebeške črede in vedno bo. Tu, v nebeški čredi, ne bo čutil bolečin in bo potolažen, kot si ne moreš predstavljati. Njegovi starši se mu bodo nekega dne pridružili in spoznali mir in moja čreda bo rasla.«

Zdravnikove solze so bile vroče, toda njegova jeza je bila še močnejša. »Ti si ustvaril tega dečka in ti si ustvaril to srce. V nekaj mesecih bo mrtev. Zakaj?«

Gospod je odgovoril: »Deček bo prišel v nebesa, ker je storil svojo dolžnost: nisem ga postavil na zemljo, da bi ga izgubil, ampak pridobil izgubljeno ovco, tebe.«

Zdravnik je jokal. Sedel je zraven dečkove postelje. Dečkovi starši so sedeli nasproti. Deček se je zbudil in zašepetal: »Ali si odprl moje srce?«

»Da,« je prikimal zdravnik. »Kaj si našel?« je vprašal deček. »Našel sem Jezusa,« mu je odgovoril zdravnik. (Družina 2003, št. 44).

DEJAVNOST

Deček je zdravniku govoril o Jezusu. Bil je pogumen. Tudi mi smo povabljeni, da govorimo drugim o Jezusu.

Vsak izmed nas naj zapre oči in pomisli, kaj bi svojemu prijatelju povedal o Jezusu.

[Otroci lahko tudi narišejo: Kdo je Jezus? Kaj je delal? ...]
(Pri predstavitvi dela po skupinah lahko otroci to povedo, predstavijo drugim skupinam)

PESEM: Jezus moj ljubim te
Nič ne de če so poti

BANSI: Konjske dirke
Vodja, zamenjaj gibe (Hitro spremeni gibe)

B ZA STAREJŠE

PESMI: *Na tej poti v večnost; V Gospodu je moja moč; Tisti dan, ko konec bo poti*
*V Gospodu je moča moč je Taizejski spev

SVETO PISMO: JEZUS NA VRTU GETSEMANI (Mt 26,36-46)

Tedaj je prišel Jezus z njimi na kraj, ki se imenuje Getsemani, in jim rekel: »Sedite tukaj, medtem ko stopim tja, da bom molil.« S seboj je vzel Petra in oba Zebedejeva sinova. Začel se je žalostiti in trepetati. Tedaj jim je rekel: »Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedite z menoj!« In šel je malo naprej, padel na obraz in molil: »Moj Oče, če je mogoče, naj gre ta kelih mimo mene, vendar *ne, kakor jaz hočem, ampak kakor ti.*« Nato je šel k učencem in ugotovil, da spijo. Rekel je Petru: »Tako, eno uro niste mogli ostati budni z menoj? *Bedite in molite, da ne padete v skušnjava!* Duh je sicer voljan, a meso je slabotno.« Spet drugič je šel in molil: »Moj Oče, če ta kelih ne more mimo, ne da ga pijem, *naj se zgodi tvoja volja!*« Ko se je vrnil, je spet videl, da spijo, kajti njihove oči so bile težke. Pustil jih je, spet odšel in tretjič molil z istimi besedami. Nato je prišel k učencem in jim rekel: »Še vedno spite in počivate? Glejte, približala se je ura, in Sin človekov je izročen v roke grešnikov. Vstanite, pojdimo! Glejte, tisti, ki me je izročil, se je približal.«

ANIMACIJSKA IGRA: Kristjan, kje si?

Vsi se primemo za roke, tako da naredimo krog, znotraj katerega sta kristjan in Gospod. Obema zavežemo oči. Gospod se lahko pomika povsem prosto, kristjan pa se mora vedno dotikati kroga. Gospod kliče: »Kristjan, kje si?« Kristjan se mora takoj oglasiti: »Tukaj sem, Gospod!« Gospod ga po poziciji glasu poskuša najti, vendar se mu kristjan lahko izmika (seveda le tako, da se drži kroga!!). Ko Gospod prime kristjana, mu ponudi roko in reče: »Hodi za menoj.« Kristjan mu poda roko, takrat obema odvežemo oči in skupaj lahko gresta v krog. Nadomesti ju drug par.

POGOVOROBZGODBI

1. Otroci naj zaprejo oči in se v tišini vprašajo, ali so bili kdaj ponižani. Ali so kdaj po krivici trpeli? So zmožni oz. pripravljeni povzročiteljem bolečine odpustiti?
2. Modra sploh ni pomislila na krivico, ki se ji je godila. Trdno je bila prepričana v Jezusa in večno življenje. Kaj pa mi? Smo dovolj vztrajni?
3. Kdaj znamo biti najbolj vztrajni – trmasti? Kadar se prepiramo doma, ko hočemo kaj dobiti? Ali takrat vztrajamo v dobrem ali v slabem?
4. Ne le Modra, tudi Marksencij se ni pustil prepričati. V čem se razlikujeta? Kralj vztraja v lastno slavo, Modra pa v Božjo.
5. Kaj bi se zgodilo, če bi Modra popustila? Bi bila srečna? Smo mi srečni, kadar trmasto vztrajamo pri svojem, četudi to ni prav?
6. Ali poznamo danes koga, ki je tako pogumen, kot je bila Modra? Kdo od vas si upa danes pričati za Jezusa? Kako?
7. Ob odlomku iz Svetega pisma smo videli, da je Modra pravzaprav prestajala podobne preizkušnje kot Jezus sam. V čem sta si bila podobna? Nista si želela smrti, a sta vztrajala. Oba sta našla moč in pogum v molitvi in oba sta postala zvezdi!

DEJAVNOST

1 Most

Otroke razdelimo v dve skupini. Vsaka dobi list papirja in barvice ter popolnoma svobodno predstavi lastnost, ki se ji je danes pri Modri zdela najpomembnejša (lahko napišejo, narišejo, pripravijo strip ...) – damo jim le malo časa in jih na to tudi opozorimo.

Za tem jim razdelimo sliko ljudi in dogodkov, ki danes posnemajo Modro (npr. svetniki, blaženi, misijonarji, duhovniki ... slike najdemo v verskem in drugem tisku). Vsak v skupini dobi še iz papirja izrezano ribo. Vsak si izbere eno fotografijo in v ribo zapiše, kako lahko tudi on posnema tega človeka, Modro, Jezusa.

Ko končajo, napnemo vrv, tako da ponazarja most med skupinama. Vsaka od njiju predstavi svoje delo in ugotovitve, medtem pa na 'most' lepijo oz. pripenjajo ribe in fotografije. Vse, kar je na vrvi, povezuje Kristusa in ljudi. Danes na tem mostu stojimo tudi mi, povezani z Jezusom, Katarino in vsemi, ki storijo dosti dobrega. Zlata in srebra nimamo, nismo kralji in kraljice, nismo filmske zvezde, lahko pa postanemo prave. Če damo, kar imamo: prijateljstvo, pomoč, vero, upanje, ljubezen, vztrajnost. Z vsem tem v srcu se obrnimo k Očetu v molitvi: *Oče naš ...*

Nekdo v skupini se zaveže, da bo 'most' pritrdil na oglasno desko ali kakšno drugo vidno mesto.

2 Izročitev življenja

Po pogovoru in razlagi vsak izdela (ali dobi) svojo ribo, v katero napiše kratko molitev, s katero izroči svoje življenje Bogu. Nato se postavijo v krog, sredi katerega je položen križ ali sveča, ki predstavlja Kristusa. Vsak prebere svojo molitev, nato pa ribo položi okrog križa oz. sveče. S tem pokažejo, da svojo življenjsko zgodbo res izročajo Bogu. Končajo s skupno molitvijo *Tebe ljubim, Stvarnik moj ...*

6

SPREJETA DARITEV

Vrednota: *svetost, svetniki*

Utrinek dneva: *Sveti so kakor zvezde za vso večnost*

Simbol: *jagnje*

CILJI

1. Doživeti, da nas v življenju varujejo naši zavetniki;
2. Spoznati, da smo vsi poklicani k svetosti;
3. Spoznal bom svojega krstnega zavetnika, posnemal ga bom s tem, da bom dobro opravljal svoje dolžnosti.

V PREMISLEK

Sv. Bernard pravi: »Jaz čutim, priznam, kako se ob spominjanju svetih v meni vnema silno hrepenenje. Prvo hrepenenje je, da bi se združil in skupaj veselil z občestvom vseh svetih. Drugo hrepenenje, ki gori v meni, je, da bi se tudi nam prikazal Kristus, naše življenje in da bi se tudi mi z Njim pokazali v slavi.«

Kristus nas je ljubil do konca. Svetniki pa so ga do konca ljubili in zaupali vanj. Nikomur od njih ni bilo žal niti svojega življenja, da bi ljudem pokazal pot odrešenja.

Kristjani verujemo, da smo s krstom vsi poklicani k svetosti, kar pa ne pomeni samo trpljenja in bolečin, ampak predvsem veselje, ki se v teh bolečinah rodi. Ko smo poklicani k svetosti, smo povabljeni, da postanemo zvezde! Takšna je bila tudi Katarina – vedno svetel zgled, naša zvezda, po kateri se ravnamo, da najdemo pot k Bogu. Za doseg svetosti je potrebno osebno srečanje z Jezusom, to srečanje pa je predvsem stvar vere. Globoko doživljanje Njegove navzočnosti in resničnosti je dar, ki ga ne moremo izsiliti. S svojim vstajenjem nam Jezus odpira pot do Njegovega življenja. Njegov pozdrav in izkušnje nas spremenijo v nove ljudi veselja, upanja in vere.

Bog kliče k svetosti vsakega izmed nas, vsak dan znova. Kliče nas, da bi v sebi odkrivali lastnosti, želje, talente, ki jih moremo izkoristiti in tako priče-

vati zanj. Pomembno je, da oznanjamo Njegov evangelij in hodimo za Njim, kajti le tako bomo nekoč tudi mi sedeli na Njegovi desnici, ki je obljubljena vsem, ki mu sledijo.

A ZA MLAJŠE

IZKUŠNJA

Otroci naj si z rokami pokrijejo oči in naj bodo za trenutek čisto tiho. Vživijo naj se v situacijo, ko so se kdaj ponoči zbudili in ni bilo nobene luči. Kako so se počutili?

IGRA: Slepa miš [ne ve, kam gre; niti ne ve, kaj se dogaja okrog nje]

Kadar ni luči, sonca, **zvezde**, ne vemo, kam moramo iti. Zvezde kažejo pot: ladjam na morju, tudi pilotu v letalu ...

POGOVOR

Obnovimo 6. del zgodbe o Modri:

- Modra je umrla, darovala je svoje življenje za Jezusa;
- njena smrt je prepričala Zvezdogleda, da je tudi sam hotel postati kristjan;
- za Zvezdogleda je Modra postala zvezda - ki mu kaže pot v življenju;
- kajti biti kristjan pomeni: biti vedno vesel, sproščen; dobro opravljati svoje dolžnosti.

Tudi don Bosko je učil svoje male prijatelje, otroke, ki jih je učil, da lahko vsak postane svet. Potrebno je le: veselje, učenje in molitev.

OZNANILO

Mi kristjani pa poznamo zvezdo, ki nam kaže, kako naj živimo. Ta zvezda je Jezus; uči nas, kaj naj naredimo, da bomo srečni.

Neki mladenič ga je enkrat točno to vprašal.

Preberemo odlomek:

Ko se je odpravljal na pot, je nekdo pritekel, padel pred njim na kolena in ga vprašal: »Dobri učitelj, kaj naj storim, da bom deležen večnega življenja?« Jezus mu je odvrnil: »Kaj mi praviš, da sem dober?! Nihče ni dober razen enega, Boga! Zapovedi poznaš: Ne ubijaj! Ne prešuštvuj! Ne kradi! Ne pričaj po krivem! Ne goljufaj! Spoštuj očeta in mater!« Rekel mu je: »Učitelj, vse to sem izpolnjeval že od svoje mladosti.« Jezus se je ozrl vanj, ga vzljubil in mu dejal: »Eno ti manjka: pojdi, prodaj, kar imaš, in daj ubogim, in imel boš zaklad v nebesih; nato pridi in hodi za menoj!« (Mr 10,17-21).

Jezus je temu fantu povedal, kaj naj stori: spolnjuje zapovedi. Vsi, ki to delajo, postanejo tudi zvezde - in jim rečemo: svetniki.

Vsak človek ima eno posebno zvezdo: to je njegov krstni zavetnik – ta mu pomaga, da izpolnjuje svoje dolžnosti vsak dan in veselo živi, se igra, dela in moli. Večkrat moramo biti zelo pogumni, da naredimo, kar je naša dolžnost.

Prisluhnimo zgodbi o kamelah, ki so na nebu zagledale zvezdo.

KAMELE

Horac je gledal v nebo in rekel prijateljem: »Kako čudovita zvezda! Mi-slim, da nam namiguje in govori, naj ji sledimo.«

Kamele so živele blizu oaze in njihovo življenje je bilo mirno, preprosto in varno. Vedno so imele veliko trave in dateljnev ter polno vode. Zdelo se je, da nič ne vznemirja mirnega življenja teh kamel, a sedaj so zaznale, da je njihovega prijatelja prevzela nenavadna, jasna, nova zvezda. Zanje pa je bila uganka in želele so vedeti, kaj neki pomeni.

»Spominjam se nekih otroških sanj,« je nadaljeval Horac. »Zagledal sem zvezdo, ki je vzhajala na obzorju, in jasno sem videl njen namig, naj ji vsakdo sledi in poišče novo življenje, novo deželo, novo domovino ... Radoveden sem, ali je to ista zvezda.«

Nekateri prijatelji so se mu začeli smejati. Tisti, ki niso videli zvezde, so ga klicali neumni videc in bedast sanjač. Tisti, ki so jo videli, pa so se norčevali iz njega.

»Kaj, slediti tej zvezdi? Nihče do sedaj še ni pomislil na to! Kje? Kako? Kako dolgo? In končno, zakaj slediti?«

»Kam? Kamor bo vodila,« je odgovarjal Horac, »in vedno, če bo potrebno! Kajti ona nas vabi. Čutim, da me je pritegnila, ne morem si kaj. Sledil ji bom, naj stane, kar hoče. Odločil sem se in nihče me ne more ustaviti.«

Večina drugih kamel ga je pustila samega in šla spet jest, pit in spat. Samo nekaj jih je ostalo. Prepirali so se o novi zvezdi, ki je vzšla, in o tem, kako je popolnoma prevzela njihovega prijatelja. Ena izmed njih je vprašala: »Ali misliš iti v puščavo, Horac, in zapustiti vse udobje in varnost te čudovite oaze?«

»Da, sklenil sem vse zapustiti! Na obzorju že začenja bledeti. Pohiteti moram. Če hoče kdo z menoj, dobrodošel. Nevarno je, da zamudimo. Pridite! Še kakšna minuta in zvezda bo zašla. Lahko izgine in se nikoli več ne vrne. Sedaj ali nikoli: to je življenjska odločitev.«

Skupina kamel je bila resnično presenečena nad Horacovo vnemo in odločnostjo. Odločile so se, da mu bodo sledile.

»Šle bomo. Toda pusti nam, da pripravimo nekaj stvari za potovanje. Potrebujemo nekaj trave, veliko vode, dateljne, žito. Potrebujemo ...«

»Poglejte, čas beži! Zvezda se odmika. Ne moremo čakati niti minute več! Tisti, ki nas kliče, naj mu sledimo, gotovo ne mara gledati, kako čakamo. On nas bo varoval med potjo. Jaz odhajam nemudoma. Kdor se mi hoče pridru-

žiti, naj pride za menoj. Če ne, naj ostane zadaj in se po svoje prebija! « Začel se je oddaljevati iz oaze v prazno, pusto in brezmejno puščavo. Njegove oči so bile uprte v majhno, sijočo zvezdo, ki je stalno izginjala na obzorju nad oazo. Samo dve kameli sta stekli za njim in se mu pridružili, preden je bilo prepozno. Vse druge so v znamenje neodobravanja zmajevale z glavami in godrnjale: »Nore so! Gotovo bodo umrle od lakote, žeje in žgoče vročine, ko bi lahko ostale z nami tu, v oazi, ter uživale vse dobrrote, ki nam jih ponuja življenje.«

(Peter Ribes: Zgodbe in prilike, str. 17)

Torej: naši krstni zavetniki nam pomagajo, da živimo tako, kot želi Jezus. Krstni zavetniki so svetniki, ki živijo v nebesih. Vsak izmed nas pa ima ime, kot ga ima njegov krstni zavetnik.

DEJAVNOST

Vsak izmed nas bo narisal - izrezal zvezdo. Na to zvezdo bomo napisali ime svojega krstnega zavetnika (morda tudi kakšen kratek stavek o njem - iz knjige: Leto svetnikov ali Svetnik za vsak dan ...). Zvezde z imeni prilepimo na plakat, kjer naj bo na sredini velika zvezda, v kateri piše: JEZUS.

PESEM: Iščemo srečo (posebej še 3. kitica)
Svetniki vsi

BANSI: Če si srečen
Lavrencija

B ZA STAREJŠE

PESMI: *Svetel plamen; Aleluja-zahvaljujte se Gospodu vsi; Nočem več ur; Jezus je pot, resnica in življenje*

SVETO PISMO: JEZUS JE POT K OČETU (Jn 14,1-6)

»Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujte v Boga, tudi vame verujte! V hiši mojega Očeta je veliko bivališč. Če bi ne bilo tako, ali bi vam rekel: Odhajam, da vam pripravim prostor? Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi, da boste tudi vi tam, kjer sem jaz. In kamor jaz grem, poznate pot.« Tomaž mu je rekel: »Gospod, ne vemo, kam greš. Kako bi mogli poznati pot?« Jezus mu je dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje. Nihče ne pride k Očetu drugače kot po meni.«

ANIMACIJSKA IGRA: Volk in ovčke

Na eni strani prostora je volk, vsi ostali so ovce in so na drugi strani. Ko je volk obrnjen proč, se mu lahko bližajo, ko pa se obrne, morajo vsi 'zamrzniti' v mirovanju. (Animator lahko opozori, da s tem predstavljajo kristjane, ki morajo previdno varovati svoja življenja, a vselej hoditi proti cilju.) Kogar volk vidi pri premikanju, mora na začetek poti. Zmagata tisti, ki pride prvi do volka.

POGOVOROBZGODBI

1. Kakšna čustva je v nas prebudila današnja zgodba? Vesela, žalostna? Zakaj?
2. Modra ni našla milosti v kraljevih očeh, nedolžna je trpela, a vendar je umrla pogumno. Kaj jo je spodbudilo k temu?
3. Je tudi vam kdo umrl? Se ga spomnite? Kakšen je bil, ko je še živel? Kako pokazete, da ga imate še vedno radi? V molitvi.
4. Ali se lahko odrešimo sami, brez Boga? Zakaj?
5. Modra, ki se je zgledovala po Jezusu, je vedela, da je On obljubil, da bo vsak dober človek srečen pri Bogu tudi po svoji smrti. Toda, za koga lahko trdimo, da je dober? Kaj nam bo pomagalo priti v nebesa? Dobra dela, veselje, trpljenje, ne pa bogastvo, motor, televizor ... ker tega ne moremo vzeti s seboj, nas lahko le ovira.
6. Ali lahko s tehnologijo in materialnimi dobrinami rešimo vse probleme človeštva? Kako pa bi jih lahko – poskušajmo narediti načrt.
7. Modri se je uresničila velika želja – postala je zvezda, za vso večnost. Kako bi tudi mi lahko po njenem zgledu svetili drugim?

DEJAVNOST

1 Bog nam pripravlja nagrado

Vsak od otrok dobi (ali izdela) ovco in zvezdo iz papirja. Na podlagi pogovora in prebranega evangelijskega odlomka v ovce zapišejo imena vseh svojih prijateljev, znancev, sorodnikov ... za katere mislijo, da jim Jezus hrani prostor – so ali bodo svetniki. V zvezdo napišejo kratek 'govor' (le nekaj stavkov), s katerim bi nagovorili neverne in jim pokazali, zakaj je Jezus prava Luč sveta. Ovce in zvezde pritrdijo na moder šeleshamer, kjer je zapisano: »Česar oko ni videlo in uho ni slišalo in kar v človekovo srce ni prišlo, je Bog pripravil tistim, ki ga ljubijo.« (1 Kor 2,9) Zaključijo z molitvijo Jezus, verujem v Te.

Skupina se dogovori za dejavnost, ki jo bo storila, da bo vsak od njih zares začel stopati po poti svetosti ...

2 Koktajl

Na šeleshamer narišemo oz. iz njega izrežemo kozarec za koktajl. Na njegov podstavek zapišemo: *koktajl večne sreče in miru*. Vsak nariše ali izdelava eno

zvezdo, v katero napiše eno izmed del ali drž, ki nas peljejo v nebeško kraljestvo. Zvezde kot sestavine koktajla pritrdimo ali prilepimo na kozarec. Ko končamo, molimo *Oče naš* ...

Skupina se dogovori za dejavnost, ki jo bo storila, da bo vsak od njih zares začel stopati po poti svetosti ...

3 *Jaz sem jagnje*

Vsak dobi izrezano ovco, v katero vpiše delo, ki mu sicer ni prijetno, ve pa, da je dobro in lepo (npr. pospravim sobo, pomagam pomiti posodo, prostovoljno se javim za molitev ...). Animator ovce pobere in jih zmeša ter razdeli nazaj – vsak naj bo pozoren, da ni dobil svoje. Ko vsi preberejo zapisano, jih animator povabi, da v spomin na Modro in Jezusa, ki sta pretrpela mnogo več, vsak opravi zapisano nalogo. Ovce nato nalepijo v veliko izrezano zvezdo in zaključijo z molitvijo *Jezus, verujem v te*.

DELAVNICE

Material

Košček črnega in košček rdečega usnja, bela tempera barva, univerzalno lepilo, varnostna zaponka, kozarček, flomaster, škarje.

Izdelava

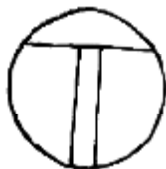
Na košček tršega papirja iztisnemo malo bele tempera barve in jo razredčimo le s kapljico vode. Vzamemo pokrovček od flomastra, njegovo odprtino potisnemo v belo barvo in jo šestkrat odtisnemo na črno usnjo.

Na črnem usnju s flomastrom obrišemo manjši kozarec (premer 5-6 cm). Vse oblike izstrižemo iz usnja zelo natančno po obrisih.

Na košček rdečega usnja napravimo s flomastrom enak obris kot pri prvem rdečem krogu. Krog izstrižemo in na slabšo stran usnja napravimo s flomastrom črte (slika A).

Tisto stran kroga, na kateri so narisane črte, položimo na vročo ploščo štedilnika in počakamo, da se krog izboči. S škarjami odrežemo najprej narisani del na krogu (za glavico) in nato po črtah izstrižemo še dele za krila. Vmesni delček med krili odvržemo. Na vročo ploščo štedilnika položimo tudi vse črne kroge in počakamo, da se izbočijo. Dve rdeči obliki (za krila) namažemo z lepilom po vboklinicah in krila nalepimo na izboklino večjega črnega kroga. Na rdeča krila napravimo z lepilom šest pik in nanje nalepimo manjše črne krogce. Sprstom jih močno pritisnemo tako, da bodo po sredini sedli na lepilo (slika B). Iz usnja izrežemo krog, manjši kot je velikost pikapolonice. Krog prepognemo čez polovico in vanj zarezemo s škarjami dve zarezi (slika C). Krog razpnemo in skozi zarezi vstavimo zaponko (v zarezo gremo najprej z zaponkino glavico). Hrbtno stran (kroga z zaponko) namažemo z lepilom in ga nalepimo v vboklino pikapolonice (slika D).

slika A

slika B

slika C

slika D

1/B PIKAPOLONICA II - USNJENA DENARNICA

Material

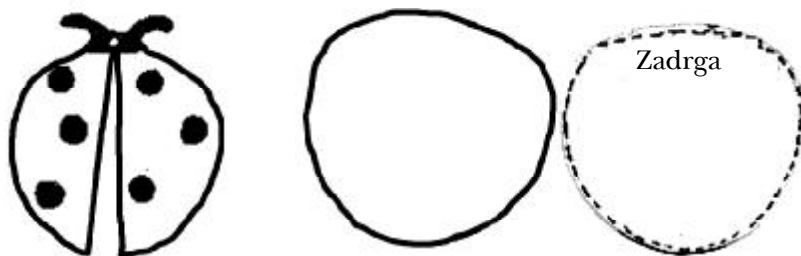
Rdeče in črno usnje, igla, sukanec, šestilo, zadruga, škarje, vrvica.

Izdelava

Na usnje narišemo dva kroga s premerom 11 cm ali več (črn za spodaj, rdeč za zgornji del pikapolonice) in jih izrežemo.

Narišemo in izrežemo tudi glavico s tipalkami in krila. Na rdeča krila narišemo ali nalepimo črne pike (glej sliko).

Vse tri kroge skupaj zašijemo in na dveh pustimo odprtino za zadrugo. Na glavici naredimo luknjico za vrvico, da bomo denarnico lahko obesili čez rame.

1/C PIKAPOLONICA III - NA MAGNETU

Material

Kamen (spodaj naj bo ploščat, zgoraj zaobljen; $2r = \text{cca } 3 \text{ cm}$), rdeča in črna tempera, čopič.

Izdelava

Zaobljen del kamna prebarvamo z rdečo barvo. Narišemo črne pike in po-barvamo črno glavico. Pikapolonico lahko prilepimo z vročim lepilom na magnet.

Material: balonček, škarje, tempera ali kakšne druge barve, časopisni papir, moko, vodo.

Izdelava

1. Napihnemo balon do primerne velikosti in zadostne trdote.
2. Okrog napuhnjenega balona lepimo plasti časopisnega papirja s pomočjo domačega lepila, ki smo ga zamešali iz vode in moke.
3. Narejeno skulpturo pustimo, da se posuši; ko je suha, jo prerežemo čez polovico. Uporabimo lahko škarje ali tanko žago za kovino.
4. Vsako polovico primerno pobarvamo in okrasimo.

Uporabnost: Za maskoto, okras ali kot hranilnik listkov s prošnjami, zahvalami, dobrimi deli ali skritimi prijatelji.

Material: kuhalnico (leseno žlico), volno (črno ali rjavo), raznobarvno blago, flomastre, lepilo, škarje, šivanko, sukanec.

Izdelava

1. Na zgornji del kuhalnice narišemo nasmejan obraz (na drugo stran lahko tudi žalostnega).
2. Lase naredimo iz volne, in sicer tako, da enako dolge volnene niti na sredini zvežemo skupaj in jih nalepimo na vrh kuhalnice.
3. Obleko naredimo tako, da iz blaga izrežemo primerno veliko krpico (tako veliko, da po dolžini pokriva držalo kuhalnice).
4. V šivanko vtaknemo nit in jo zavozlamo 10 cm od njenega konca. Nato jo vtaknemo na zgornji rob krpice in jo obšijemo.
5. Ko končamo, nit izvlečemo iz šivanke. Primemo za oba konca niti in naberemo rob krpice.
6. Tako narejeno obleko vtaknemo v držalo kuhalnice in privežemo tik pod punčkinjo glavo (če oblekica ne stoji dobro, jo lahko tudi prilepimo).

Opomba: Punčko lahko uporabimo tudi kot lutko pri igranju zgodbe.

Konjiček je iz nemške knjige A. Ruhiff, Besenhex und Kurbiskopf, Frechverlag Gmbh, 2003, str. 16-18.

Za glinene cvetlične lončke se pozanimajte, kje se dobijo ... Sicer jih za enega konjička potrebujemo 22, je pa izredno lep.

Višina: cca 33 cm

Material

1. glineni lončki (velja za zgornji premer lončka):
 - 2 x 11 cm (2r) telo
 - 13 x 5 cm (2r) noge + vrat
 - 1 x 4 cm (2r) drugi del vratu
 - 1 x 6 cm (2r) tilnik
 - 1 x 8 cm (2r) glava
 - 2 x 3 cm (2r) ušesi
2. kroglice iz vate: 8 x 3 cm (2r)
3. žica: 0,7 mm (2r)
4. rafija
5. akrilna črna barva

Izdelava

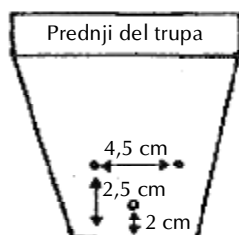
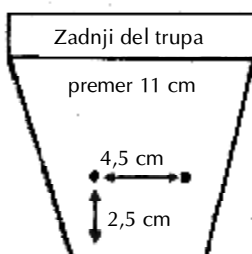
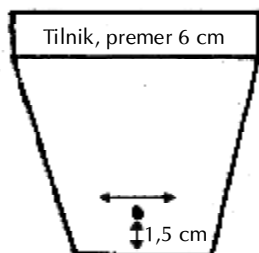
Noge: Za noge zvrtno po dve luknji v spodnjo tretjino lončkov, ki sta namenjena za telo. V enega teh lončkov zvrtno še dodatno luknjo na nasprotni strani (ta je namenjena za vrat). Natančna mesta za luknje so razvidna na skici. Za en par nog odmerimo približno 90 cm žice, jo prepognemo na pol in ovijemo eno okrog druge. Nato jo potegnemo skozi luknji, ki sta zato predvideni tako, da je na obeh koncih enaka dolžina. Del žice, ki je v lončku, pritrdimo z vročim lepilom s pomočjo »pištole«. Enako naredimo z drugim parom nog.

Sedaj potisnemo lonček za noge (2r = 5 cm) preko žice in z vročim lepilom pritrdimo dno lončka na trebušni del. Dobro pritrdimo. Nato potisnemo čez žico v lonček še kroglico iz vate, ponovno lonček, kroglico in še zadnji lonček. Preostanek žice v lončku zvijemo tako, da lonček ne bo mogel zdrsniti in ga pritrdimo z vročim lepilom. Na ta način pritrdimo vse štiri noge.

Vrat in glava: Lonček (2r = 4 cm) pritrdimo na lonček (2r = 5 cm). Zvrtno luknjo v spodnjo tretjino lončka (2r = 6 cm) za tilnik (glej sliko). Odrežemo 2 x 60 cm žice. Oba kosa prepletamo med seboj, preložimo na pol in ponovno ovijemo. Tako dobimo približno 30 cm dolgo žico, ki jo potegnemo skozi odprtino in izvrtanino v lončku za tilnik. Žico v lončku pritrdimo na steno

in prilepimo, zunaj lončka žico ovijemo med seboj. Potisnemo žico na tilniku v vratne lončke in prilepimo tilnik na vrat. Nato potisnemo žico skozi luknjo za glavo in skozi trup ter vrat prilepimo na trup: žico upognemo v smeri odprtine v lončku in prilepimo v trupu. Oba dela telesa zlepimo. Sedaj pritrdimo sprednji del glave: rahlo nagnjenega navzdol prilepimo na tilnik. Pritrdimo še lončka za ušesi. S predloge s črno akrilno barvo prerišemo obraz in kopiti. Na koncu prilepimo še grivo in rep iz rafije v zeleni dolžini.

Na vrtiljaku se otroci radi popeljejo. Naš ima za »prevoz« konjičke, ki nas spominjajo na konja, ki ga je imela rada Modra – Katarina. Konj nastopa kot simbol zvestobe, plemenitosti in zaupanja. Izdelek v celoti – kot škatla pa lahko služi za obdarovanje ali shranjevanje izdelkov, ki so nastali na oratoriju.

Starost: od 9 let

Število sodelujočih: od 1 do 10

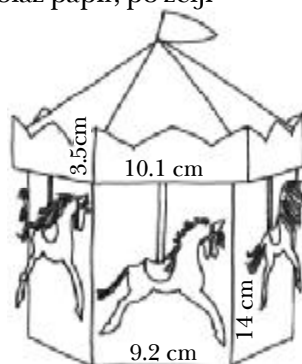
Primerno okolje za delo: na prostem ali v prostoru ob primerni mizi in stolu

Potrebni materiali: zelen in rdeč karton (šeleshamer), kolaž papir, po želji ozek darilni trak, lepilo za papir

Potrebno orodje in naprave: škarje, olfa nož

Sestavni deli vrtiljaka:

1. dno šestkotne škatle, z zavihki za lepljenje
2. šestkotna škatla - vrtiljak (6 str. 9.2 x 14 cm),
3. šestkotni koničasti pokrov z zavihki za rob
4. vrtiljakov rob - obroba pokrova (6 robov 10.1 x 3.5 cm)
5. konj,
6. sedlo.

Navodilo za izdelavo:

Iz zelenega kartona izreži dno (kroj je prepognjen!) in stranico škatle. Oba kroja prepogni po zarisanih črticah. Šestkotni koničasti pokrov izreži rdeče barve, prav tako obrobo pokrova – vrtiljakov rob. Pokrov prepogni po črticah. Obrobe ne pregibaj do lepljenja, saj se lahko zgodi, da se pregibi ne bodo ujemali s pokrovom.

Iz kolaž papirja izreži konjičke in jim nakodraj grivo. Iz rdečega papirja izreži sedla in jih prilepi na konjičke, kot je označeno na kroju. Izreži tudi 6 trakov širine 0,5 cm in dolžine 8 cm poljubne barve, ki bodo služili kot nosilna palica za konjičke. Trakove prilepi pod konjičkovo sedlo tako, kot prikazuje slika.

Dno škatle prilepi z notranje strani na stranico. Pomembno je, da pri lepljenju zadnjega dela pokrova s stranico zlepiš skupaj tudi stranico tako, da je škatla trdna.

Na sestavljen spodnji del sedaj prilepi konjičke v različnih višinah kot pri vrtiljaku.

Pokrov zlepi skupaj po notranjem pregibu. Zunanje pregibe obrni navzdol. Nanje prilepi obrobo pokrova, ki predstavlja rob vrtiljakove strehe. Oba dela še sestavi skupaj. Če si se držal mer, pokrov lepo pokrije spodnji del škatle, ki je postala kot vrtiljak.

Material

Otroška revija - strip, tempera barvice različnih barv, prozoren lak, trši papir rumene barve, kolaž papir rdeče in zlate barve, perle v obliki kapljice, okrasni prtiček za torto bele ali zlate barve, lesena palčka, vinilno lepilo, škarje, čopiči.

Izdelava

List revije najprej enkrat prepognemo in nato še enkrat. Svečo pobarvamo s tempera barvicami. Ko pa se barva posuši, nanesemo plast prozornega laka, da se sveča sveti. Na papirnati cilinder prilepimo perlice, ki predstavljajo kapljice voska. Za podlago uporabimo trd karton, nanj prilepimo podlago za torte in vse skupaj pritrdimo na svečo.

Tridimenzionalen plamen je v treh različnih barvah: Iz tršega papirja rumene barve izrežemo tri modele v obliki plamena, nato izrežemo tri manjše modele rdeče barve in še tri najmanjše zlate barve. Rdečo nalepimo na rumeno, zlato pa na rdečo. Enako naredimo še s preostalima dvema stranema ter jih skupaj zalepimo v en plamen.

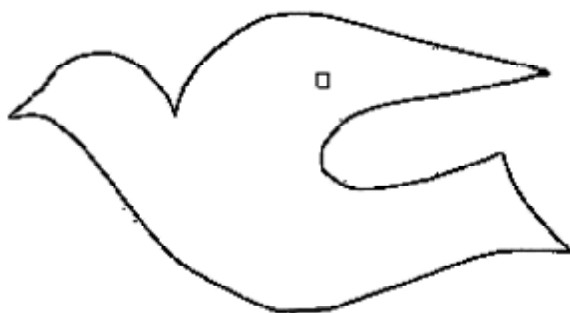
Na dno plamena vbodemo z lepilom premazano leseno palčico in jo vtaknemo v sredino sveče.

Material

Das masa, vrvica, zobotrebec

Izdelava

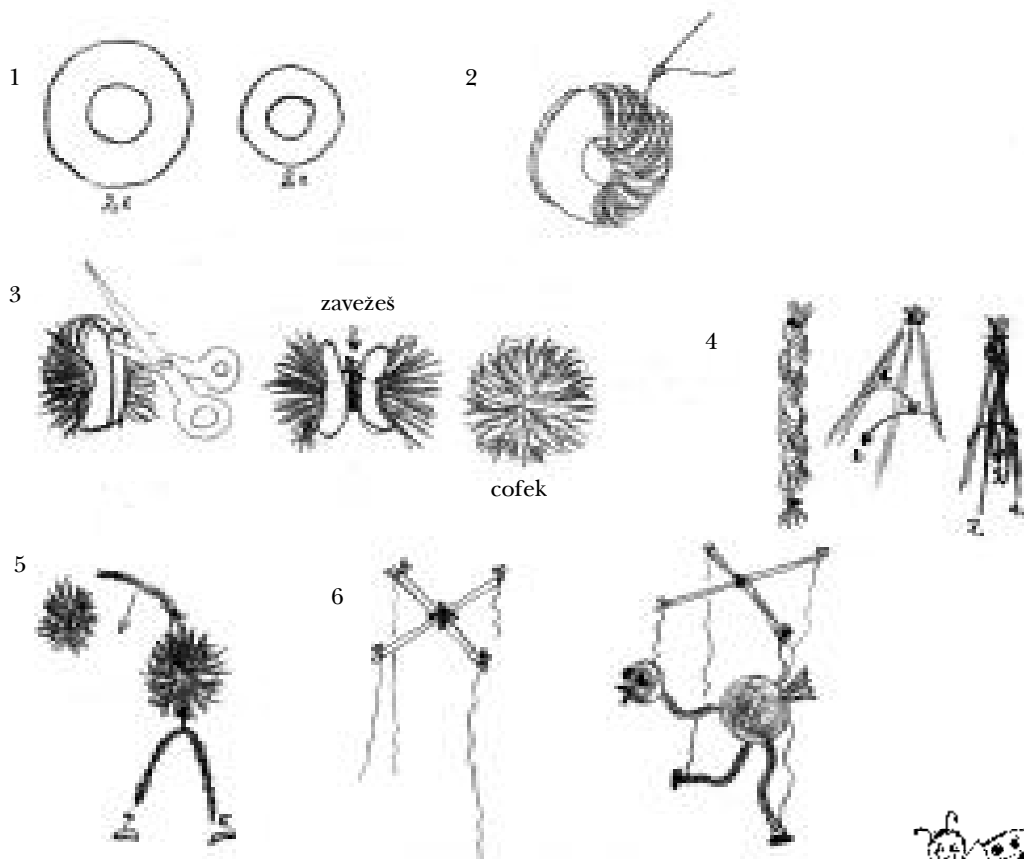
Das maso razvaljamo (debeline 8 do 10 mm). Model goloba položimo na das maso. Z zobotrebcom obrišemo model in odstranimo odvečno das maso. Z zobotrebcom zvrtnemo luknjico za vrvico. Robove poravnamo z mokrimi prsti. Ko se golob posuši, potegnemo vrvico za obešanje skozi luknjico. Lahko ga obesimo na žebliček v svoji sobi.

Potrebujes: dve različni barvi volne, trši karton, dve paličici (30 cm), tanko vrvico, dva zamaška ali kaj podobnega, škarje, šivanko, sukanec

Izdelava (glej slike)

1. Iz kartona izrežeš en par kolobarjev z večjim, en par pa z manjšim premerom.
2. Par kolobarjev daš skupaj ter ga dobro, na debelo oviješ z volno. Enako ponoviš še z ostalim parom.
3. S škarjami prerežeš navito volno po robu tako, da režeš med kolobarjema in nato tesno zvežeš po sredini. Kolobarčke odstraniš (morda šele po številu 5) in dobiš cofek.
4. Z drugo barvo volne spleteš dve debelejši kitki, eno za vrat, eno pa za noge.
5. Ptčku pritrdiš vrat in noge. Na noge pritrdiš še zamaške.
6. Palčki povežeš v obliki križa ter na konce pritrdiš vrvico. Z eno vrvico povežeš glavo, z drugo trup, z dvema pa noge in dobiš ptčka, ki hodi s tvojo pomočjo.

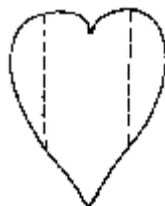
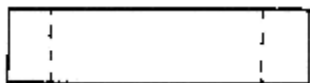

1. možnost**Material**

Časopisni papir, lepilo iz škroba - moke (1 dl vode, 1 kozarec moke), rdeča tempera barva.

Izdelava

Polovico časopisne strani preprosto zmečkamo v rahlo kepo, vzamemo čopič, kepo premažemo z lepilom in nanjo polagamo natrgane koščke časopisa. Pri tem pazimo, da istočasno oblikujemo srce. Na drugo plast papirja na vrhu vstavimo vrstico (po želji). Položimo na desko in pustimo, da se suši 24 ur, vmes obrnemo. Ko je suho, pobarvamo.

2. možnost**Izdelava**

Iz risalnega lista izrežemo 2 srčka in 9,5 x 3 cm dolg trak. Oba srčka ob straneh zapognemo – 2 cm, ravno tako trak ob straneh 2 cm. Srce zlepimo kot škatlico tako, da je na vrhu odprtina. S čopičem nanašamo škrobno lepilo in polagamo koščke papirja. Pri 4. vrsti trak vstavimo (2 cm) v trganko. Nadaljujemo kot pri prvi možnosti. Razlika je v tem, da to srce lahko uporabimo za skritega prijatelja. Na listek napišemo še svetopisemsko misel, dodamo bonbon ...

Golob nam predstavlja simbol miru. Izdelek naj otroke spominja, da mir nastaja najprej v nas samih, potem pa ga lahko delimo tudi drugim, tako kot golob leta po svetu.

Starost: od 9 let

Število sodelujočih: od 1 do 10

Primerno okolje za delo: na prostem ali v prostoru ob primerni mizi in stolu

Potrebni materiali: karton svetlo rjave barve, bel šelešamer, rafija, lepilo za papir

Potrebno orodje in naprave: škarje, olfa nož

Sestavni deli golobnjaka:

1. kvadratna škatla - golobnjak (10.2 x 14cm)
2. štirikotni koničasti pokrov golobnjaka
3. golobnjakov rob (10.8 cm)
4. golobji trup (glej spodaj)
5. golobje krilo (glej spodaj)

Navodilo za izdelavo:

Na karton nariši kvadratno škatlo, štirikotni koničasti pokrov in golobnjakov rob. Izreži in prepogni po zarisanih črtah. Ne pozabi na okenca (slika 1). Ne izreži celih, ampak le toliko, da se okenca odprejo.

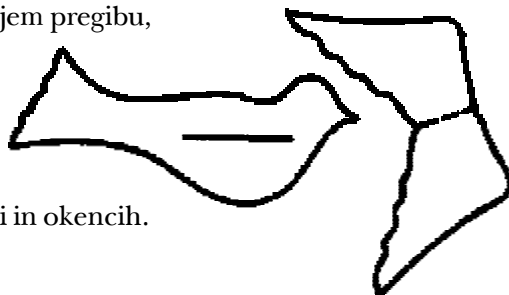
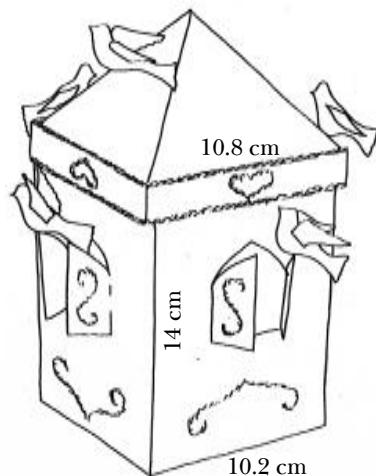
Golobčke nariši na bel šelešamer in izreži. Pazljivo jim vstavi perutnice (slika 2).

Spodnji del golobnjaka okraši z zviti vrvicami rafije (slika 3), nato zlepi skupaj. Streho zalepi najprej po notranjem pregibu, nato na zunanje pregibe prilepi golobnjakov rob in okraši z zviti vrvicami rafije (slika 4).

Golobnjak pokrij s streho.

Nato s kapljico lepila pritrdi na

golobnjak golobčke, da sedijo na strehi in okencih.

4/A

KADILNICA IZ DAS MASE

Material

Das masa (cca 200 g mase na otroka), tempera barve, olfa nož ali tanka palčka.

Izdelava

Maso dobro pregnetemo, naredimo debelejši valjek, najprej narahlo oblikujemo zgornji del. Z olfa nožem ali palčko naredimo odprtino za svečko, oblikujemo. V odprtino damo mehak zmečkan papir, da se ne sesede. Ko je na pol suho, vzamemo papir ven in sušimo do konca. Suho pobarvamo in okrasimo po želji.

Geslo letošnjega oratorija: Lahko si zvezda, ponazarja delavnica »Zvezdni otrok«. Za vsak dan oratorija je namenjen 1 »zvezdni otrok«, na katerega trebušček vpišite vrednoto posameznega dne, npr.: poštenost, zvestoba, plemenitost ... Na zvezdice pa vpišite cilje za vsak dan. Izdelek bodo otroci doma obesili pod strop, da se bo obračal z valovanjem zraka. Pri tem se bodo otroci spominjali samega oratorija kot tudi vrednot in ciljev, ki so si jih zastavili v poletnih dneh.

Starost: od 9 let

Število sodelujočih: od 1 do 10

Primerno okolje za delo: na prostem ali v prostoru ob primerni mizi in stolu

Potrebni materiali: moder in rumen karton (šeleshamer), zlata folija, bombažna vata, lepilo za papir, tanka vrvica

Potrebno orodje in naprave: škarje, olfa nož, igla

Sestavni deli:

1. velika zvezda (3 kosi)
2. male zvezde
3. stoječi »zvezdni otrok«
4. plešoč »zvezdni otrok«
5. polovično krilce

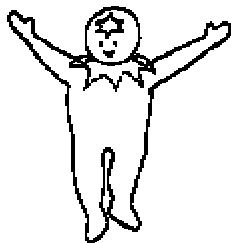
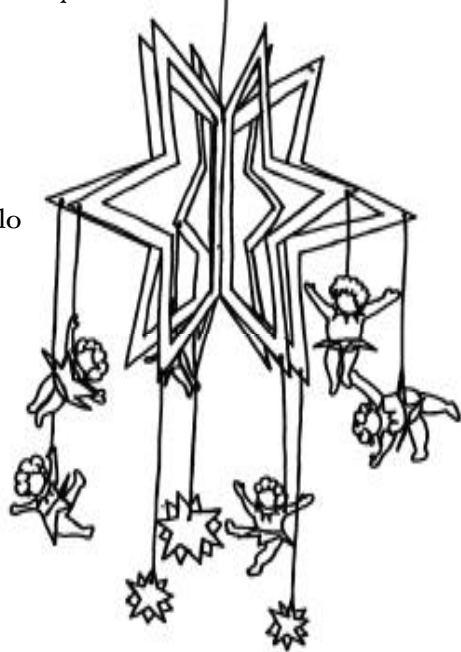
Navodilo za izdelavo:

Izreži po 3 velike zvezde iz modrega in rumenega kartona. Priporočam rezanje prepognjenih zvezd (kroj je prepognjen!), saj so tako bolj točno odrezane in pozneje ne »strižejo«. Zvezde zlepi skupaj takole: na prepognjeno rumeno zvezdo prilepi polovico modre zvezde, nanjo polovico rumene ... da dobiš zvezdo, ki je tridimenzionalna. Obteži, da lepilo dobro prime. Ko bo zvezda suha, jo po potrebi obreži, če koti in vogali niso točno zlepljeni.

Iz rumenega kartona izreži po 3 stoječe in 3 plešoč »zvezdne otroke«. Na vrh glave – na kroju je označeno – prilepi kosček bombažne vate za lase. Iz modrega kartona izreži 12 polovičnih krilc, jih prepogni in prilepi na figurico enega spredaj in enega zadaj tako, da postaneta prepognjena polkroga hlačke.

12 zvezdic izreži iz zlata folije in zlepi po 2 skupaj.

V vogale velike zvezde naredi 12 luknjic. Skoznje napelji vrvico. Na vrvico pritrdi ali priveži »zvezdne otroke« in male zvezde.

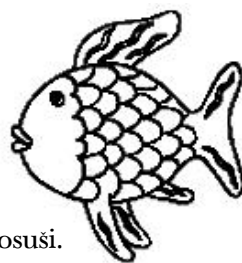

Material

Lesena deščica, semena sončnice, nekaj riža za oko in usta, lepilo Mekol.

Izdelava

Na deščico narišemo ribo, najprej kanemo nekaj lepila za oko in usta in potresemo z rižem. Postopoma mažemo z lepilom (tanko) in polagamo semena sončnic. Pustimo, da se osuši.

Material

6 ožganih vžigalic dolžine 15 cm, 10 ožganih vžigalic dolžine 4,5 cm, trak usnja, magnetin lepilo.

Izdelava

Vžigalicam najprej ožgemo žveplo (animatorji), pripravimo si usnje, namažemo z lepilom in polagamo najprej navpično vžigalico zraven vžigalice, potem vodoravno. Ko se posuši, lahko naredimo s konturo obris srca in sidra (simbola: ljubezen in upanje). Suho pobarvamo. Okrog srca naredimo žarke. Nazadnje premažemo s prozornim lakom, obrežemo, na vrhu usnja naredimo oz. izrežemo zanko. Križ lahko obesimo.

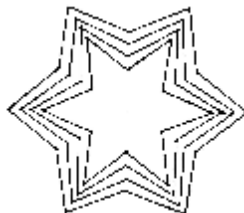
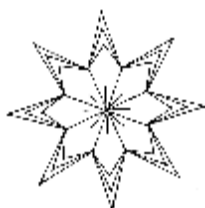
Material

Deščica 26 x 21 cm, 52 žebličkov, barvasta prejica ali volna.

Izdelava

Narišemo 8 ali 6 krako zvezdo, zabijemo žebličke (slika). Vzamemo prejico jo zavežemo okrog zgornjega žeblička, 2x ovijemo, gremo dol, ponovno 2x ovijemo in tako nadaljujemo gor - dol do konca. Vsaka vrsta naj bo malo višja, da pride zvezda do izraza. Naredimo 2 vrsti.

Za obešanje lahko pritrdimo trakec usnja ali delček, s katerim odpremo pločevinko.

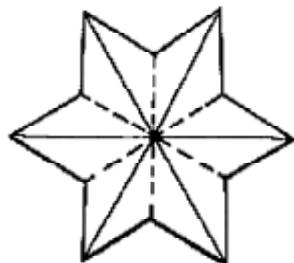

Material

Moder šeleshamer, škarje.

Izdelava

Po modelu izrežemo zvezdo iz modrega šeleshamerja. Prepognemo po črtah 3x iz ene strani, 3x iz druge (glej skico). Zvezda postane na tak način izbočena. Ta zvezda se lahko uporabi šesti dan pri katehezi.

Potrebuješ:

Knjigo *Leto svetnikov* (dobiš pri župniku) ali (in) veliko ilustrirano knjigo *Svetniki* (založba Mladinska knjiga), knjižico *Kdaj goduješ* (prav tako pri župniku, lahko jo ima tudi animator ali pa naročiš na Rakovniku), koledar, papir A4, kartonast papir A4 in razne pripomočke za risanje, barvanje, tipkanje (ali rokopolis) ipd.

Izdelava:

Vsak udeleženec skupine se pozanima, kdaj ima god, kdo je njegov krstni zavetnik (pri starših ipd.). Če tega nihče ne ve, naj ga postavi na tistega svetnika, ki mu je po njegovem rojstvu najbolj pri srcu in nosi njegovo ime. Če ne ve, po katerem svetniku nosi ime, naj pogleda v knjižico *Kdaj goduješ*, primerja datume in izbere določen dan. Potem preveri, če se njegov godovni zavetnik nahaja v knjigi *Leto svetnikov*. Voditelj skupine lahko vsakemu udeležencu fotokopira življenjepis njegovega svetnika. Vsak udeleženec skupine naj v nekaj stavkih napiše kratko obnovo o svojem svetniku z glavnimi življenjskimi podatki, kraji, kjer najdemo njegovo sliko ali kip, nariše simbole, s katerimi je upodobljen ipd.

Vsak naj svoj list opremi tudi npr. s svojimi osebnimi podatki, fotografijo ipd. Potem lahko vse njihove življenjepise in risbe godovnih zavetnikov zvežete v »knjigo« in jo tudi na naslovnici primerno opremite.

1. možnost: da v eno knjigo zvežemo življenjepise in risbe godovnih zavetnikov vseh udeležencev oratorija. Seveda – ne smejo manjkati tudi animatorji in voditelji oratorija.

2. možnost – da tako knjigo izdelajo otroci tudi za svojo družino (z godovnimi zavetniki vseh družinskih članov).

Cilj: Seznaniti se z življenjem godovnega zavetnika in na ta način tudi ovrednotiti svoje ime oz. krščanska imena nasploh.

IGRE

Trajanje igre: od 45 min do 2 h.

Prostor: travnik, igrišče, gozd ...

Število igralcev: od 20 do 200.

Število animatorjev: od 5 do 50.

OPIS IGRE

Za uvod v igro je dobro, če na kreativen način obnovimo zgodbo o Modri, ki je bila za rešetkami.

Igralci so razdeljeni v skupine. Vsak član skupine samostojno opravlja naloge in tako nabira točke za svojo skupino. Na koncu se točke posameznih članov vsake skupine seštejejo.

Prostor dogajanja je zapor, saj je tudi Modra bila v zaporu. Igralci so v zaporu in se morajo rešiti iz njega. Rešijo se tako, da zberejo 20 ključev. Zaporniki ključ dobijo takrat, ko uspešno opravijo neko kratko preizkušnjo. Preizkušnje se opravljajo v zaporu. Nadzirajo pa jih zaporniški pazniki, ki tudi delijo ključe. Primere preizkušenj glej v nadaljevanju.

Zapor (igrišče) je razdeljen na dva dela, ki morata biti označena. Na začetku so vsi v prvem delu zapora. Za rešitev iz zapora je potrebno najprej priti v drugi del zapora. Iz drugega dela zapora pa se pride na prostost. Šele ko vsak član skupine v prvem delu zapora zbere 10 ključev, se skupina lahko preseli v drugi del zapora. Tam na enak način opravljajo kratke preizkušnje, ki pa so drugačne kot v prvem delu zapora. Ponovno morajo zbrati 10 ključev in potem so rešeni.

Skupina, v kateri vsi člani v obeh delih zapora zberejo po 10 ključev (skupaj 20), je zmagovalka.

OPOMBE

- Igra bo še bolj zanimiva, če boste dodali scenske dodatke: zaporniške obleke, narisane brazgotine, okovi, kostumi za paznike, velike rešetke, psi čuvaji, lepo izdelani ključi, velik ključ za prehod iz enega v drug del zapora ... **UPORABITE DOMIŠLJIJO!**
- 10 ključev je le primer, število lahko spreminjate glede na čas, ki ga imate na voljo.
- Ključi v prvem in drugem delu zapora naj bodo različni (barva, oblika ...).
- Vsaka skupina naj si izbere prostor, kjer bodo počakali tisti člani, ki so že opravili s prvim delom zapora. Tako bodo vedeli, kdaj so vsi končali 1. del, in bodo lahko napredovali v 2. del zapora.

PRIMERI KRATKIH PREIZKUŠENJ

- Zbijanje kegljev (vsi keglji morajo biti zbiti v treh poskusih);
- metanje na koš (vsaj 5 zadetih od 10 metov);
- streljanje na gol;
- metanje ping pong žogice v lonček (od treh poskusov morajo zadeti vsaj enega);
- poligon;
- poligon s samokolnico;
- kratek poligon s kolesom;
- skakanje v žakljih;
- pobiranje zamaškov;
- kratke delavnice (npr. izdelava avionov iz papirja);
- pihanje ping pong žogice po s kredo označeni poti;
- kratek kviz (npr. 3 vprašanja).

2

REŠIMO MODRO!

1 NAMEN IGRE

Igra je zasnovana tako, da ni namenjena le zabavi in sprostitvi, ampak ima tudi vzgojni značaj, saj spodbuja k sodelovanju in na zabaven način poskuša pokazati otrokom, da nekatere vrednote v življenju niso dosegljive brez sodelovanja.

Ena od teh vrednot je tudi svetost, ki jo simbolizira »ujeta« Modra.

2 KRATEK OPIS

Otroci se razdelijo v skupine, ki predstavljajo prve krščanske skupnosti. Vsaka skupina dobi svojega animatorja. Skupine hodijo k starcu Apoloniju, ki jih pošilja na otoke, kjer nabirajo simbole – pikapolonice. Namen zbiranja simbolov je, da pri stražarjih (animatorjih) z njimi dobijo del slike križa. Ko so vsi stražarji brez svojega dela križa, se igra konča. Skupine se morajo združiti in skupaj sestaviti sliko križa, s katero rešijo Modro.

3 TEHNIČNI PODATKI

Čas:	1,5 do 2 uri
Prostor:	Kjer koli zunaj, nekoliko težje znotraj
Število igralcev:	90 do 150
Št. animatorjev:	1 v skupini, 1 na otoku, 1 Apolonij, 1 pestunja, stražarjev 2x toliko kot skupin
Št. članov v skupini:	ni pomembno
Število skupin:	6 do 8 (po potrebi več)

Potrebščine:

simboli (priloga), potrebščine za posamezne otoke

4 PODROBNEJŠI OPIS

Otroke razdelimo v skupine, ki predstavljajo PRVE KRŠČANSKE SKUPNOSTI iz časa Katarine Aleksandrijske. Pojasnimo, da kristjani takrat zaradi preganjanja niso mogli živeti skupaj, ampak ločeni v manjše skupine, ki so bile varnejše pred napadi rimskih vojakov.

Delitev otrok po starosti ni pomembna; v skupinah naj jih bo približno enako število, moč in starost skupine pa sta v končni fazi nepomembni. Skupin naj bo med 6 in 8 (najbolje), vsaka skupina naj dobi animatorja, ki predstavlja starešino skupine.

Osrednja točka igre je STAREC APOLONIJ (animator), ki otroke pošilja na OTOKE LJUBEZNI. To so mesta nasproti taborov skupin, kjer si z izvajanjem različnih krajsih nalog (glej predloge na koncu – seveda pa je zaželen tudi kakšna izvirna J) prislužijo SIMBOL PIKAPOLONICE. **Otokov naj bo toliko, kot je skupin otrok.** Vsakič ko pride skupina na otok, dobi **eno pikapolonico**, ne glede na to, kako dobro opravi nalogo. Pridobljeno pikapolonico odnesejo svojemu animatorju, potem pa gredo ponovno k starcu Apoloniju, ki jih pošlje na nov otok.

Sistemov, kako starec določi, na kateri otok naj gre skupina, je več. Če je skupin 6, lahko mečejo igralno kocko, ki pokaže številko otoka. Če je skupin več kot 6, lahko številko otoka žrebajo. Kakšni bolj ustvarjalni in zagnani pa lahko izdelate tudi kolo sreče s številkami otokov, ki ga potem starec zavrti. Ko skupini določi številko otoka, jim jo napiše na listek, ki ga morajo pred začetkom igre dati voditelju otoka.

Ko skupina zbere **10 pikapolonic**, gre z njimi k **starcu** in pikapolonice zamenja za SIMBOL RIBE.

Riba je njihovo ključno »orožje« v boju s stražarji. STRAŽARJI so skupina animatorjev (naj jih bo **vsaj 2x toliko**, kot je skupin), ki so vidno zaznamovani (s trakom, ruto ...) in imajo dvojno vlogo:

1. Vdirajo v krščanske tabore. V ta namen imajo pri sebi sliko meča. Vsak stražar ima tri takšne slike; to pomeni, da lahko **največ 3x** vdre v tabor. Ob vdoru starešini izroči sliko meča, ta pa mu mora dati pikapolonico.

2. Vsak stražar ima pri sebi **košček velike slike križa**. Ko mu skupina prinese **ribo**, se »spreobrne«. Skupini da v zameno za ribo svoj del križa, sname znamenje stražarstva (ruto, trak) in postane del skupine ter hodi z njo.

Posebna točka, ki naj bo nekoliko oddaljena od prizorišča, je PESTUNJA. Pri njej lahko skupina **sliko meča zamenja za sliko pikapolonice**. Najpomembnejšo vlogo pa odigra ob koncu igre.

Igra se konča, **ko je spreobrnjen zadnji stražar.**

Ker so stražarje spreobračale različne skupnosti, so tudi deli križa na različnih mestih. Voditelj pove, da le PESTUNJA **ve, kje se nahaja Modra**. Če pa želijo zvedeti to skrivnost, ji morajo prinesiti sliko križa. Ker nobena skupina nima celotne slike, jih voditelj spodbudi, da so sedaj, ko ni več stražarjev, za kristjane varnejši časi, da se lahko združijo, saj bodo le tako premagali Maksencija in osvobodili Modro.

Skupaj dele križa sestavijo v celoto in nalepijo na plakat, ki ga odnesejo k Pestunji. Ta jim potem da zemljevid ali pa jim pove, kje se nahaja Modra.

Tam je Maksencijev odlok, v katerem priznava, da sta krščanska ljubezen in sodelovanje močnejša od njegovega sovraštva, da ga je sram in da je zaradi tega odšel daleč stran, še prej pa je ukazal, naj izpustijo Modro.

Zraven je še presenečenje za vse (bonboni ali čokolada in seveda pijača).

5 PREDLOGI KRATKIH IGER ZA OTOKE

1 BREZ ČRKE A

Vsi igralci v skupini dobijo list papirja, na katerega morajo v 1 min napisati čimveč besed, ki ne vsebujejo črke A. Rešitve pregleda animator.

PRIPOMOČKI: papir, svinčniki, štoparica

2 LEVIČAR, PIŠI

Animator izbere daljši stavek in ga narekuje. Tisti, ki so desničarji, morajo pisati z levo, levičarji pa z desno. Če so v skupini otroci, ki še ne znajo pisati, naj ta čas nekaj narišejo!

PRIPOMOČKI: papir, svinčniki

3 PISMO

Animator izžreba črko. Otroci morajo napisati stavek, v katerem se vse besede začnejo

s to črko. Igra naj traja največ 3 minute.

PRIPOMOČKI: papir, svinčniki, štoparica

4 NOVINARJI

Novinarji velikokrat sprašujejo s pomočjo petih vprašalnic – *kdo (kaj), kje, kdaj, kako,*

zakaj. Animator si zamisli besedo (po možnosti preprosto), ki jo mora skupina ugotoviti s pomočjo teh petih vprašalnic.

PRIPOMOČKI: /

5 NOETOVA BARKA

Na listke napišemo imena živali. Na en listek napišemo samca te živali, na drugega pa samico (npr. pes – psica). Tako naredimo več listkov z živalskimi pari. Vsak igralec potegne en listek in z gibi oponaša svojo žival, da bi našel svoj par. Ko se najdeta, pokazeta

animatorju listek in ta pove, če sta par. Igra se konča po petih minutah oz. ko se najdejo vsi pari.

PRIPOMOČKI: listki z imeni živali

6 SPOMIN

Na mizo ali na tla pripravimo več predmetov in jih pokrijemo z odejo. Na začetku igre dvignemo odejo za 10 sekund in predmete ponovno zakrijemo. Potem morajo v 1 minuti zapisati čimveč predmetov, ki so si jih zapomnili.

PRIPOMOČKI: odeja, predmeti, listi, pisala, stoparica

7 KOŠARKA

Pred steno položimo embalažo za jajca, na kateri so označene točke (ob luknjah). Igralci morajo s pink ponk žogico zadeti luknje tako, da se žogica prej odbije od stene. Vsak ima dva meta. Doseči morajo določeno število točk (npr. 20).

PRIPOMOČKI: embalaža za jajca, pink ponk žogica

8 AVIONČKI

Skupina mora v 3 min narediti čimveč aviončkov iz A4 listov, ki morajo tudi poleteti in pristati na pisti (označeno področje).

PRIPOMOČKI: A4 listi

9 KAČA

Skupina se postavi v vrsto, primejo se za pete in tako prehodijo določeno razdaljo.

PRIPOMOČKI: /

10 KEGLJANJE

0,5 litrske plastenke napolnimo z vodo ali peskom. Vsak član skupine lahko z dvema metoma žogice za tenis zbije čimveč kegljev. Pri tem žogica ne sme leteti po zraku, ampak se mora ves čas kotaliti po tleh.

PRIPOMOČKI: plastenke, žogice za tenis

11 ŽOGA POTUJE

Skupina se razdeli v pare. Vsak par mora preteči določeno razdaljo in si na njej čim večkrat v teku podati žogo (npr. 5 podaj na 10 metrov).

PRIPOMOČKI: žoga (odbojka ali nogomet)

12 HECNA ŽOGICA

Skupina se postavi v kolono. Prvi v koloni stisne žogico za tenis med brado in vrat. Brez pomoči rok jo mora podati naslednjemu, ki jo mora sprejeti na isti način. Če žogica pade na tla, jo poberejo in nadaljujejo.

PRIPOMOČKI: žogica za tenis

IGRO LAHKO IGRAMO TUDI KOT NOČNO IGRO Z ANIMATORJI

ŠTEVILO IGRALCEV

20 do 40 oseb, ki se razdelijo v štiri skupine po 5-10 oseb. Število skupin je lahko tudi večje (8 ali 12) in tako dosežemo 80 oz. 120 igralcev.

KRAJ IGRE

Prostor za igro je lahko različen. Najboljši je gozd, lahko pa se igra tudi na travniku ali igrišču. Pomembno je, da se je mogoče skriti.

ČAS

Ena do dve uri.

POTREBUJEMO

Tri plastične prstane različnih barv za vsako skupino, oblačila za animatorje, žepne svetilke v primeru nočne igre.

RAZLAGA

Dobro je, če za uvod na kratko povemo zgodbo Gospodarja prstanov. Tako ustvarimo vzdušje in udeleženci s svojo fantazijo veliko lažje sodelujejo. Napolni jih duh skrivnostnosti in se uživajo v igro.

Skupine imenujemo z imeni ljudstev iz knjige Gospodar prstanov: *ljudje, vilini, skratje, hobiti*.

Cilj igre je, da ljudstva sveta (*ljudje, vilini, skratje, hobiti*) uničijo *prstane mogote*. Če namreč ti slučajno zaidejo v roke hudobnih (*Sauron, gospodar Mordorja*), lahko dobijo veliko moč, s katero je moč zagospodariti svetu in vsem njegovim prebivalcem. Ljudstva se morajo tako odpraviti iskat prstane. Varuhi prstanov v igri so *enti*, ki jih skrivajo pred hudobnimi. *Enti* so trije animatorji, ki se skrivajo v gozdu.

Za vsako ljudstvo imamo pripravljene tri prstane, ki se med seboj razlikujejo po barvah. Npr. prvi prstan je zelen, drugi je rdeč, tretji pa rumen. Da ljudstvo dobi prstane, mora poiskati *ente* in nato rešiti uganko, ki zahteva veliko modrost. Ko je uganka rešena, dobijo prstan (samo enega naenkrat).

Nato se mora ljudstvo odpraviti k *varuhom večnega ognja*¹ (druga dva animatorja). Ti so edini, ki lahko prstan uničijo. Kako jih najdemo? Potrebno je slediti posebnim zvokom, ki jih vsake toliko časa oddajajo. Ko je prstan uničen, se mora ljudstvo vrniti v gozd in poiskati *ente*, da dobi drugi prstan. V tem času se *varuhi večnega ognja* premaknejo na drugo mesto, da jih je potem znova treba iskati.

¹ Ti v knjigi ne obstajajo, a so dodani zaradi dinamike igre.

Zadnji prstan, ki ga ljudstvo dobi od *entov*, ima največjo moč. Od njega je odvisna usoda igre za vsako ljudstvo. Prstan se imenuje *Edini Prstan*. Da je igra še malo bolj razgibana, dodamo *skupino Črnih jezdecev*², žive mrličje Mordorja. Ti lahko napadejo ljudstvo in ugrabijo enega člana skupine. Ko skupina opazi, da ni več popolna in ji je bil ugrabljen član, mora iskati *Črne jezdece* in jim izročiti prstan v zameno za ugrabljenega člana skupine. Če *Črni jezdeci* napadejo skupino, medtem ko imajo pri sebi *Edini Prstan*, skupina zaključí z igro in izgubi.

Zmagovalna skupina je tista, ki prva uspe uničiti vse tri prstane.

UPORABITE DOMIŠLJJO

Za vse ostale podrobnosti igre: kje in kako se bodo skrivali animatorji, kako boste razporedili skupine ipd. uporabite svoje animatorske izkušnje in razum, ki vam ga je v ta namen dal Bog. Lahko si naredite kostume, uporabljate skrivnostno glasbo v ozadju itd. Predvsem pa ne pozabite, da vsaka velika igra zahteva dobro pripravo.

POVEČANO ŠTEVILO IGRALCEV

V primeru, da igro igramo z osmimi skupinami, se skupine poimenujejo: *ljudje 1*, *ljudje 2*, *vilini 1*, *vilini 2* itd. Podvojimo število prstanov, dodamo enega *enta*, enega *varuha večnega ognja* in naredimo še eno skupino *Črnih jezdecev*.

Če igramo z dvanajstimi skupinami, dodamo še skupine: *ljudje 3*, *vilini 3* itd. Povečamo število prstanov, *entov* je pet, *varuhi večnega ognja* so štirje, skupini *Črnih jezdecev* pa dve.

V primeru osmih skupin lahko uporabimo tudi ostala imena iz knjige in jih poimenujemo: *Gondorci*, *Rohanci*, *potikavci*, *vilini iz Mrkolesja*, *vilini iz Razendela*, *vilini iz Lothlóriena*, *hobiti*, *škratje*.

NOČNA IGRA

Če igro igramo ponoči, je še bolj zanimiva in napeta. Potrebujemo le še zepne svetilke.

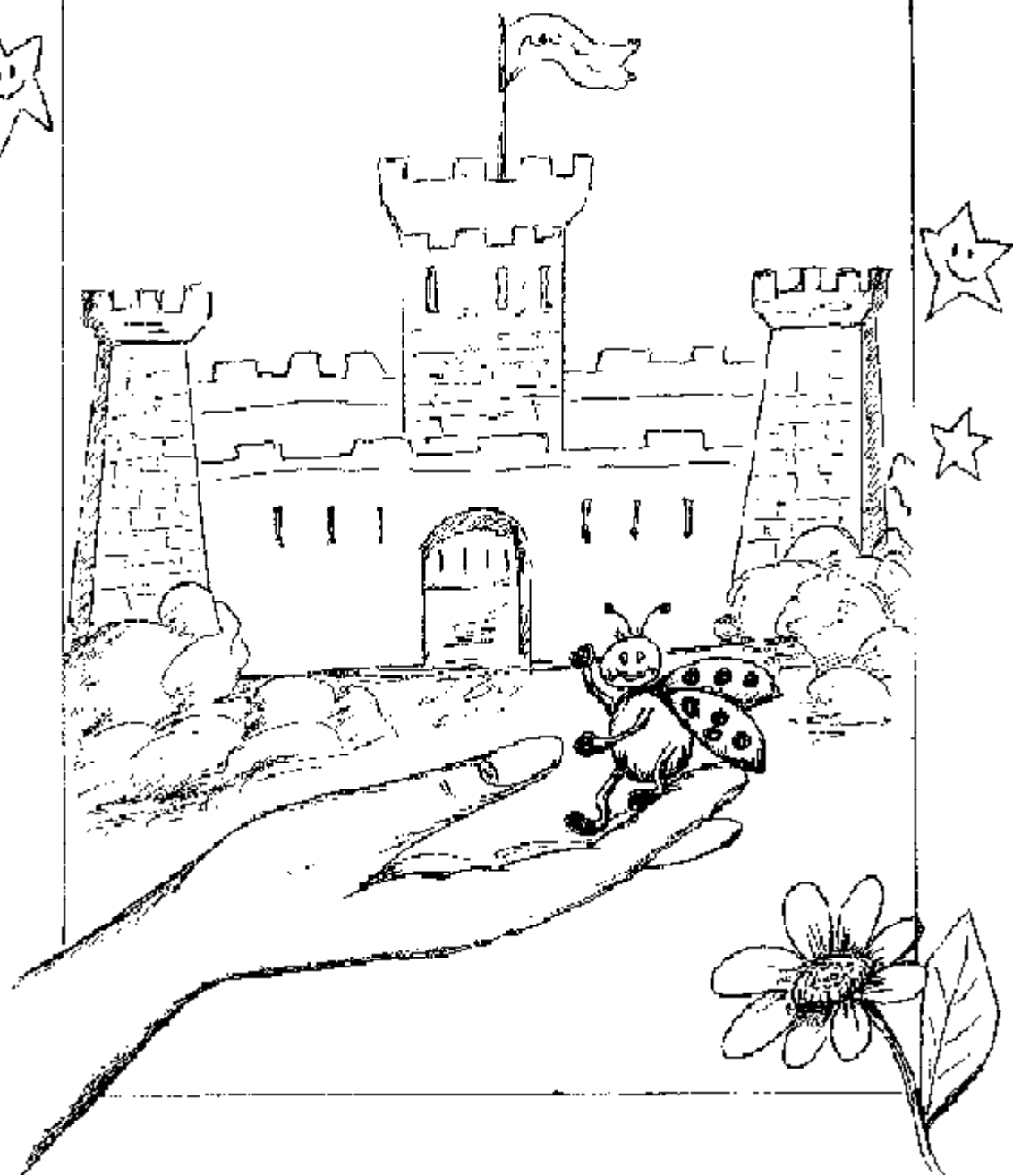
Prevod in priredba igre po: Grosso P. (ur.), *Un' estate da sogno (Corso di formazione per animatori di Estate Ragazzi)*, Škofijska komisija za mladinsko pastoralo v Bielli, Biella 2002.

² Imenovani tudi: Nazgúli, Prstanovi besi, Deveteri.

DODATEK

ŠE ŠEST SVETNIŠKIH ZGODB

Osebe: pestunja, pisar, duhovnik, zvezdogled

simbol (žival): **volk**

/potrebne didaskalije po zamisli nastopajočih/

Pestunja: Vi ne veste, kako ljubek otrok je bil mali Blaž. Dojilja je bila vsa srečna, ker ga je smela hraniti. Čez nekaj let so ga meni zaupali v varstvo. Ej, veliko otrok sem že pestovala in varovala. Ne bi hotela biti kaj drugega kot pestunja. Blaž pa je bil prav poseben otrok. Najraje bi ga bila klicala Blaženi, tako potrpežljiv je bil.

Duhovnik: Prepusti besedo meni, zvesta pestunja. Verjamem, da je bil Blaž priden otrok, saj taki naj bi bili vsi otroci. Jaz sem ga spoznal, ko je bil že odrasel mož.

Pisar: Dovolite, da se vpletem. Tudi jaz sem poznal dobrotnika Blaža. Občudoval sem njegov glas. Govoril je tiho in zbrano. Bolnike so prinašali k njemu kakor nekoč k Jezusu iz Nazareta. Tudi on jih je ozdravljaj. Puščal jim je kri.

Zvezdogled: Vse je vnaprej zapisano v zvezdah.

Pisar: Ah, kaj v zvezdah, vse je zapisano v duši.

Duhovnik: Na nebu in na zemlji. Po Božji dobroti in previdnosti. Blaž je bil resnično dober človek, časi pa so bili hudi.

Pisar: Kaj ne bi tega vedel! Pisar ve marsikaj; tak je njegov poklic. Njegova dolžnost je, da vse zapiše za pozne rodove. Kako bi drugače ljudje čez sto in več let vedeli, kaj se je bilo nekoč dogajalo?

Duhovnik: To drži. Blaž je živel v času cesarja Dioklecijana. Sebasta ne bo pozabljena, dokler bo živ spomin na dobrotnega škofa.

Pisar: Treba je povedati, da je bil Blaž najprej zdravnik, nato pa so ga ljudje zaradi njegove dobrote in pobožnosti in vere imenovali za škofa.

Duhovnik: Natanko tako. Zdravniško znanje pa mu je prišlo zmeraj prav.

Zvezdogled: Vse je zapisano v zvezdah.

Duhovnik: Zapisano je v duši po Božji previdnosti. Le Vsemogočni je vedel vnaprej.

Pisar: Naj povem do konca. Zapisano je. Nekdo je vse natančno popisal.

Zvezdogled: Ne rečem, da ni. Pisarji pač zapisujejo, zvezdogledi pa znamo brati iz zvezd.

Pisar: Torej, Blaž je bil zaradi lepega življenja imenovan za škofa. Z velikim veseljem se je lotil dela v škofiji Sebasta. Rimska oblast pa je kristjane še vedno pošiljala v smrt.

Duhovnik: Naj jaz še nekaj pomembnega dodam. Škof Blaž se je pred preganjalcem skrival v neko votlino sredi temačnega gozda. Ptice so ga hranile z gozdnimi jagodami.

Pisar: Vse zapisano, vse zapisano. Ozdravil je tudi veliko ranjenih živali. Niti volka se ni bal.

Duhovnik: Vem, vem. Mirno se je pogovarjal z njim. Prepričal ga je, naj ubogi sirotni stari ženi vrne ukradeno ovco.

Zvezdogled: Piše v zvezdah. Volk se je odrekel mastni in slastni večerji.

Pestunja: Rada bi prišla do besede. Mučila me je že starost, ko sem zvedela, kako je moj Blažek v ječi rešil življenje nekemu dečku.

Zvezdogled: Ne preHITEVAJ. Treba je vendar povedati, da so škofa Blaža vrgli v ječo. Piše v zvezdah. Nekemu dečku pa je v grlu obtičala kost. Začel se je dušiti.

Pestunja: Škof Blaž je nad njim molil in kost je sama zdrsnila iz grla. Od tod, ljudje božji, izvira Blažev blagoslov.

Duhovnik: Na god sv. Blaža vsako leto podeljujem blagoslov, rekoč: Na priprošnjo sv. Blaža, škofa in mučenca, naj te Gospod obvaruje boleznih grla in vsega drugega zla – v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.

Zvezdogled: Rimljani so sklenili škofa Blaža spraviti s sveta. Tako se je tudi zgodilo.

Pestunja: Tole vam naročam, vsem po vrsti:

*Ne skrivaj zase, kar pač znaš,
in ne tega, kar imaš.
Tako uči te sv. Blaž,
da boš bogat, če več razdaš.*

Osebe: Pestunja, vladar, vladarjeva žena, zvezdogled, bobnar

simbol (žival): **beli konj (poz.) ali zmaj (neg.)**

/potrebne didaskalijske po zamisli nastopajočih/

Pestunja: Ajatutaja, ajatutaja, nekoč boš premagal požrešnega zmaja. Tako sem pela lepemu svetlolasemu dečku. To je bilo v davnem tretjem stoletju. Čeprav je bil otrok še majhen, je na vsakem koraku pokazal pogum. Prav res, na vsakem koraku, saj je že shodil tako, da ni zajokal, ko so se mu nemočne noge zapletle in je padel na trda tla. Zato se res nisem začudila, ko se je Jurij odločil, da bo vojak. Pomislite, vojak v rimskem imperiju pod cesarjem Dioklecijanom. Zaradi njegove hrabrosti ga je cesar zelo zelo cenil. Večkrat ga je poklical v svojo palačo, da sta se pogovarjala o vojaških rečeh.

Vladar: Dobro, da imam med strahopetci pravega junaka. Jurija lahko pošljem v vsak boj, pa če se vname vojna med mesti ali pa med vladarstvi.

Zvezdogled: Že res, že res. Toda.

Vladar: Kakšen toda?! Vi modrijani in sanjači iščete težave tam, kjer jih ni. Kjer jih ne more in ne sme biti.

Zvezdogled: Modrost ima jasne oči, plemeniti vladar.

Vladar: Potem mi povej, kaj vidijo. Ne prenesem praznih marenj.

Zvezdogled: Vidijo vojaka, ki vsak dan prej kot cesarja pozdravi Boga.

Vladar: Tako je tudi prav. Bogovi nam pišejo usodo. Od njih je odvisen vojni plen.

Zvezdogled: Vojak Jurij ne časti bogov, on časti Boga!

Vladar: Boga? Katerega boga? Jupitra?

Vladarjeva žena: Presvetli moj soprog, umiram od groze! Zmaj, zmaj! Prihaja po novo žrtev.

Vladar: Ali mu niso izročili upraviteljeve hčere?

Žena: Njo je požrl včeraj. Danes je na vrsti najina hči. Edina deklica, ki je še ostala.

Vladar: Julijana? Ne dam je zmaju v žrelo. Naj jo varuje boginja Junona! Jurij je moje upanje. Pošljite nemudoma ponj.

Pestunja: O, da, Jurij! Ni ga bilo treba klicati. Odločil se je sam in se pripravil na boj z zmajem. Vse mesto se je zbralo, vsi možaki in njihove objokane žene. Nestrpnost je naraščala iz ure v uro. Zmaja pa od nikoder. Ljudje so začeli odhajati, Jurij pa je vztrajal in napeto opazoval položaj. Nenaden ropot; skoraj so se zatresla tla. Grozna pošast se je blížala.

Zvezdogled: Utihni, Romana. Ne pripoveduj dalje. Naj povedo zvezde. Res, bil je zmaj. Rjovel je, bruhal ogenj, odpiral žrelo. Iskal je žrtev. Tedaj pa ... Na konju se predenj zavihti Jurij. Samo zamah in svetla ostrina meča!

Vladar: Natanko tako. Odlikoval sem hrabrega junaka, ker mi je rešil hčer edinko, lepo Julijano.

Zvezdogled: Vse to je bilo že vnaprej zapisano v zvezdah. Tudi to, da je vojak Jurij kristjan.

Pestunja: To sem vedela jaz, ne da bi razumela sporočilo zvezd. Vojak Jurij je vsak dan molil in častil Boga. Dioklecijan se je delal, kot da tega ne ve. Dokler, dokler ...

Bobnar: Tram tam tam! V imenu novega cesarja rimskega imperija naznanjam, da je vojak Jurij vržen v ječo. Prepovedano je častiti krščanskega Boga. Jupiter je naš bog in njemu gredo vse daritve. Tram tam tam. Jurij ne bo več videl sonca, če ne počasti Jupitra.

Pestunja: A tega moj Jurij ni storil. V ječi je prosil Stvarnika neba in zemlje, naj odpusti krvniku, ki mu bo odsekal glavo. Mirno je čakal na smrt. Njegov beli konj je hrzal in udarjal s kopiti ob tla. Nihče ga ni mogel umiriti. Živalsko srce je zaslutilo, da nima več zvestega jezdeca. Jurijeva čista duša pa je bila že pri Bogu. Po vsem svetu odtlej beli konji spominjajo ljudi na sv. Jurija.

3 SV. FLORJAN MED OGNJEM IN VODO

Osebe: pestunja, duhovnik, dekle, bobnar, popotnik

simbol (žival): **petelin ali orel**

/potrebne didaskalije po zamisli nastopajočih/

Pestunja: Kako hitro teče čas. Mine sto let, dvesto, tisoč in več. Spomin na dobrega človeka pa ne zbledi. Svetnik, o katerem vam bom pripovedovala, je povezan z ognjem in vodo. Upodobljen je z vedrom. Koga imam v mislih? Kdo ve?

... Sv. Florjana ...

Res je. Me veseli, da ste tako hitro ugotovili. Končno pa, saj je naslikan na vsakem gasilskem domu. Poklicni in prostovoljni gasilci ga zelo častijo.

Duhovnik: Dovolj, pestunja Klara, da jaz nekaj povem. Ognju rečemo rdeči petelin. Gorje, če se usede na streho. Sv. Florjan je priprošnjik pri Bogu pred tako nesrečo. Obvaruje pa nas tudi pred ognjem greha.

Popotnik: O čem se menite, nepoznani ljudje?

Duhovnik: Od kod prihajaš, popotni človek?

Popotnik: Z dunajske smeri, od daleč.

Dekle: Kaj vse si doživel na poti?

Popotnik: Sonce in dež, blisk in grom, vodo in ogenj. Utrujen sem. Pri vas bi rad prenočil.

Duhovnik: Rekel si, da prihajaš od Dunaja. Od tam je bil doma sv. Florjan. O njem se pogovarjamo.

Popotnik: Potem povprašajte mene.

Dekle: Mar veš več kot naša pestunja?

Pestunja: Naj pripoveduje. Popotniki in romarji obhodijo veliko sveta. Pripeka, veter in mraz jim ustrojijo kožo in jih utrdijo za vse napore.

Popotnik: Hvala za to priznanje. Vidim, da ste dobri ljudje. O Florjanu pa rad pripovedujem. V tretjem stoletju je živel. Tedaj je vladal cesar Dioklecijan. To je bil čas preganjanja kristjanov. Toda Florjana dolgo ni zadela taka usoda.

Duhovnik: Duša popotna, ne pozabi povedati, da se je Florjan sam prijavil rimskemu oblastniku Akviniju, da je kristjan.

Dekle: Kar sam? Tega jaz najbrž ne bi storila.

Popotnik: On pa je. Pokazal je velik pogum in veliko vero. Treba je vedeti še to, da je bil Florjan rimski uradnik. Kaj takega, da uslužbenec državne uprave moli h krščanskemu Bogu! Ni treba ugibati: Florjan je bil takoj obsojen na smrt.

Pestunja: Toda niso ga obglavili in tudi zveri ga niso raztrgale kot toliko drugih kristjanov. Utopili so ga. Obteženega s kamnom so ga vrgli v vodo.

Duhovnik: Da. Reka je truplo naplavila na breg. Priletel je orel ...

Dekle: ... joj ... orel, ptica ujeda! Gotovo mu je izkljuvala oči.

Duhovnik: Ne. Bog je poskrbel zanj. Orel nikogar ni pustil v bližino naplavljenega trupla. Stražil ga je. Vztrajno. Dolgo časa ...

Popotnik: ... res, dokler ni mimo prišla stara stara žena. Ta je truplo naložila na voziček in vpreženega osla napodila v dir. Orel pa je odletel.

Duhovnik: Tam, kjer se je živinče ustavilo, je žena mrtveca pokopala.

Pestunja: Kmalu so ljudje Florjana začeli častiti kot priprošnjika proti ognju. Zanimivo, mar ne? Kristjana, ki je zaradi vere moral utoniti, še danes ves svet časti kot priprošnjika proti ognjeni nevarnosti. No ja, ogenj pač pogasi predvsem voda.

Duhovnik: Ogenj greha pa naše kesanje in Božje usmiljenje.

Popotnik: Neizmerna je Božja dobrota.

Dekle: Glejte no, bobnar prihaja.

Bobnar:

Traram, tram, trararam,
naj rdeči petelin ne seda na strehe,
kadar udarjajo bliski in strele;
pred poplavo in ognjem naj varuje vsak dan
naše življenje sv. Florjan.
Tram, traram, tam.

Osebe: pestunja, pisar, vojak, Olibrij

simbol (žival): **golob (poz.), zmaj (neg.)**

/potrebne didaskalije po zamisli nastopajočih/

Pestunja: Ali si lahko predstavljate, da je med množico svetnikov tudi sv. Marjeta Antiohijska, za katero ni znano, ali je sploh kdaj živela ali ne! Res nenavadno! Kljub temu pa je prišteta med redke izbranice v nepreštetem zboru svetnikov: med redkih, komaj štirinajst, priprošnjikov v stiski. Kaj takega!

Pisar: Vse dogodke iz njenega življenja imam skrbno zapisane. Saj za to smo pisarji na svetu.

Vojak: Kaj to! Jaz sem bil priča mnogih dogodkov. Samo jaz lahko potrdim, da niso iz trte zviti.

Pestunja: Naj povem, da se za to imenuje Antiohijska, ker se je rodila v Antiohiji. V 3. stoletju. Njena mati je bila kristjanka, oče Teodozij pa ni veroval v krščanskega Boga. Odločil je, naj deklico vzgaja dojilja in služabnica.

Pisar: Ta pa je bila kristjanka, le da se o tem očetu Teodoziju ni niti sanjalo. No, in saj si lahko predstavljamo ...

Vojak: Marjeta se je razvila v prelepo deklico in njen oče se je strahovito razjezil, ko je opazil, da hčerka časti krščanskega Boga.

Pisar: Težko je verjeti, a je vendarle res: kar sam jo je zatožil rimskemu upravitelju Olibriju.

Pestunja: Ta je bil srdit sovražnik kristjanov. Toda ko je zagledal lepo Marjetic, ga je njena lepota tako prevzela, da se je sklenil z njo poročiti.

Olibrij: O moja prelepa! Kraljica mojega srca! Ti, samo ti mi boš rodila otroke, junaške sinove in hčerke lepote. Ne boj se, ne bom te tožil cesarju zaradi tvoje neumne vere. Skupaj bova častila rimske bogove.

Marjeta: To se ne bo zgodilo. Moj ženin je Kristus. Zanj živim in zanj sem pripravljena umreti.

Vojak: Zdaj pa užaljeni Olibrij ni pokazal niti najmanjše milosti več. Marjeto je ukazal vreči v najtemnejšo ječo in jo preteptati.

Pisar: Naslednje jutro nihče ni mogel verjeti svojim očem: na pretepenem telesu pogumne Marjete ni bilo niti sledi kake praske, kaj šele rane in krvi.

Pestunja: Pisar, ne pozabi na zmaja!

Pisar: Ne skrbi; kar je zapisano, ne bo več zbrisano. Pisarji smo vendar natančni. Ne le zmaj, pomemben je tudi golob.

Vojak: In slepeča svetloba.

Pestunja: Pomembno je zaporedje dogodkov. Zgodilo se je takole: Marjeti se je v ječi nenadoma prikazal velik zmaj.

Pisar: Saj to sem hotel povedati. Najprej zmaj, hkrati pa tudi golob. In svetloba.

Pestunja: Pusti me vendar do besede. Naj ponovim: Marjeti se je v ječi prikazal velik zmaj. Hotel se je oviti okoli njenega telesa in jo zadušiti. Ječo je obsijala močna svetloba.

Vojak: In sredi nje bel golob; to sem nameraval tudi jaz že prej povedati.

Pisar: Marjeta je čez grozečega zmaja naredila križ in ta je bil v trenutku mrtev. A ko je napočil dan, je upravitelj Olibrij ukazal Marjeto usmrtiti.

Pestunja: Preden je Marjeta umrla, je prosila Boga za milost, da bi bili vsi ljudje, ki jo bodo kdaj prosili za pomoč, tudi uslišani. Tako ljudje še dandanes častijo Marjeto Antiohijsko, sv. Marjeto, kot priprošnjico v stiski. Veliko deklic je krščenih na njeno ime. Drobna, komaj opazna cvetica, se imenuje po njej marjetica. Prinaša nam tolažbo. *Marjetica, marjetica, v zelenem polju roža; kadar je duša žalostna, nas misel nate boža (M. Šarabon).*

Osebe: pestunja/povezovalka, duhovnik, pisar, Barbara, Dioskur/Barbarin oče

simbol (žival): kresnica (ali rudarska svetilka)
/didaskalije po zamisli nastopajočih/

Pestunja: Sv. Katarina, sv. Marjeta in sv. Barbara so si podobne v tem, da so se odločile živeti samo za Jezusa. Vse tri je zadela podobna mučeniška usoda in vse tri so pristete med priprošnjike v stiski. Sv. Barbari se mnogi priporočajo za srečno smrt. Najbolj spoštljivo pa jo častijo rudarji.

Pisar: Živela je v tretjem stoletju. Njen oče Dioskur je bil bogat meščan. Poznalo ga je vse mesto. Častil je poganske bogove. Imel je hčerko blesteče lepote.

Pestunja: Kmalu so se začeli oglašati snubci. Za njeno naklonjenost so se potegovali sami lepi, zdravi in bogati meščani iz današnje Turčije. Kako se ne bi! Bila bi velika čast dobiti za ženo lepotico iz ugledne poganske družine.

Duhovnik: Barbara pa se je snubcev izogibala. Skrivaj je zahajala med kristjane. Poučevali so jo v veri. Ker je bila zelo bistrega uma, jim je kdaj postavljala tako težka vprašanja, da so ji komaj znali prav odgovoriti.

Pisar: Oče Dioskur je na Barbari opazil spremembo. Njeno vedenje je postalo zelo zadržano, posebno kadar se je v hiši oglasil kak mlad meščan.

Pestunja: Njen oče je veliko potoval. Zbal se je, da bi se med tem, ko ga ni doma, Barbara povezala s kristjani. Zato je dal k hiši prizidati stolp. Vanj je nameraval zapreti Barbaro.

Pisar: Ko se je Dioskur vrnil s potovanja, so bila v stolp vzdana tri okna namesto dveh, kot je bil določil on. Dal je poklicati Barbaro. Strogo jo je vprašal:

Dioskur: Hčerka, kdo je spremenil načrt za stolp? Tri okna zdaj kazijo njegovo lepoto.

Barbara: Spoštovani oče, tri okna pomenijo Sveto Trojico. Oče, Sin in Sveti Duh. Oče, Sin in Sveti Duh. Oče, Sin in Sveti Duh.

Dioskur: Kaaaj? Kaj si storila, nesrečnica? Spajdašila si se s kristjani!

Barbara: Nisem se spajdašila. Oče, prosim vas, govorite spodobno. Res pa je, da sem se dala krstiti. Kristjanka sem.

Dioskur: Vidiš to roko, ki te bo kaznovala? Vidiš to trdo pest? Smrt zaslužiš, smrt!

Pisar: Dioskur je norel. A v hipu, ko je hotel Barbaro udariti, so se pod njo udrila tla in tako je udarec ni zadel. Pozneje jo je oče sam odvedel k deželnemu upravitelju, preganjalcu kristjanov.

Duhovnik: Ko so Barbaro bičali, je zatrjevala, da občuti le blago božanje kot z najmehkejšim perjem. Potem so jo topli s kiji in jo žgali z baklami. Iznakaženo so hoteli razkazovati po mestu, a jo je angel pregrnil z belim pajčolanom.

Pisar: Še marsikaj je zapisanega v starih zvitkih.

Duhovnik: Tudi njena smrtna obsodba. Strašno, strašno!

Pisar: Okrutno. Usmrtil jo je njen oče sam. Oče Dioskur.

Duhovnik: Ko je odložil krvavo orodje, ga je ubila strela.

Pestunja: Posmrtni ostanke sv. Barbare so nekaj časa hranili v baziliki sv. Marika v Benetkah. Zavešnica rudarjev pa je postala na koncu srednjega veka zaradi legende, da so udrta tla ponudila Barbari zavetje pred očetovim udarcem. Proti nesrečam in smrti v rudniku prižigajo rudarji Barbarino luč in svetnici v rovu postavijo kapelico. Na njen god odrezane vejice se do božiča v vazi lepo razcvetijo. Skupaj s Katarino je Barbara dobila mesto v otroški navihanki: Katarina Barbara, kako si domek var'vala? Današnji otroci se igrajo s punčkami barbikami.

Osebe: pestunja/povezovalka, dekle/Lucija, žena/Lucijina mati, pisar, vojak

simbol (žival): vol

/potrebne didaskalijske po presoji nastopajočih/

Pestunja: Na Siciliji leži mesto Sirakuze. Tam ne manjka sonca in toplote. Otroci hitro porjavijo in se veselijo vročega poletja. Sicilija je otok, rodovitna z južnim sadjem. Včasih pa sonce tako pripeka, da se ni mogoče ne odžejati ne ohladiti. Take dneve je v svojem rojstnem kraju preživljala tudi Lucija. Živel je v tretjem stoletju. Lucija je lepo ime in pomeni svetlobo. Pomeni luč. Vsaki Luciji bi lahko rekli lučka. Precej deklic se res imenuje tako.

Pisar: Lucija iz Sirakuz je bila zelo lepa in zelo mlada; tako piše v starih listinah. Njena mama je močno zbolela. To je spravljal Lucijo v skrbi. Kaj če bo mati zahtevala, da se mora poročiti? Natanko to!

Mati: Lucija, pridi sem. Nekaj se morava pomeniti. Zakaj zadnje čase tako hitiš po svojem delu?

Lucija: Kaj je, mati? Ali vam je slabo? Ali naj pokličem medikusa, zdravnika?

Mati: Moj najboljši zdravnik si ti, Lucija.

Lucija: Kaj naj naredim za vas? Vroče je, odprla bom še eno okno. Morda pripihlja malo vetra. Vode pa nimam kje dobiti. Naš vodnjak je že prazen. Bi posrkali malo limoninega soka?

Mati: Sem k meni sedi. Ne skrbi me zase, ampak zate. Moje življenje gre h koncu, tvoje pa se še ni v celoti začelo. Lucija, poročiti se moraš. Izbrala sem ti dobrega človeka. Rad te bo imel. Jaz pa bom mirno umrla, ko pride ura.

Lucija: Joj, mati! Ne, ne! Ne še! Sploh ne!

Mati: Ne bodi preplašena. Vsaka deklica je preskrbljena, potem ko se poroči.

Lucija: Drugačne načrte imam, mati. Ah no! Ah, mati, poromajva prej na grob sv. Agate. Njej zaupajva vsaka svoje skrbi.

Pestunja: Res sta se čez čas odpravili na pot. Kakšen čudež, kakšna sprememba. Po tistem romanju je mati ozdravela. Možitve Luciji sploh ni več omenila.

Pisar: Nasprotno. Razveselila se je njene odločitve, da želi živeti za drugega ženina, da želi vse življenje posvetiti Jezusu. V zahvalo za ozdravljenje in za Lucijino srečo je mati veliko denarja namenila revežem. Lucija je bila presrečna. Drugačne volje pa je bil oni mladenič, ki bi se s tako lepo deklico, kot je bila Lucija, zelo rad poročil. Toda Lucija je ostala odločna. V jezi jo je odvedel k sodniku, preganjalcu kristjanov.

Vojak: Bil sem zraven. Trdo srce imam, a pogled na Lucijo me je pretresel. Sodnik jo je zasliševal ves dan, vendar ni klonila.

Lucija: Moj ženin je Jezus, Jezus, Jezus. Zanj sem pripravljena tudi umreti.

Pisar: Rešitve ni bilo več. Lucijo so nameravali odpeljati na kraj, kjer bi ji sodili. Toda vola se nista premaknila, čeprav so ju pretepali z bičem.

Vojak: Videl sem, kako so Lucijo polivali z vročim oljem. Ostala je mirna. Kot da ne čuti bolečin.

Pestunja: To je sodnika tako razburilo, da je ukazal vojakom, naj jo umorijo z mečem.

Vojak: Vojaki smo trdi ljudje. Navajeni smo krvi. Ko se konča ena vojna, se kmalu začne druga. Spet teče kri.

Pisar: ... hočeš reči ...

Vojak: Taki, kot smo, bi si morali šteti v čast, kdo bo Luciji odsekal lepo glavo.

Pisar: O tem pa v starih listinah ne piše prav nič. Le to, da je bila usmrčena za kazen, ker je kristjanka.

Pestunja: Vidite, Lucija - to je luč vere, zvestobe Jezusu, luč lepote in ljubezni. Sv. Luciji pa se priporočajo tisti, ki jim zbolijo oči. Zato je zavetnica okulistov in optikov. Lepa cerkev sv. Lucije se iz Portoroža razgleduje po morju. Po širnih vodah, kakršne valovijo tudi okoli Sicilije, Lucijine davne domovine.

*Sveta Lucija, sveta Lucija,
lepa, vsa čista, čudež z neba.
V tvojih očeh se zrcali milina,
tvoje srce je prepolno Boga.*

Ob koncu naših zgodb o svetnikih zdaj ponovimo prošnjo iz bogoslužnega obreda:

**VSI SVETNIKI IN SVETNICE BOŽJE -
PROSITE ZA NAS!**

ANIMATORJEM

MOLITVENA SREČANJA ANIMATORJEV

NAVODILA

Pesmi: za začetek, po »za poglobitev« in ob koncu naj animatorji izberejo primerno pesem.

Evangelij lahko prebere duhovnik (voditelj oratorija ipd.).

Za poglobitev naj bereta dva animatorja, počasi, izmenjaje

Psalm lahko molimo na razne načine: izmenjaje v dveh zborih, izmenjaje solist - zbor, vsi skupaj, vsak animator po eno vrstico, lahko v tišini (potem pa vsakdo prebere vrstico, ki ga je nagovorila), lahko ga tudi zapojemo ipd.

Sklep: Duhovnik (če je navzoč) podeli navzočim blagoslov.

Opombe

- 1 Prav bi bilo, da imajo molitev vsi animatorji v rokah.
- 2 Molitve niso določene za vsak dan posebej, lahko jih izbiramo glede na vsebino dneva ali glede na splošno razpoloženje v skupini animatorjev.

1

JEZUS VABI RAZLIČNE LJUDI

Kliče vsakega, takega kot je; nihče nima kake prednosti. Pomembno je, da se spoznamo in se sprejemamo v vsej drugačnosti.

Evangelij: Mr 1,16-20; 2,13-14

Ko je šel ob Galilejskem jezeru, je zagledal Simona in Andreja, Simonovega brata, ki sta metala mrežo v jezero; bila sta namreč ribiča. Jezus jima je rekel: »Hodita za menoj in naredil vaju bom za ribiča ljudi!« Takoj sta pustila mreže in šla za njim. Ko je šel malo naprej, je zagledal Jakoba, Zebedejevega sina, in njegovega brata Janeza, ki sta bila tudi v čolnu in popravljala mreže. Takoj ju je poklical. In pustila sta očeta Zebedeja z najemniki v čolnu ter odšla za njim.

Spet je odšel k jezeru. Vse ljudstvo je prihajalo k njemu in jih je učil. Spotoma je zagledal Levija, Alfejevega sina, ki je sedel pri mitnici, in mu rekel: »Hôdi za menoj!« In ta je vstal in šel za njim.

Za poglobitev

1.

Simon in Andrej sta brata, ribiča; Jakob in Janez sta vedno v prvih vrstah; Matej je izterjevalec davkov; Simon je iz nacionalistične stranke, in drugi – njim je Jezus predlagal, naj mu sledijo. Ta Jezus nima nekih določenih meril pri izbiranju, nima posebnih ljubljencev. Zdi se celo, da ima raje najmanj cenjene med ljudmi.

2.

Jezus izbere skupino dvanajsterih, med seboj popolnoma različnih ljudi, tako kot smo si tudi mi različni med seboj. Kdo ve, koliko sporov, koliko predsodkov in ljubosumja je med temi dvanajstimi. Je morda tako tudi med nami!?

1.

Vsi pa bodo pripomogli k izpolnitvi Jezusovega načrta: nihče ni izvzet, nihče ni pred kom drugim.

Samo ena stvar jih je združevala in zaradi tega so živeli globoko povezani: to, da jim je to novo življenje predlagala ena in ista oseba, kateri so hoteli dokončno odgovoriti. Zato so njihove drugačnosti postale bogastvo za vse.

2.

Tudi če se tega ne zavedam, je Kristus tisti, ki mi je predlagal, da preživim ta čas oratorija z Njim. In ko vem, da je isto predlagal tudi mojim prijateljem, kako se bom počutil med njimi? Poiskal bom razlike, ki so med mojimi »sopotniki« ... Nato pa se bom vprašal: »Zakaj ne bi te razlike, ki nas ločijo, postale bogastvo, ki bi služilo vsem?«

Psalm 119, 1-8 (Alef)

Blagor njim, katerih pot je popolna,
ki hodijo v Gospodovi postavi.

Blagor njim, ki čuvajo njegova pričevanja,
ki ga z vsem srcem iščejo.

Sploh niso ravnali izprijeno,
hodili so po njegovih potih.

Ti si razglasil svoje ukaze,
da bi se jih natančno držali.

O da bi bile moje poti trdne
v izpolnjevanju tvojih zakonov!

Potem ne bom osramočen,
ko bom gledal na vse tvoje zapovedi.

Zahvalil se ti bom z iskrenim srcem,
ko se bom učil sodb tvoje pravičnosti.

Držal se bom tvojih zakonov;
ne zapusti me popolnoma.

Skupina, združena ob Jezusu.

Evangelij: Mr 2,15-22

In ko je bil pri mizi v njegovi hiši, je veliko cestninarjev in grešnikov sedelo z Jezusom in njegovimi učenci; bilo jih je namreč veliko in so hodili za njim. Ko so pismouki med farizeji videli, da je z grešniki in cestninarji, so rekli njegovim učencem: »Kako to, da je s cestninarji in grešniki?« Jezus je to slišal in jim rekel: »Ne potrebujejo zdravnika zdravi, ampak bolni. Nisem prišel klicat pravičnih, ampak grešnike.«

Janezovi učenci in farizeji so se postili. K Jezusu so prišli neki ljudje in mu rekli: »Zakaj se Janezovi učenci in učenci farizejev postijo, tvoji učenci pa se ne postijo?« Jezus jim je rekel: »Ali se morejo svatje postiti, ko je ženin med njimi? Dokler imajo ženina med seboj, se ne morejo postiti. Prišli pa bodo dnevi, ko jim bo ženin vzet, in takrat, tisti dan, se bodo postili.«

Nihče ne prišije krpe iz novega blaga na staro obleko, sicer nov našiv stari obleki kaj odtrga in nastane hujša raztrganina. In nihče ne vlija novega vina v stare mehove, sicer vino razžene mehove in je z mehovi vred uničeno, ampak dajejo novo vino v nove mehove.«

Za poglobitev

1.

Jezus nadaljuje svojo pot po galilejskih cestah in išče predvsem tiste zadnje, grešnike, kljub nasprotovanju farizejev. Ne zgodi se vsak dan kaj posebnega ali kakšen čudež, a vendar Jezusovo delovanje navdušuje učence, ki mu počasi sledijo in ustvarjajo povezano skupnost okoli Njega.

2.

V kopici dela, v vrvežu vsakdana zorijo v zavesti, da se družijo z izjemno osebo, ki gre proti toku, ki je svobodna pred zakoni časa in kritiko drugih.

1.

Tudi naše animatorstvo je del vsakdanjost. Tudi naši dnevi so velikokrat enaki minulim dnem. In prav tu nas hoče Jezus srečati, prav tu hoče, da odkrijemo resnico njegovega nauka, ki ne išče sporazumovali osebne potrditve, ampak našo svobodo, ki je rešenje.

2.

Kaj me navdušuje in nagovarja pri Jezusu? Kakšni so trenutki in priložnosti, ko se mi zdi, da sem bliže Njemu, ko najbolj čutim njegovo prisotnost? Jezus Kristus mi govori po svoji Besedi, po otrocih, po težavah, ki jih srečujem. Znam vsak dan najti kakšen trenutek zase, da pogledam v svoje življenje in se vprašam, kaj hoče On od mene?

Psalm 119, 9-16 (Bet)

Kako lahko ohrani mladenič svojo pot čisto?
Če bo izpolnjeval tvojo besedo.

Z vsem svojim srcem te iščem,
ne daj, da zablodim od tvojih zapovedi.
Tvoj izrek hranim v svojem srcu,
da ne bi grešil zoper tebe.
Slavljen si, o Gospod;
úči me svojih zakonov.
S svojimi ustinicami oznanjam
vse sodbe tvojih ust.
Nad potjo tvojih pričevanj imam veselje
kakor nad vsem bogastvom.
O tvojih ukazih hočem premišljati
in gledati na tvoja pota.
Ob tvojih zakonih se bom naslajal,
tvojih besed ne pozabljam.

3 JEZUS NA POSEBEN NAČIN UČI UČENCE

V primerjavi z drugimi tovariši so apostoli srečni, ker so poslušali in razumeli Jezusovo vabilo: prosi jih, naj bodo plodna zemlja.

Evangelij: Mr 4,10-20

*Ko je bil na samem, so ga tisti, ki so bili skupaj z dvanajsterimi okrog njega, vprašali, kaj pomenijo prilike. In govoril jim je: »Vam je dana skrivnost Božjega kraljestva; tistim, ki so zunaj, pa se vse daje v prilikah, da gledajo, gledajo – pa ne vidijo, poslušajo, poslušajo – pa ne doumejo, da se ne spreobrnejo in se jim ne odpusti.«
In govoril jim je: »Te prilike ne razumete? Kako boste potem doumeli vse prilike? Se-jalec seje besedo. Ob poti, kjer se seje beseda, so tisti, ki sicer slišijo, toda brž pride satan in izruje vanje vsejano besedo. Posejani na kamnita tla so tisti, ki besedo z veseljem sprejmejo, takoj ko jo slišijo, a v sebi nimajo korenine, ampak so nestanovitni. Ko zaradi besede nastane stiska ali preganjanje, se takoj pohujšajo. Spet drugi so vsejani med trnje. To so tisti, ki besedo slišijo, toda posvetne skrbi, zapeljivost bogastva in poželenja po drugih stvarih se prikradejo vanje in jim zadušijo besedo, tako da postane nerodovitna. V dobro zemljo vsejani pa so tisti, ki besedo poslušajo, jo sprejmejo in obrodijo sad: eni trideseternega, drugi šestdeseternega in spet drugi stoternega.«*

Za poglobitev

1.

Jezus ljudem otrdelega srca govori v prilikah, njihovo sporočilo pa ni takoj jasno. Zato ga tudi apostoli ne razumejo popolnoma, a se zavedajo, da Jezus govori pomembne stvari, ki jim sežejo do srca. Njihova žeja po resnici je velika. Jezus to začuti, si vzame čas zanje in jim razloži to, o čemer govori ljudem.

2.

Mogoče se v teh dneh tudi ti čutiš izzvan, slišiš stvari, ki ti dajo misliti. Da, tako je: Jezus nas noče »izkoristiti«, ampak hoče, da zrastemo. V času animatorstva nas nagovarja, da bi doumeli smisel svojega življenja.

1.

In prav tako kot ljudje otrdelega srca bi lahko tudi mi preživeli ves čas oratorija in se znašli ob koncu prazni oziroma taki kot pred začetkom. Vse je odvisno od naše žeje po resnici. Kar bom čez deset let ali čez en mesec, je odvisno od mene tukaj in zdaj.

2.

Ali jemljem resno svojo nalogo animatorja? Kakšen pomen dajem trenutkom osebne in skupne molitve, premišljevanju Božje besede, pogovoru s soanimatorji ob sklepu dneva?

Psalm 139 – Pred vsepričujočim in vsevednim Bogom

Gospod, preizkusil si me in me poznaš.

Poznaš moje sedenje in moje vstajanje,
od daleč razumeš moje misli.

Opazuješ moje potovanje in moje počivanje,
z vsemi mojimi potmi si seznanjen.

Zares, besede še ni na mojem jeziku,
glej, ti, Gospod, si jo že spoznal v celoti.

Zadaj in spredaj me obdajaš
in name polagaš svojo roko.

Prečudovito je zame spoznanje,
previsoko je, ne morem ga doseči.

Kam naj grem pred tvojim duhom,
kam naj zbežim pred tvojim obličjem?

Če se povzpnem v nebesa, si tamkaj,
če si pripravim ležišče v podzemlju, si zraven.

Če bi dvignil peruti jutranje zarje,
če bi prebival na koncu morja,
tudi tam bi me vodila tvoja roka,
držala bi me tvoja desnica.

Če bi rekel: »Vsaj tema me bo zgrabila,
noč bo svetloba okrog mene,«
tudi tema ne bo pretemna zate,
noč bo svetila kakor dan.

Zares, ti si ustvaril moje ledvice,
me stkal v materinem telesu.

Zahvaljujem se ti, ker sem tako čudovito ustvarjen,
čudovita so tvoja dela,
moja duša to dobro pozna.

Moje kosti niso bile skrite pred tabo,
ko sem bil narejen na skrivnem,
stkan v globočinah zemlje.
Moj zarodek so videle tvoje oči.
Preizkusi me, o Bog, spoznaj moje srce,
preizkusi me in spoznaj moje vznemirljive misli!
Poglej, ali je pri meni pot bridkosti,
in vodi me po večni poti!

4 DELEŽNI NJEGOVEGA POSLANSTVA

Zaupaj nam in nam predajaj svoje poslanstvo ... med otroki in mladimi.

Evangelij: Mr 6,6b-13

Obhodil je vasi v okolici in učil. Poklical je k sebi dvanajstere in jih začel pošiljati po dva in dva. Dajal jim je oblast nad nečistimi duhovi in jim naročil, naj razen palice ne jemljejo na pot ničesar, ne kruha ne popotne torbe ne denarja v pasu, obujejo naj sandale in naj ne oblačijo dveh oblek. Govoril jim je: »Kjer koli stopite v hišo, ostanite tam, dokler ne odidete. Če vas kakšen kraj ne sprejme in vas ne poslušajo, pojdite od tam in si otriesite prah z nog, njim v pričevanje.« In šli so ter oznanjali, naj se spreobrnejo. Izgnali so tudi veliko demonov in veliko bolnikov mazilili z oljem ter jih ozdravljali.

Za poglobitev

1.

Šele zdaj Jezus zaupa učencem svoje poslanstvo. Zdaj je prišel čas preverjanja in preizkušanja. Preden jih je po dva in dva poslal po svetu, je od njih zahteval, da so z Njim, da Ga poslušajo, da so dobri učenci in da imajo taka pričevanja kot On.

2.

Tako kot učencem Jezus tudi nam zaupa in predajaj svoje poslanstvo med otroki in mladimi. Zdi se, da nam govori: »Če si me resnično srečal, če si me izkusil, ne moreš animirati kot prej, ko si šele začel svoje animatorsko poslanstvo. Dozoreti si moral v sposobnosti zastopniškega darovanja, v potrpljenju in zaupanju. Dozoreti si moral v upanju, da bo vse, kar si posejal, nekoč zagotovo obrodilo sadove. Tako, zdaj te pa preizkušam.«

1.

Da bi nam uspelo, nas Jezus vabi, da ne bi preveč zaupali samo v sistem in organizacijo, ampak predvsem v izkušnjo, ki smo jo pridobili ob Njem; da bi zaupali v sposobnosti, ki nam jih je dal On, in v moč Njegove navzočnosti med nami.

2.

Doživljam svoje animatorstvo na tem oratoriju kot milost ali zgolj kot naključje? Koliko sem bil in sem odprt Jezusovemu nauku? Se čutim zrelejšega v kakšnem odnosu? Iščem Njegovo moč v molitvi, evharistiji, spovedi, Božji besedi? Želim biti bolj podoben Njemu in pričati o Njem ali pa zaupam le sebi?

Psalm 127 – Vse je odvisno od Božjega blagoslova

Če Gospod ne zida hiše,
se zaman trudijo z njo njeni graditelji;

če Gospod ne varuje mesta,
zaman bedi tisti, ki straži.

Zaman je, da vstajate zgodaj,
da hodite pozno počivat,
da jeste kruh bolesti;
saj svojemu prijatelju bo dal spanje.

Glej, Gospodova dediščina so sinovi,
nagrada je sad telesa.

Kakor puščice v junakovi roki,
takšni so sinovi iz mladosti.

Blagor možu, ki je napolnil
svoj tul z njimi!

Ne bodo osramočeni, ko bodo govorili
s sovražniki pri vratih.

5

POSTOPNA POT SPREOBRNITVE

Sprejeti svojo »slepoto«; sprejeti voditelja in hoditi počasi

Evangelij: Mr 8,22-26

Prispeli so v Betsajdo in pripeljali so mu slepega ter ga prosili, da bi se ga dotaknil. Prijel je slepega za roko in ga povedel iz vasi. Nato mu je s slino omočil oči, položil nanj roke in ga vprašal: »Vidiš kaj?« Ta se je ozrl kvišku in rekel: »Vidim ljudi, kakor da bi okrog hodila drevesa.« Nato mu je ponovno položil roke na oči in slepi je spregledal. Ozdravel je in vse razločno videl. In poslal ga je domov z naročilom: »V vas nikar ne hodi!«

Za poglobitev

1.

Gospod nam brez besed pravi, da smo »slepi« in da potrebujemo Njega, da bi lahko videli resničnost življenja. Trdo pa graja tiste, ki hočejo »videti« in razumeti vse sami.

Čudež, ki ga je Jezus napravil, je »simbol« poti, ki jo prehodijo učenci, ki še ne vidijo povsem jasno.

2.

Tako kot mi, potrebujejo Kristusa, voditelja, ki bi razprl oči njihovi slepoti. Potrebujejo številne posege, neprestane nasvete in očiščevanja.

Po njegovem posegu slepi »vidi dobro vsako stvar«, prepozna Kristusa, ki je storil čudež. Zdaj lahko razume in okuša lepoto življenja, ki mu jo razodeva samo On.

1.

Mi, mladi tretjega tisočletja, smo razvajeni v duhu besed: »vse takoj in če je mogoče, s čim manj truda«. A življenje, ki ga je vredno živeti, potrebuje temelje v Kristusovi besedi, potrebuje stalno očiščevanje in pripravljenost na spreminjanje, potrebno se je soočiti z drugačnimi mnenji voditeljev in soanimatorjev. Pred »Gospoda Življenja« moramo stopiti z zaupanjem, ponižnostjo in predanostjo, da nas lahko kar najbolje oblikuje.

2.

Sem dovolj pogumen, da prekinem skakim svojim neprimernim obnašanjem in delovanjem? Sem pripravljen kdaj prevzeti tudi kako nalogo, ki mi ni ravno po okusu – ne pa delati samo tisto, kar mi ugaja in kar lahko postane tudi ovira pri moji rasti? Težko priznam, da »ne vidim«, da se moram učiti, da moram stopiti v šolo drugega? In – ali lahko postanem voditelj nekomu, ki »ne vidi«? Kako?

Psalm 51 – Grešnikova izpoved

Izkaži mi milost, o Bog, po svoji dobroti,
po obilnosti svojega usmiljenja izbriši moje pregrehe!

Popolnoma me operi moje krivde,
mojega greha me očisti!

Zakaj svoje pregrehe priznavam,
moj greh je vedno pred mano.

Zoper tebe, tebe samega, sem grešil,
hudobijo v tvojih očeh sem storil,
da se izkažeš pravičnega, kadar govoriš,
neoporečnega, kadar sodiš.

Glej, v krivdi sem bil rojen,
v grehu me je spočela moja mati.
Glej, veseliš se zvestobe v notranjosti,
v skrivnostih mi daješ spoznanje modrosti.

Očisti me greha s hizopom, da postanem čist,
operi me, da postanem bel bolj kot sneg.

Daj, da bom slišal radost in veselje,
naj se radujejo kosti, ki si jih potrl.

Skrij svoje obličje pred mojimi grehi,
vse moje krivde izbriši.

Čisto srce, o Bog, mi ustvari,
stanovitnega duha obnovi v moji notranjosti.

Ne poženi me izpred svojega obličja,
 svojega Svetega Duha ne vzemi od mene.
 Vrni mi veselje svojega odrešenja,
 z voljnim duhom me podpiraj.
 Upornike bom učil tvojih poti,
 da se grešniki vrnejo k tebi.
 Reši me krvi, o Bog, Bog moje rešitve:
 moj jezik bo vzklikal tvoji pravičnosti.
 Gospod, odpri moje ustnice,
 in moja usta bodo oznanjala tvojo hvalo.
 Zakaj nad klavno daritvijo nimaš veselja,
 če bi ti namenil žgalno daritev, bi je ne maral.
 Moja daritev Bogu je potrj duh,
 potrtega in pobitega srca, o Bog, ne preziraš.
 Po svoji volji stori dobro Sionu,
 pozidaj jeruzalemske zidove.
 Tedaj boš imel veselje nad daritvami pravičnosti,
 nad žgalno in celotno daritvijo.

6

PETROVA NEGOTOVA VERA

Tako kot Peter si "polnimo baterije" ob doživetih pozitivnih izkušnjah, a pred žrtvami, ko bi morali iti do konca ... se umaknemo.

Evangelij: Mr 8,27-33

Nato je šel Jezus s svojimi učenci v vasi Cezareje Filipove. Med potjo je učence spraševal: »Kaj pravijo ljudje, kdo sem?« Odgovorili so: »Janez Krstnik; drugi: Elija; spet drugi: eden od prerokov.« In vprašal jih je: »Kaj pa vi pravite, kdo sem?« Peter mu je odgovoril in rekel: »Ti si Mesija.« Strogo jim je prepovedal, da bi to komu povedali. In začel jih je učiti, da bo Sin človekov moral veliko pretrpeti, da ga bodo starešine, veliki duhovniki in pismouki zavrgli in umorili in da bo po treh dneh vstal. O teh stvareh jim je odkrito govoril. In Peter ga je potegnil k sebi in ga začel grajati. On pa se je obrnil, pogledal po učencih in pograbil Petra: »Poberi se! Za menoj, satan, ker ne misliš na to, kar je Božje, ampak na to, kar je človeško!«

Za poglobitev

1.

»Kaj pravijo ljudje, kdo sem?« je ključno vprašanje celotnega Markovega evangelija.

Odgovor je zapisan v prvi vrstici evangelija, v besedah stotnika pod križem in je dan v usta Petru po dolgi poti formacije, ki jo Jezus zapove prehoditi svojim učencem.

»Ti si Mesija«, ti si smisel življenja, ti si tisti, ki ga stoletja pričakujemo, naš Odrešenik! « To je bil pomen Petrovega odgovora!

Animatorjem, tako kot некоč apostolom, se Jezus da prepoznati; lahko se ga dotaknemo in ga iz dneva v dan srečujemo. In naenkrat, na vrhuncu oratorija, sredi poletja, te On vpraša: »In zate ... kdo sem jaz?« Kakšen odgovor si resnično pripravljen dati?

Petru je pri tistem odgovoru, ki je presegal njegovo spoznanje, pomagal Sveti Duh. A da se ne bi prevzel, da ne bi mislil, da je že na vrhu, da je že dozorel, Jezus njemu in vsem učencem takoj predstavi resničnost križa, ki ga še niso izkusili, a je neizbežen v človekovem življenju.

1.

Za nas mlade je to veliko tveganje: imamo pripravljene lepe odgovore. Prizadevamo si, da bi bili dobri animatorji, navdušeni smo nad življenjem v skupnosti, prevzemamo pomembne naloge v župniji. Morda pa smo nesposobni napraviti tisti zadnji kakovostni skok, ki odpira pot v odrešenje.

Do te poti pa ne pridemo, če nismo pripravljeni sprejeti tudi kake žrtve in trpljenja.

2.

Kako odgovarjam na vprašanje: »Kaj praviš ti, kdo sem?« Če bi moral napraviti lestvico stvari, ki so zame pomembne, na katero mesto bi postavil Kristusa? Pogosto z navdušenjem in zagrizenostjo živimo svoje življenje samo do tolike mere, v kolikor hrepenimo po nečem ali nekom. Kdor po ničemer ne hrepeni, ne najde potrebne motivacije, da bi vsak dan z upanjem sprejel svoje življenje in se soočil z njim.

Po čem hrepenim? Sem že dal ime svojemu idealu? Zakaj ta veliki ideal ne bi postal On, Jezus Kristus?!

Psalm 57 – Zaupanje v Boga

Izkaži mi milost, o Bog, izkaži mi milost,
saj se k tebi zateka moja duša.

V senco tvojih peruti se zatekam,
dokler ne gre mimo poguba.

Kličem k Bogu, Najvišjemu,
k Bogu, ki dokončuje delo nad mano.

Naj pošlje kaj iz nebes in me reši.

naj Bog pošlje svojo dobroto in svojo zvestobo.

Moja duša je sredi med levi,
ležim med takšnimi, ki požirajo človeške sinove.

Njihovi zobje so kopje in pušice,
njihov jezik je oster meč.

Vzdigni se nad nebesa, o Bog,
nad vso zemljo tvoja slava!

Mrežo so pripravili mojim korakom,
moja duša se je upognila.

Pred menoj so skopali jamo,
padli so v njeno sredino.

Moje srce je pripravljeno, o Bog,
moje srce je pripravljeno, peti hočem in igrati.
Zbudi se, moja duša, zbudi se, harfa in citre,
zbuditi hočem jutranjo zarjo.
Hvalil te bom med ljudstvi, o Gospod,
opeval te bom med narodi,
zakaj do nebes je velika tvoja dobrota,
do oblakov tvoja zvestoba.
Vzdigni se nad nebesa, o Bog,
nad vso zemljo tvoja slava!

7

OSVOBOJENI BOGASTVA V ISKANJU VIŠJEGA DOBREGA

V primerjavi z drugimi imamo veliko sposobnosti, ugodje, gotovosti: znam vse to »pustiti« za tisto višje dobro, ki mi ga obljublja Bog?

Evangelij: Mr 10,23-31

Tedaj se je Jezus ozrl okrog in rekel svojim učencem: »Kako težko bodo tisti, ki imajo premoženje, prišli v Božje kraljestvo!« Učenci so se čudili njegovim besedam. In Jezus je vnovič spregovoril: »Otroci, kako težko je priti v Božje kraljestvo! Laže gre kamela skozi šivankino uho, kakor bogataš pride v Božje kraljestvo.« Ti pa so še bolj strmeli in govorili med seboj: »Kdo se potem more rešiti?« Jezus se je ozrl vanje in rekel: »Pri ljudeh je to nemogoče, ne pa pri Bogu, kajti pri Bogu je vse mogoče.« Peter pa mu je začel govoriti: »Glej, mi smo vse zapustili in šli za teboj.« Jezus je rekel: »Resnično, povem vam: Nikogar ni, ki bi zaradi mene in zaradi evangelija zapustil hišo ali brate ali sestre ali mater ali očeta ali otroke ali njive in ne bi zdaj, v tem času, skupaj s preganjanji, prejel stokrat toliko hiš, bratov, sester, mater, otrok in njiv, v prihodnjem veku pa večno življenje. Toda mnogi prvi bodo zadnji in zadnji prvi.«

Za poglobitev

1.

Da bi sledili Kristusu, so učenci pustili vse, vse bogastvo, ugodje in skrbi ter se darovali ubogim in se prepustili njegovi Besedi.

Zaradi te odpovedi so se v polnosti uresničili in po njih je veliko »bratov« odkrilo pravi smisel življenja.

2.

Ta obljuba traja skozi zgodovino, živi tudi danes, posebej v tistih, ki najdejo pogum in se predajo Kristusu. Je alternativa izkušnji bogatega mladeniča, ki se je žalosten vrnil domov, ker se ni mogel ločiti od svojega imetja in tako ni mogel dati novega okusa svojemu življenju.

1.

Tudi mi imamo sposobnosti, ugodje, gotovosti: Kristus nas vabi, da jih v iskanju višjega dobrega zapustimo ter jih podarimo otrokom in mladim, ob tem pa zaupamo Božji moči, kateri ni nič nemogoče.

Seveda nam je ta čas animiranja dal zelo veliko: v prijateljih, v raznih oblikah služenja, v pristnem veselju, v možnosti osebne rasti.

2.

Se zavedam, da je to del »stoternega« vračila, ki ga je Jezus obljubil apostolom pa tudi meni?

Kakšne so moje sposobnosti in moji darovi? Jih izkoristim zato, da se uveljavljam pred drugimi, jih ohranjam le zase ali pa jih znam »izgubiti« in tako druge z njimi obogatili?

Kdo je moj duhovni voditelj? Preverjam z njim svojo pot rasti?

Psalm 112 – Blagoslov pravičnih

Blagor možu, ki se boji Gospoda,
z njegovimi zapovedmi ima veliko veselje.

Mogočen bo v deželi njegov zarod,
rod iskrenih bo blagoslovljen.

Premoženje in bogastvo sta v njegovi hiši,
njegova pravičnost ostaja na veke.

Iskrenim zasije luč v temi:
milostljiv, usmiljen in pravičen.

Dobro je možu, ki je milostljiv in posoja,
ki svoje reči ureja pravično.

Zakaj na veke ne bo omahnil,
za večni spomin bo pravični.

Ne boji se zlobne govorice,
njegovo srce je trdno, gotovo v Gospodu.

Njegovo srce je stanovitno, ne boji se,
dokler gleda na svoje nasprotnike.

8

STRAH ME JE SPREJETI KRISTUSOVO ŽIVLJENJE

Smo sposobni molitve, ki zmore sprejeti zahtevno Božjo voljo, ki je najboljša za nas in je že zapisana v nas?

Evangelij: Mr 14,32-42

Prišli so na kraj z imenom Getsemani, in Jezus je rekel svojim učencem: »Sedite tukaj, dokler bom molil!« S seboj je vzel Petra, Jakoba in Janeza. Osupnil je od groze in začel trepetati. Rekel jim je: »Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedi-

te!« In šel je malo naprej, se vrgel na tla in molil, da bi šla, če je mogoče, ta ura mimo njega. Govoril je: »Aba, Oče, tebi je vse mogoče! Daj, da gre ta kelih mimo mene, vendar ne, kar jaz hočem, ampak kar ti!« Nato je šel in ugotovil, da spijo. Petru je rekel: »Simon, spiš? Nisi mogel eno uro ostati buden? Bedite in molite, da ne pridete v skušnjava! Duh je sicer voljan, a meso je slabo. « Spet je odšel in molil z istimi besedami. In ko se je vrnil, je spet odkril, da spijo. Njihove oči so bile težke in niso vedeli, kaj bi mu odgovorili. Prišel je tretjič in jim rekel: »Še vedno spite in počivate? Dovolj je! Ura je prišla. Zdaj je Sin človekov izročen v roke grešnikov. Vstanite, pojdemo! Glejte, tisti, ki me je izročil, se je približal. «

Za poglobitev

1.

Slediti Kristusu je na začetku lahko, lepo in navdušujoče. Tudi izkušnja animatorstva se tako začne. Ko pa nastopijo prve težave, se navdušenost ohladi, pojenjajo moči in pred problemi raje kar zatismo oči. Z vsakim dnem oratorija navdušenost pojema, dejavnosti utrujajo, raje bi vse pustili in uživali v brezdelju.

2.

Ko Jezus išče moč pred križem, moli in prosi učence, da napravijo enako. Prav v molitvi lahko začutimo Božjo voljo tudi v najtežjih trenutkih. V njej lahko tudi najdemo moč, da se s težavami pogumno soočimo.

1.

Koliko minut dnevno posvetim molitvi? Se skušam srečevati z Njim, da bi našel moč za premagovanje vsakodnevnih težav?

Ko se približa križ in se od mene zahteva več, kot že dajem, kako se odzovem? Zmorem »stisniti zobe« in ob tem razumeti, da gre za mojo zrelost, ter sprejeti načrt, ki ga ima Bog z mano? Kje si, Gospod, ko sem v bolečini sam; ko ne vem, na koga naj se obrnem; ko me utruja samota in me skuša zlo?

2.

Gospod Bog, objemi me s svojim pogledom in tudi v mojih očeh bo zasijalo upanje. Ti, ki si Jezusa Kristusa odrešil trpljenja in smrti, premagaj vsako zlo in reši me.

Prepričan v tvojo usmiljeno ljubezen, bom z veliko hvaležnostjo Tebi in svetu oznanjal tvoje veselje, ki sem ga ponovno našel.

Psalm 13 –Doklej, Gospod?

Doklej, Gospod, me boš vedno pozabljal?

Doklej boš skrival svoje obličje pred mano?

Doklej bom moral dajati nasvete v svoji duši,
nositi bolečino v svojem srcu dan za dnem?

Doklej se bo moj sovražnik povzdigoval nad mano?

Poglej, usliši me, Gospod, moj Bog,
razsvetli mi oči, sicer zaspim do smrti;

sicer bo moj sovražnik rekel: »Premagal sem ga,«
moji nasprotniki se bodo radovali, ker sem omahnil.
Jaz pa zaupam v tvojo dobroto,
moje srce se raduje zaradi tvoje pomoči.
Peti hočem Gospodu,
ker mi je povrnil dobro.

9

POSLANSTVO SE NADALJUJE Z OZNANJEVANJEM APOSTOLOV

Po apostolih sporočilo prihaja do nas

Evangelij: Mr 16,9-20

Ko je prvi dan tedna navsezgodaj vstal, se je najprej prikazal Mariji Magdaleni, iz katere je izgnal sedem demonov. Šla je in to sporočila tistim, ki so bili prej z njim in so žalovali ter jokali. Ko so slišali, da živi in da ga je ona videla, niso verjeli.

Nato se je v drugi obliki prikazal dvema izmed njih med potjo, ko sta šla na deželo. Tudi ta dva sta odšla in to sporočila drugim, pa tudi njima niso verjeli.

Še pozneje se je prikazal enajsterim, ko so bili pri mizi. Grajal je njihovo nevero in trdosrčnost, ker niso verjeli tistim, ki so ga videli obujenega. Rekel jim je: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu! Kdor bo sprejel vero in bo krščen, bo rešen, kdor pa ne bo sprejel vere, bo obsojen. Tiste pa, ki bodo sprejeli vero, bodo spremljala ta znamenja: v mojem imenu bodo izganjali demone, govorili nove jezike, z rokami dvigali kače, in če bodo kaj strupenega izpili, jim ne bo škodovalo. Na bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli.«

Potem ko je Gospod Jezus govoril z njimi, je bil vzet v nebo in je sedel na Božjo desnico. Oni pa so šli in povsod oznanjali in Gospod je z njimi sodeloval ter besedo potrjeval z znamenji, ki so jih spremljala.

Za poglobitev

1.

Prav tistim apostolom, ki so še pred dnevi vsi nejeverni in polni dvomov o njegovem vstajenju pobegnili, je zaupana naloga, da oznanjajo Jezusovo življenje in njegov nauk.

2.

Če sem izkusil Jezusa, če je bilo naporno pa obenem veselo, če je bilo to pozivljajoče srečanje, se moje pričevanje o vsem tem ne more ustaviti v teh dneh mojega življenja, ne more ostati le nek osamljen dogodek oratorija.

1.

Ne preostane nam drugega, kot da stopimo na njegovo pot. On je vedno z nami. Dar njegovega Duha in Cerkve nas ob tem oznanilu odrešenja postavljata za odgovorne.

2.

»Pričevanje za vero je naloga našega življenja.« Poslanstvo zahteva celotno življenje študenta, delavca, mladega animatorja. Mar še dvomim o tej izbiri? Čigavo je moje življenje?

Psalm 150 – Veliki hvalospev

Aleluja! Hvalite Gospoda v njegovem svetišču,
hvalite ga na nebesnem svodu njegove moči!
Hvalite ga v njegovih silnih delih,
hvalite ga zaradi obilja njegove veličine!
Hvalite ga z glasom roga,
hvalite ga s harfo in citrami.
Hvalite ga z bobnom in plesom,
hvalite ga s strunami in flavto.
Hvalite ga na cimbale zvočne,
hvalite ga na cimbale doneče!
Vse, kar diha,
naj hvali Gospoda. *Aleluja!*

SREČANJA ANIMATORJEV KOT DALJNA PRIPRAVA NA ORATORIJ

Pripravljena so tri srečanja za animatorje. Namenjena so voditeljem oratorija, izvajamo pa jih v času priprave na oratorij.

Dolžina posameznega srečanja je 60 minut ali več, ostali čas pa skupina animatorjev lahko nameni tekočim stvarjem.

Spodnjih napotkov naj voditelji ne jemljejo kot recepte, ki bi se jih bilo treba držati kot pijanec plota, ampak naj služijo kot osnova voditeljem oratorija za pripravo srečanj po svojem okusu.

Na tej strani so naslovi z nameni in cilji, na naslednjih straneh pa razdelane kateheze.

1. SREČANJE: MOJI TALENTI

Namen: Zavedati se svojih osebnih darov in jih uporabiti pri pripravi oratorija.

Cilji:

- Animatorji se zavejo svojih talentov.
- Animatorji si izberejo naloge na oratoriju in povedo, zakaj je zanje ta naloga zanimiva.
- Animatorji začutijo moč skupine animatorjev kot posledico različnih darov posameznikov.

2. SREČANJE: UVOD V TEMO

Namen: Vživljanje v okolje, v katerem je potekala zgodba junakov oratorija.

Cilji:

- Animatorji spoznajo družbeno dogajanje na prelomu Rima in krščanstva.
- Animatorji se zavejo drže kristjana v sodobni družbi.
- Animatorji predlagajo dejavnosti, ki bi jih še lahko izvajali v okviru načrtane ambientacije.

3. SREČANJE: KAJ ŽELIM DATI MLADIM?

Namen: Poglobitev osebnega animatorskega poslanstva.

Cilji:

- Animatorji povejo, kaj želijo z oratorijem dati mladim.
- Animatorji sestavijo »izjavo« o svojem poslanstvu kot skupina.
- Animatorji ugotovijo, kaj jim oratorij prinaša za njihovo rast.

SPODBUDE VODITELJEV ORATORIJA

- Pomembno je izobraževanje **animatorjev**: tako »daljna« kot bližnja priprava na oratorij.
- Pomemben je dober zgled animatorjev.
- Med animatorji naj se ustvari res prava »skupnost«, da so res povezani med seboj in se družijo, da so vključeni v izpeljavo raznih projektov že prej (koledovanje, igre ipd.).
- Skrbeti je treba za to, da med animatorji ne bi bilo premalo fantov.
- Med animatorji mora biti neka jasna »hierarhija«, ki pomeni tudi specifične zadolžitve in odgovornosti (voditelj, animatorji, pomočniki ...).
- Animatorji, ki so se vključili šele na oratoriju samem (in ne v pripravah), so lahko zraven, toda le kot pomočniki, ob koncu oratorija pa so lahko npr. uradno sprejeti med animatorje.
- Animatorji naj bodo zelo zanesljivi in odgovorni: kar obljubijo, naj tudi naredijo.
- Animatorji morajo jasno vedeti, kaj je njihova naloga.
- Animatorji naj se spoznajo že pred oratorijem, se potrudijo za razumevanje in medsebojno sprejemanje.
- Animatorji naj pred otroki ne pobijajo avtoritete drugega animatorja; naj se med oratorijem preveč ne družijo med seboj v majhne skupine, pri tem pa pozabijo na otroke, na program ipd.
- V času oratorija naj bodo animatorji vedno med otroki (asistenca): že na začetku oratorija, ko otroci prihajajo. Otroci ne smejo biti v nobenem trenutku prepuščeni sami sebi. Animatorji naj med igro, v cerkvi ipd. sedijo med otroki, jih animirajo, spodbujajo ... in se z njimi igrajo v prostem času.
- Animatorji naj bodo dovolj pozorni na tiste otroke, ki se težje vklopijo v dogajanje (ker so prvič na oratoriju, ker so preveč občutljivi, ker so osamljeni, ker so bolj trmasti ... morda je prav, da je za take otroke odgovoren poseben animator, ki nima drugih zadolžitev).
- Za animatorje ni dobro sprejeti mlade kar vsehprek ...
- Zanimiva je razdelitev animatorjev po sektorjih (odgovorni za npr.: duhovnost, igre, kateheze ...).
- Voditelj oratorija naj ima osebni stik z animatorji.
- Pomembno je dobro pripraviti molitvena srečanja za animatorje.
- Animator naj bo pri svojem delu (pri katehezi, delavnicah, igrah ...) zelo pozoren na to, da bo v skupino vključeval vse otroke.

- Med samim oratorijem naj si animatorji ne privoščijo preveč »žurk«, da ne bodo naslednji dan preveč zaspani in brez moči med otroki.
- Animatorji naj bodo drug z drugim potrpežljivi in se trudijo drug drugega sprejemati v njihovi drugačnosti (npr. da starejši in izkušeni niso preveč vzvišeni in da mlajši in neizkušeni niso dovolj učljivi oz. da so preveč občutljivi za razna opozorila).
- Pravočasno je treba načrtovati »predajo« vodstva oratorija v nove roke.
- Pomembna je dnevna priprava na oratorij in tudi pregled dneva (refleksija, načrt za jutri).
- Zelo pomembna je točnost: **točnost** v vsem: v prihajanju, v začenjanju programa, v delu po skupinah, v delavnicah, v igrah in tudi kdaj končati program ipd.
- Pomembno je predvideti, koliko časa bo trajala določena igra, delo, zbiranje, premik otrok ipd.
- Potrebno je poskrbeti za zavarovanje otrok oz. animatorjev (kriti njihovo odgovornost). (Razmišljamo o možnosti skupinskega zavarovanja ...).
- Pravočasno je treba določiti datum oratorija, si potem res **rezervirati čas**, obenem pa poskrbeti za reklame, za sponzorje ...
- V času oratorija je zelo pomemben trenutek **jutranje molitve**, da se otroci umirijo, zberejo.
- **Kateheza**: brez duhovnih poudarkov, brez kateheze pravzaprav ni oratorija.
- Kateheza naj ne bo le neko teoretiziranje, ampak tudi neko praktično delo: morda najprej nek skupni uvod (župnik, voditelj, sestra redovnica ...), potem kaj praktičnega po skupinah.
- Treba je določiti oz. omejiti število otrok za **delavnice** (predvideti najmanjše oz. največje možno število otrok v delavnici).
- Delavnice je treba načrtovati (po dnevih), da jih ne zmanjka oz. da ne zmanjka materiala.
- Delavnice naj bodo prilagojene starosti otrok.
- V delavnicah lahko izdelujete tudi za prodajo (npr. za zaključni sejem ipd.).
- Zelo dobrodošla je delavnica: pripravimo oratorijski časopis.
- Za nekatere delavnice je pomembna tudi »strokovna izobrazba« in ne le »srce«.
- Če velike **igre** res dobro naštudiramo, so lahko res nek vrhunec oratorijskega dogajanja, ker so nekaj novega, ker gre za nek nov izziv.
- Pri igrah upoštevajmo omejitve starosti, števila, vremena ipd.
- Pri načrtovanju (npr. igre zunaj in sprehodi – v primeru dežja) je nujno predvideti tudi **»plan B«**.

- Zato se moramo že predhodno dogovoriti za najem kake večje dvorane (kulturni dom, gasilski dom, šola ...) za primer slabega vremena.
- Včasih je pomembno, da kako znano veliko igro tako prilagodimo, da bo odgovarjala tematiki oratorija (spremenimo imena ipd.).
- Bodimo iznajdljivi: vzemimo v roke stare oratorijske knjige in kake stvari predelajmo.
- Nekaterе igre, delavnice ... je možno izpeljati sredi kraja ... in tako animirati vso okolico.
- Poskrbeti je treba za dobro *slišnost* (pri zgodbi, molitvah, navodilih): ozvočenje!
- Glede raznih posebnih gostov ob *zaključni prireditvi*: morda je bolje, da se sami potrudimo z otroki in animatorji narediti čim boljši program – tako se odkrivajo mnogi talenti otrok in animatorjev.
- Iskanje materialov za oratorij: nekaj mesecev (tednov) pred oratoriji, med njim ali pa ob koncu pripravite *spisek, kaj vse bi rabili* za oratorij (letošnji ali drugo leto) in ga razdelite staršem, drugim obiskovalcem ali sponzorjem.
- Za starše (in otroke) lahko ob koncu oratorija pripravimo posebno anketo v smislu: vaše pripombe, da bi bil oratorij še boljši ...
- Ne pozabimo na skromno *zahvalo sponzorjem* (morda s kakimi izdelki otrok, obiskom skupinice ...).
- Ob koncu oratorija je potrebna temeljita *posprava* ... ne le v smislu »sestanka«; pomembno je tudi urediti vse materiale in pripomočke, jih lepo arhivirati, urediti vse prostore, poravnati vse račune in načrtovati neko praznovanje za animatorje.
- Zelo koristno bi bilo, da bi se oratoriji med seboj povezovali in si izmenjevali materiale, naslove sponzorjev, ideje ipd.
- *Upoštevati je treba načelo: najdi se, pokliči, povprašaj, pobrskaj po internetu (www.oratorij.net).*
- Marsikaj (kot obvestilo, reklama, zahvala ali poročilo ...) se da vključiti v župnijski list: če ne kot redni članki, pa se lahko vstavi kot poseben list, priloga ipd.
- Pomembna je vključenost oratorija v župnijo oz. drugo župnijsko dogajanje.
- Velja se potruditi, da bi oratorij na nek način trajal celo leto; tudi izobraževanje, pa npr. kak oratorijski dan za razne priložnosti ... pomembna je kontinuiteta! Ne toliko za otroke, to je veliko bolj pomembno za animatorje – da ostanejo povezani, da se stalno kaj dogaja.
- Poskrbimo za varnost otrok; če pa doživimo kake nesreče ali neuspehe, nam le-to ne sme vzeti poguma.

KAKO IZ PREPROSTE IGRICE NAREDITION VELIKO IGRO?

V nadaljevanju bo podanih nekaj idej za pripravo navdušujočih iger, ki pritegnejo in pustijo svoj pečat. Takšnih iger je bolj malo ... A s skupnim delom, začinenim z domišljijo, jih bomo ustvarili brez števila!

Zakaj velike igre?

- ☐ Da se zabavamo in da zabavam,
- ☐ da se otroci skupaj igrajo,
- ☐ da se spoznajo med seboj,
- ☐ da odkrijemo lepoto igranja vlog (se delamo, da smo), uporabimo domišljijo,
- ☐ da spoznamo osebe in situacije v "prvi osebi",
- ☐ zadovoljstvo v skupni pripravi nečesa lepega!

Pripravili bomo virtualne resničnosti. Za vključitev otrok v virtualno resničnost predlagane jim avanture ne bomo potrebovali čelad ali posebnih oblek ... Kot bomo videli v nadaljevanju, bo zadostoval ščepec fantazije in kreativnosti.

Virtualna resničnost pomeni: vključiti vse čute

- ☐ Sluh: z glasbo, zvoki, skrivnostnimi tujimi jeziki ...
- ☐ Vid: scenografija, obleke, risbe, skrivnostni napisi, luči, tema ...
- ☐ Tip: hoja, raziskovanje ...
- ☐ Vonj/okus: okušati nenavadne zmesi, koktajle, mešanice ...

Virtualna resničnost pomeni: prebuditi čustva

- ☐ Prizadevnost,
- ☐ odločitev,
- ☐ veselje,
- ☐ strah ... zakaj pa ne,
- ☐ jeza/odpor (do zlobnih oseb v igri),
- ☐ simpatija/občudovanje (do dobrih oseb).

Primer: lov na zaklad

Ponavadi je potrebno preiti določeno pot, na kateri so razne postaje/preizkušnje; vse do končnega cilja. Pogosto so postaje/preizkušnje med seboj nepovezane. Otroci se zabavajo, vendar ... **LAHKO SE NAREDI VEČ!**

Dodajmo sceno igre

Mišljeno je dodajanje elementov, ki so s stališča praktične izvedbe igre nepomembni, vendar pa igro naredijo bolj zanimivo ... **VESELJE NAD UDELEŽBO V IGRI JE PODVOJENO** ... Otroci rečejo: **Že gre za specialno misijo tajne policije, se bom tudi jaz igral!**"

- Ime igre: bolje je, če je visoko zveneče, lahko tudi v tujem jeziku.
- Uvodna zgodba: pripovedujemo dogodke, ki so se zgodili, uvedemo ... lahko je tudi že obstoječ film.
- Cilj: najti zaklad, odkriti skrivnost, poiskati krivca ...

Ustvarimo vzdušje

- Vzbudimo pričakovanje ... najave, razglasi,
- slovesen začetek,
- glasba, skrivnostni (nenavadni) glasovi,
- obleke animatorjev.

Opomba: ne predolgi uvodi, bistvo igre mora biti razumljivo: poudarimo ključne vsebine, jasno sporočilo.

Ustvarimo vzdušje - uvodna zgodba je lahko

- že obstoječ film,
- film, v katerem igrajo animatorji (bolj učinkovito in zabavno, vendar zahteva več dela),
- prosto povedana,
- branje določenega besedila,
- telefonski pogovor,
- odkritje nekega napisa.

Dodajmo "omembne nebitvenosti"

To so scenografski elementi, ki pomagajo vstopiti v zgodbo igre. Začnimo z nekaj lahko dosegljivimi stvarmi ... ostale ideje pridejo med pripravo igre: "Ej! Če bi dodali eno ... eno takšno imam doma!"

Potem je treba le še vse urediti ... Uporabimo lahko vse in to nam lahko predstavlja vse.

- Skrivnostni napisi ali hieroglifi na stenah/predmetih,
- pošasti, ki ti odvzamejo točke,
- osebe, od katerih dobimo informacije,
- prikazni,
- zastave, cunje itd.,
- luknje na igrišču, prstni odtisi, sledi itd.,
- skrivnostni predmeti,
- glasba.

Če je igra ali del igre v zaprtem prostoru:

- svetlobni efekti/umetna megla,
- labirinti (narejeni iz miz, plakatov, cunj...),
- možnost odvijanja igre v temi, tako da otroci hodijo z žepnimi svetilkami (zagotovljen učinek),
- poplave.

Vživimo se

Animatorji postanejo osebe iz zgodbe. Tudi otroci imajo svoje vloge (posebne enote tajne policije, skupina arheologov, raziskovalna odprava itd.).

Začetek igre

Vsi skupaj začnemo ob:

- skrivnostnem napisu/sporočilu,
- zemljevidu,
- začetnem vprašanju,
- na listu napisanem seznamu iskanih predmetov,
- na listu napisanem seznamu vprašanj, na katera je treba dobiti odgovore.

Razvoj igre

Prehajanje od postaje do postaje igre z:

- listki, vstopnicami ...,
- obveznimi potmi,
- labirinti,
- sledmi iz želatine, likerja itd.,
- zemljevidom,
- fotografijami,
- odgovori oseb v igri,
- animatorko preoblečeno v vilo, ki kroži in daje informacije,
- razvozlanjem napisa/hieroglifov.

Tudi za najbolj preproste elemente je mogoče narediti nekaj scene ...
Npr. "Usta resnice", ki požrejo vstopnico in žizplunejo" novo vstopnico.

Potovalna zbirka

Dokazuje prestane preizkušnje; lahko je:

- puzzle,
- razbitine, ki sestavijo vazo,
- štampljke animatorjev,
- list, na katerem se označujejo postaje,
- list, na katerem se označijo nepravilni odgovori, ki na koncu sestavljajo sporočilo,
- predmeti, ki jih je potrebno najti.

Zaklad!!!

Naj bo otipljiv ... lahko je simboličen:

- ☐ koš/skrinja polna bonbonov,
- ☐ diamant/dragi kamni,
- ☐ zaboj zlatih predmetov,
- ☐ antični pergament,
- ☐ ugrabljena animatorka,
- ☐ skrivnostni predmet,
- ☐ grška vaza,
- ☐ ploščica z dragimi okraski,
- ☐ zaboj, ki ga je potrebno izkopati,
- ☐ skrivnosten kamen,
- ☐ bančna kartica,
- ☐ računalniška tipkovnica,
- ☐ star trdi disk iz računalnika,
- ☐ skrivnostna steklenica (z zdravilnim napojem).

Dovolj je pogledati okrog sebe z novim pogledom ... in videti, kaj je mogoče uporabiti!!!

Dodajmo multimedijske elemente

Multimedijski elementi naredijo otrokom igro še bolj zanimivo in privlačno. Pazimo pa, da ne bi pretiravali in tvegali pretirano odvisnost od tehnike. Naučiti se moramo združiti skupaj različne multimedijske elemente, katerih namen je dobra animacija (kar nam bo v pripravi dalo cel kup dela).

Multimedijski elementi – film

- ☐ Za začetek ali za sklep igre,
- ☐ da se vživimo v situacijo
- ☐ ali da izvabimo rešitev igre;
- ☐ kratek prizor (komičen, tragičen),
- ☐ ki ga sami posnamemo (z osebami iz igre),
- ☐ ali uporabimo kratek izsek slavnega filma,
- ☐ po katerem je igra narejena;
- ☐ montaža filma: glasba, zvoki iz ozadja, besedila ...

Multimedijski elementi – TV v živo

- ☐ Nepričakovan in učinkovit filmski efekt.
- ☐ Neposredna zveza z drugim krajem.
- ☐ Policijska kriminalka (da nakažemo smer reševanja).
- ☐ Intervju z osebami iz igre.
- ☐ Posebni poročevalec s kraja dogodka.
- ☐ Preprosta kamera.

Multimedijski elementi – diamontaža

- Uporaben je dobri stari PowerPoint.
- Kviz igre, uganke, namizne igre ... vse kot podpora kratkim preizkušnjam.
- Diapozitivi so v pomoč animatorjem in držijo otroke v napetosti.

Multimedijski elementi – glasba

- Glasbena igra/kviz z MP3-ji, ki jih snamemo z interneta.
- Karaoke, nastopi ...

Multimedijski elementi – scenski dodatki

- Risbe, ki nas umestijo v kraj igre.
- Simboli tekmovalnih skupin.
- Ozadje, ki ustvari vzdušje (kot dodatek klasični scenografiji).

Multimedijski elementi – internetne strani

- Besedila strani tvorijo ogroditve igre in s pomočjo povezav (linkov) pošiljajo na druge strani igre.
- Strani so lahko narejene iz papirja.
- Klasičen plakat z rezultati se zamenja z interaktivno stranjo, ki se spreminja v teku igre.
- Potapljanje ladjic, gosja igra.

Multimedijski elementi – igra z zgodbo

- Igra s sobami/stopnjami in igra z zgodbo: prek internetnih strani ustvarimo igro z več stopnjami.
- Glede na izbire ali glede na rezultate preizkušenj pridemo do druge stopnje igre (drug prostor, drug čas). Tako se igra razvija vse do konca.
- Zgodba o Ostržku ...

Multimedijski elementi – prikaz rezultatov

- Prikaz doseženih točk posameznih skupin. V času igre ga projiciramo in sproti posodabljam.
- Odštevanje.
- EKG oseb v igri.

Primeri iger

Do sedaj je bilo povedanih veliko splošnih navodil. Ta so kot gradbeni elementi, s katerim lahko ustvarimo neskončno število iger. **ZBUDITE VAŠO DOMIŠLJJO!** Poglejmo si nekaj konkretnih primerov ...

1. Mumija ostarelelega faraona

- Uvod: našli so mumijo.
- Osebe: faraon, mumija ...
- Cilj: radi bi zbudili faraona.
- Razvoj: razvozlati moramo hierogliffe v labirintu.
- Zaklad: zbuditi mumijo.
- Vzdušje: orientalna glasba, kadilo, labirint, tema in žepne svetilke.
- Multimedia: EKG, video zveza.

2. Zaklad boginje Kali

- Uvod: veliki duhovnik otrokom postavlja izzive.
- Osebe: duhovnik, duhovnica, kipi.
- Cilj: zavzeti zaklad.
- Razvoj: najdemo lobanje, gremo nepoškodovani mimo kipov, odkrijemo zaklad.
- Zaklad: pobarvani plastični kozarci in krožniki.
- Vzdušje: balet, glasba, skrivnostne besede.

3. Titanik

- Uvod: film s parodijo na Titanik.
- Osebe: Rose, Jack itd.
- Cilj: odkriti potopljeni Titanik.
- Razvoj: vstopimo v potopljeno ladjo.
- Zaklad: diamant (pritrjen na verižico).
- Vzdušje: dim, modre luči, prevrnjeno pohištvo, surovi makaroni na tleh, poplavljen soba.

4. Grobl

- Uvod: astronaut z drugega planeta je strmoglavil na zemljo.
- Osebe: znanstveniki, vojaki, novinarji ...
- Cilj: najti bitje z drugega planeta.
- Razvoj: od vesoljske ladje sledimo želatinasti sledi, vstopimo v zatemnjen labirint, v katerem je bitje z drugega planeta.
- Zaklad: bitje v ledeni kocki.

5. Skrivnostni gospod Fyodr

- Uvod: stari g. Fyodr zbeži v gozd skupaj s svojim zakladom. Ko pa bi ga rad dal drugim, se ne spominja več, kje bi bil zaklad.
- Osebe: g. Fyodr, predsednica Mednarodnega Rdečega križa, nagajivi škrat.
- Cilj: najti zaklad.
- Razvoj: začnemo pri hiši g. Fyodra, prikaže se škrat z zemljevidom. Treba ga je dobiti in potem slediti zemljevidu vse do zaklada.

- Zaklad: poln zaboj bonbonov.
- Vzdušje: obleke, hiša, starodavni predmeti, zemljevid.

6. Cospes - nočni stvor

- Uvod: film o pošasti, ki kroži naokrog.
- Osebe: pošast, stvarnik pošasti, žrtev.
- Cilj: ugotoviti, kdo je ustvaril pošast.
- Razvoj: poročevalcu s kraja zločina se povejo dejstva, na podlagi katerih je mogoče začeti iskanje.
- Zaklad: odkriti krivca.
- Vzdušje: skrivnostna glasba.
- Multimedia: avdio-video zveza.

Skupaj ustvarimo veliko igro

Razdelili se bomo v tri skupine. Vsaka skupina bo pripravila igro na temo "Ostržek" (ali na drugo, če se ne domislite ničesar). Vsako igro boste predstavili pred vsemi; vključno s kratko uvodno sceno. Potem boste razložili potek igre.

Koraki pri ustvarjanju igre:

- O čem želimo razmišljati?
- Katere so osebe?
- Kateri predhodni dogodki?
- Ime igre?
- Kakšen je cilj igre?
- Kje se bo igra odvijala?
- KDO bo KAJ naredil?
- Koga predstavljajo otroci?
- S čim bomo začeli?
- Kakšen bo razvoj igre?
- Kaj bo zaklad (cilj) v igri?
- S katerimi elementi bomo ustvarili vzdušje?
- Multimedijски elementi?

PESMI

Bodimo kot zvezde

Petra Stopar

KITICA 1,2 D A⁷ D

1. Son - ce, po - lje in v - se ve - so - lje, clo -
 te - klo - sti hra - ni - ti zna - li od -
 2. Mo - dra Bo - gu zve - sta je po - sta - la, po -
 pot je dru - gim raz - sve - tli - la, še

3 G A

ve - ka, ki v ve - se - lju se ra - du - je, je u -
 loc - nost in po - šte - nost vsi kri - stja - ni, ki ho -
 ni - žno in po - šte - no se bo - ri - la, in za
 nam bo da - nes dar mo - dro - sti da - la. Saj vsi

5 G D C 1. G

stva - ril On, vse-mo - go - cni Bog, naš e - di - ni. So v pre
 di - li po po - ti do - brih so in pra - vic - nih.
 vse na kon - cu po - sta - la je no - va zve - zda. Zve - zda
 u - pa-mo v Go - spo - da, On nam po - ma - ga.

9 2. REFREN D G D G A

Bo - di-mo kot zve - zde, mi - sli naj na - še ja - sne na ne - bu si - je - jo.

14 D G D 1. G A

Sre - cni za da - nes, svo - bod - ni bo - mo ju - tri, do - bro je sr - ce vec kot zla - to! Bo

18 2. BRIDGE G A D D h A D

do - bro je sr - ce vec kot zla - to! Ce se u - sta - vi - mo ko ne zna - mo vec na_ prej. Ce lu

23 G D G A G E⁷

ci ne vi - di - mo, ko ja - sno ni ne - bo. Ta - krat za - u - paj - mo, da

26 A h G A H

ve-dno On nas vo__ di, le v sr-ce po-gle-da - mo!_____ Bo-

29 REFREN 2 E A E A H

di - mo kot zve - zde, mi - sli naj na - še, ja - sne na ne - bu si - je - jo.

VOX Bo - di - mo zve - zde, naj si - je - jo.

33 E A E 1. A

Sre - cni za da - nes, svo - bo - dni bo - mo ju - tri. Do - bro je sr - ce vec kot zla -

VOX Sre - cni za da - nes, do - bro kot zla -

36 H 2. A H E

to! Bo Do - bro je sr - ce vec kot zla - to!

VOX to Do - bro je sr - ce vec kot zla - to!

Lahko si...

Peter Pučnik

G
D
em
hm
C
am

Voice

Po - tnik sem mlad, po - tu - jem prav rad, živ - lje - nje, to mo - ja je
 Vpra - šam lju - di, od - go - vor sle - di: "Te - žko je ho - di - ti vte
 Ni - si bo - gat, če pr - stan je zlat naj - ve - čje — tvo - je bo -

D
G
D
em
hm
C
D
G

4

pot. — Vča-sih hi-tim, te - me se bo - jim, za - to si za - po - jem rad.
 mi. — Ka - dar lu - či v - bli - žnjih več ni, la - hko si - jim luč-prav ti."
 ga - stvo. Dru-gim za-klad po - sta - neš ta - krat, ko vmra-ku jim ka - žeš pot.

D
G

9

La-hko si son-ce po-zi-mi, po - le - ti, la-hko si lu - na po-no - či, ki sve - ti, la-hko si

D
G

14

sve - tla zve - zda na ne - bu, če vtvo-jem sr - cu On-res ži - vi. —

On nas vodi

Mateja Ramovš

Voice

C F dm G C F G

Bog nas vo-di po mno-gih po - teh, — e - na od njih je tu - di ta.
Ko o - bla-ki za - kri - je - jo dan, — glej, da o - hra-nil boš na - smeh.

5 C F G am F G C

Pri - pe - lja - la nas je v ta kraj, — ve - se - li - mo se drug dru - ge - ga.
Le nav - du - šen pre - ma - gal boš svet, — na - šel do - bro v dru - gih lju - deh.

9 C F G C C F G C

Če se še spra-šu - ješ za - kaj si tu, — sre-čo in ve-se - lje na - prej raz-daj. —

13 C F G C F G C

Raz-ve-se - li se zdaj v sla - vo Bo - ga, — ve - se - la sr-ca On rad i - ma.

Pa nic za to

Aleš in Minca

E A E H E

Spet nov je dan, a ves za-span, pa nic za - to saj pe-sem nas pre-bu
Po-vsod je smeh, za sta-re greh, pa nic za - to, saj tu - kaj smo mla-di
Res, da smo peš, zu-naj pa dež, pa nic za - to, saj son-ce si - ja - lo spet
Mi smo za šport, a ne vseh sort, pa nic za - to, za san-kan - je ra-biš

9 A E H E

di! Spet nov je dan, a ves za-span, in pe-sem nas vse pre-bu - di!
vsi! Po-vsod je smeh, za sta-re greh, a tu - kaj mla - di smo vsi!
bo! Res da smo peš, zu-naj pa dež, son-ce pa po-si - ja - lo bo!
sneg! Mi smo za šport, a ne vseh sort, za san-kan - je pac ra-biš снег!

Lahko sem zvezda!

Gregor Černe

Vem da lah - ko sem tu-di jaz zve- zda Mo-je sr - ce po tem hre-pe - ni! Sku-paj s Te

5 F B b F C⁶ F B C⁷

boj rad vsem bi po - da - ril sre-čo, mir in u-pan - je. 1. Lju - be - zen ka - zal bi v o
2. Kot ma - vri - ca kra - si ne -

10 F F⁷ B C⁷ F F⁷ Des

čeh,..... da zva-bil bom z lju-di na smeh,..... lju-dem rad vsem bi Te pred
bo,..... kot son-ce gre - je nam te - lo,..... ta - ko jaz rad bi ka-zal

14 c Des Es C⁷ F

sta - vil s Te-boj pre-mi-kal bom go - re. Vem da lah - ko sem tu - ti jaz
sve - tu, da s sr-cem ho-dim za Te- boj!

19 **B** **G** **C**

zve- zda! Mo-je sr - ce po tem hre - pe - ni! Sku-paj se Te-

22 F B b F C⁶ F

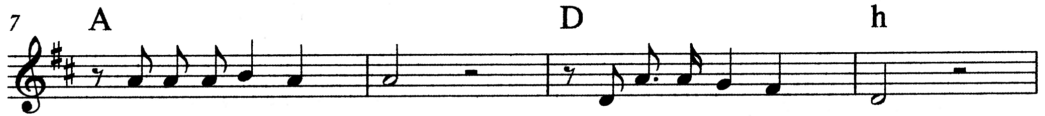
boj rad vsem bi po - da - ril sre-čo, mir in u - pan - je.

Nebesa

Aleš Traven

Kje gre pot v ne - bo, kje ne-be-sa so? Kje je ti-sta ce sta,--

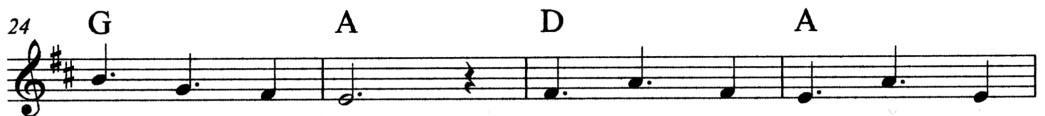
ki iš-čem jo ta - ko. Je to nastran po - teh?

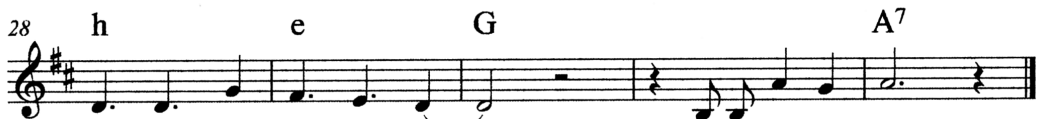
V odd-da-lje-nih va - seh? A-li pa jo skri va-- vseh o-trok na-smeh.

1. Ka - dar v ju - tru se dan pre - bu - di, ta - krat po - gle-dam te
2. In ko v mo - li - tvi sr - ce mi hi - ti, zo - pet po - gle-dam te

Tvo - je o - či. I - ščem Te Je - zus moj
Tvo - je o - či. Ko vsto - piš v du - šo mi

k Te - bi že - lim no - coj,-- pa ne-vem kje si...
pla - men - ček za - go - ri,-- pa ne vem kje si...

KAZALO

Zgodba	15
Molitve za otroke	41
Kateheze	45
Delavnice	73
Igre	87
Dodatek	
Še šest svetniških zgodb	95
Animatorjem	109
Molitvena srečanja animatorjev	110
Srečanja animatorjev kot daljna priprava na oratorij	125
Spodbude voditeljev oratorija	132
Kako iz preproste igrice narediti veliko igro?	135
Pesmi	143

